

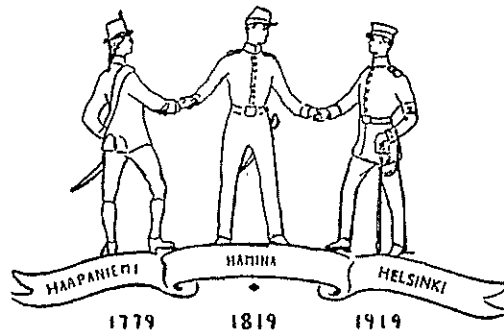
Constantem decorat
honor

JYVÄSKYLÄN YLIOPISTO

Jouluna 1970

KYLKIRAUTA

*Vyötti miekan vyötärölle
Kupeellensa kylkiraudan*

N:o 4/70

JOULUKUU

Kylkirauta toivottaa lukijoilleen ja ilmoittajilleen

Hyvää Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta

Kylkiraudan lukijoille

UPSEERISTOMME VOIMA JA VAIKUTTAMISMAHDOLLISUUDET YHTEISKUNNASSA OVAT RIIPPUVAISIA PAITSI UPSEEREIDEN AMMATTITÄIDOSTÄ MYÖS HEIDÄN HENKISESTÄ VOIMAKKUUDESTÄÄN JA YHTEISHENGESTÄÄN. KADETTIKUNNALLA ON NÄIDEN HENKISTEN ARVOJEN YLLÄPITÄMISESSÄ TÄRKEÄ TEHTÄVÄ.

KULUNEENA VUONNA ALOITETTU ENTISTÄ SELVÄPIIRTEISEMPI YHTEISTYÖ UPSEERILIITON KANSSA MERKITSEE EDISTYSASKELTA KADETTIKUNNAN TOIMINNASSA.

NYKYINEN YHTEISKUNTA MONINAISINE AATEVIRTAUKSINEEN EDELLYTTÄÄ MYÖS UPSEERIEN OSALLISTUVAA YHTEISKUNNALLISTA TOIMINTAA. TÄSSÄ TARVITAAN PERUSTIETOJA YHTEISKUNNAN ERI ALOILTA, AVARAKATSEISUUTTA JA VALMIUTTA MYÖNTEISEEN JA MONIPUOLISEEN AJATUSTENVAIHTOON. TÄMÄ ON ERÄS ALA, JOLLA NUORELLA UPSEERILLA ON MAHDOLLISUUS KEHITTÄÄ ITSEÄÄN SEKÄ SOTILASJOHTAJANA ETTÄ KANSALAISENA.

TOIVOTAN KYLKIRAUDALLE JA SEN LUKIJAKUNNALLE HYVÄÄ JOULUA JA ONNELLISTA UUTTA VUOTTA.

Puolustusvoimain komentaja
Kenraali

K. O. Leinonen

MITA JOULUN SANOMA TAHTOO MEILLE TARJOTA?

Kenttäpiispa Yrjö Massa

Joulu Jeesuksen syntymäjuhla symbolisoi koko kristinuskoa ja sen ydinsanomaa. Vain Jeesuksen ylösnousemusjuhla, pääsiäinen, kykenee kilpailemaan joulun kanssa sanomansa suuruudessa ja syvyydessä.

Joulun ja pääsiäisen sanoma ovat molemmat ilosanomia. Joulu julistaa meille: "Teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus Herra" (Luuk. 2:11). Pääsiäinen vuorostaan todistaa: "Herra on totisesti noussut ylös" (Luuk. 24:34).

Joulun sanoma merkitsee ihmisen vapauttamista hänen synneistään ja pääsiäisen sanoma ajallisen kuoleman kahleista. Kumpikin sanoma merkitsee ihmisen liiittämistä Jumalan yhteyteen sekä ajallista että iäistä elämää varten.

Mutta onko tällä sanomalla merkitystä vielä nykyajan ihmiselle? On ja ei! Dogmaattisen ateistisen uskon omaavalle ihmiselle tämä ilosanoma ei merkitse mitään, koska hän kieltäytyy ottamasta sitä vastaan, jopa oman arvomaailmansa näkökulmasta halveksii tai vihaa sitä. Mutta Jumalaan uskovalle kristitylle tähän sanomaan sisältyy koko hänen elämänsä perusta, suunta ja päämäärä.

Kristillinen usko on se perusta, jolle hän elämänsä rakentaa. Kristillinen rakkaus on se ihanne, joka ohjaa hänen elämäänsä. Hänen elämänsä päämääräksi tulee kasvattaa kristillisen uskon ja rakkauden avulla itsestään yksilöllisen ja yhteiskunnallisen vastuunsa tunteva henkisesti kypsä persoona, joka elää Jumalan yhteydessä tässä ajassa ja iankaikkisuudessa.

Samalla kun kristinuskko antaa elämälle perustan, suunnan ja päämäärän, se antaa myös sille tarkoituksen. Mutta kun elämän tarkoitus ei kristinuskon mukaan ulotu vain ajalliseen vaan myös iankaikkiseen elämään, saa ajallisen kuoleman ongelma aivan uuden sisällön, ja sen pelottava aspekti katoaa.

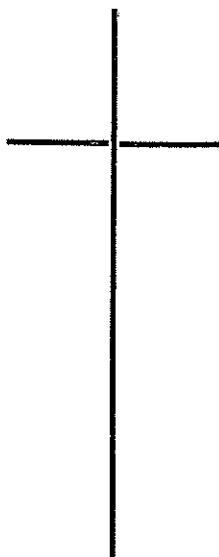
Kristinuskko poistaa myös ihmistä ahdistavan synnin ja syyllisyyden, koska Vapahtajamme Jeesus Kristus on juuri niiden vuoksi kuolleet edestämme, jotta meillä olisi uskossa Häneen anteeksiantamus, rauha, vapaus ja ilo Herrassa.

Ja vihdoin kristinuskko auttaa meitä suhtautumaan oikealla tavalla elämään oleellisesti kuuluvaan kärsimykseen, sillä kärsimys ei ole perinteellisen uskomme mukaan sattumanvaraista, vaan se juuri kasvattaa meitä Jumalan lapseuteen ja henkiseen kypsyyteen ajallista ja iäistä elämää varten.

Mitä sitten nykyajan ihminen odottaa joululta? Uskon, että nykyisen kiireisen ajan keskellä hän odottaa ensinnäkin pientä rauhallista vapaa-ajan jaksoa, jolloin hän voi rentoutua, omaistensa ja ystäviensä parissa hyvien ruokien äärellä ja latautua joulun jälkeen alkavaa työntäyteistä arkea varten. Mutta samalla jouluun liittyy alkutalven pimeyden ja pakkasen keskellä vain sille ominainen juhlatunnelma, jonka jokainen haluaa kokea uudelleen syksyn pitkien ja yksitoikkoisten viikkojen jälkeen.

Monelle joulu kuitenkin merkitsee myös joulu-aaton ja joulupäivän suurta uskonnollista juhlaa, jossa aikuinenkin kokee jälleen lapseksi tulemisen ilon joulun perinteellisessä uskonnollisessa aktissa ja jouluyön ylevässä mysteerissä. Sanoissa: "Katso minä ilmoitan teille suuren ilon..." ja "Enkeli taivaan lausui näin..." on vielä siitä sytyttävää tulta, jonka lämmöstä Jumalaa kaipaava ihminen haluaa tulla edes kerran vuodessa osalliseksi.

Toivon, että mahdollisimman monen kadetti-upseerin sydämessä ja kodissa saadaan tänäkin jouluna kokea tätä Taivaallisen tulen lämpöä ja sitä iloa, jonka Vapahtajan syntymä jouluyönä ja sen jälkeisinä vuosisatoina on ihmisten mielissä aidoimillaan synnyttänyt.

IN MEMORIAM

Maj
**TEO JUHANI
HAAPAJARVI**
* 18. 11. 1934
† 9. 10. 1970
kadetti n:o 3572
41. kurssi

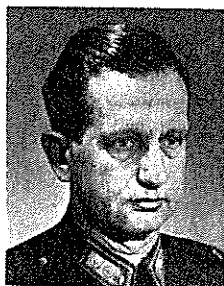
Maj evp
**ERNST SIGURD
HELENIUS**
* 1. 9. 1911
† 26. 10. 1970
kadetti n:o 1104
16. kurssi

Maj evp
**JOHAN OSKAR
HAAKI**
* 29. 12. 1901
† 26. 10. 1970
kadetti n:o 1388
19. kurssi

Komkapt evp
**ERIK ALBERT
HAKO-RITA**
* 9. 9. 1905
† 18. 11. 1970
kadetti n:o 40
3-me kurssi

Evi
**LARS KARL AULIS
EKBERG**
* 30. 4. 1909
† 22. 11. 1970
kadetti n:o 1149
17. kurssi

Ylii
**ANTTI SAKARI
AVELA**
* 31. 3. 1939
† 24. 11. 1970
kadetti n:o 4436
49. kurssi

”8 kärjessä” paneeliin valmistau- duttaessa

Kapteeni J A Niska

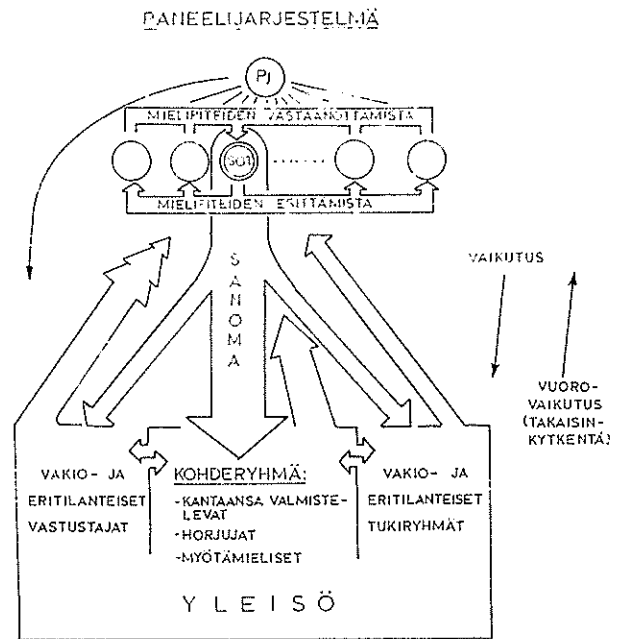
Yleistä

Maanpuolustuskeskustelun yleistyessä — sotilaista riippumatta, tekisi melkein mieli sanoa — on tarjoutunut ja tulee edelleenkin tarjoutumaan tilaisuuksia kadettiupseereille ottaa osaa maanpuolustusta käsitteleviin tai sitä sivuaviin keskustelutilaisuuksiin. Varsinkin televisio on käyttänyt hyväkseen erästä julkisen keskustelun muotoa, paneelia, yleisön aktivoimiseksi ja ajan hengen mukaisten sanomien perillesaattamiseksi. Samaan tekniikkaan turvauduttaneen muissakin yhteisöissä, koska välitön kosketus yleisöön johtaa yleensä hyviin tuloksiin. Toisin sanoen ”paneelissa informaattori kommunikoi efektiivisesti primary audiencen kanssa tukeutuen joukkosuggestioon, face-to-face-esiintymiseen sekä feedback’iin ja luottamalla imageensa sekä auktoriteettivaikutukseensa”!

Käytännössä voidaan katsoa paneelin olevan tilaisuus, jossa keskusteluun osallistujilla on mahdollisuus esittää julkisesti ja henkilökohtaisella tavalla esim maanpuolustuksen puolesta puhuvia asiatietoja. Yleisö on yleensä järjestäjän mukaan määräytyvä- ja voimakkaaseen vuorovaikutukseen altista. Kohderyhmänä on aina määräosa yleisöä, vaikka keskustelu ja väittely periaatteessa käydään paneeliin osallistujien kesken. (Kuva)

Pyrittäessä hyviin tuloksiin paneeleissa kannattaa valmistautua huolellisesti, koska tilanne suosii keskustelu- ja väittelytaidon tekniikan hallitsevia henkilöitä. Maanpuolustus on liian tärkeä asia, jotta me hyvää tarkoittaen, mutta tilaisuuteen valmistautumattomina ja sopimattomalla esiintymisellä tekisimme sille karhunpalveluksen.

Tämä esitys pyrkii tarkastelemaan eräitä yleisiä tekijöitä, joiden avulla voidaan suunnitella oma

valmistautuminen. Tärkeintä on kuitenkin muistaa, ettei huolellisinkaan etukäteisvalmistelu korvaa elävän vakaumuksen mukanaantuomaa aitoutta ja rehellisyyttä.

Paneeliin valmistautumisen ja osallistumisen jakaantuminen vaiheisiin

Kukin paneeli muodostaa oman erillisen operaationsa maassamme käytävissä mielipidemittelyssä. Näin on asianlaita, vaikka se liittyisikin johonkin laajempaan kokonaisuuteen tai esityssarjaan. Siten kukin paneeli antaa tuloksena osavoiton tai -tappion. Tasapeliinkin on mahdollisuus päästä — erityisesti teknisesti taitavan, mutta henkisesti passiivisen keskustelijan. Koska tasapeli ei johda eteenpäin, on pyrittävä viemään oma mielipide tai sanoma voittoon. Kukin paneeli on siten ymmärrettävä mielipidehyökkäyksenä.

Suunnitelmien laatiminen hyökkäystä varten on ammatissamme hallittava ja niinpä onkin vain löydettävä samanlaisuudet mielipidehyökkäyksen kanssa ja asiat alkavat luistaa.

Suunnitelmien teolle on edullista, mikäli ne voidaan tehdä edes suppeana ryhmätyönä. Keskusteluun osallistujan lisäksi työryhmään voisi kuulua aikaisemmasta esiintymisestä kokemusta omaava ja ehkä yleisön tunteva ”vanhempi veli”, yleisön joukkoon asettuva ja sieltä käsin osallistuva tukiryhmän henkilö, hyvä ideamies sekä asioiden kehittyessä soveltuvassa määrin varma liittolainen keskustelijoiden piiristä. Tällaiseksi sopii kuka tahansa maanpuolustukseen myönteisesti suhtautuva keskustelija ja erityisesti eri maanpuolustusjärjestöjen edustajat.

Varsinaiset toimenpiteet voidaan jakaa seuraaviin vaiheisiin:

1. Paneeliin eli mielipidehyökkäykseen valmistautuminen
2. Paneeliin osallistuminen
3. Paneelin eli mielipidehyökkäyksen päättäminen

Edellä oleva on vain yksi mahdollinen jäsentelymalli, mutta tarjonnee silti erään keinon paneeliteknisten toimenpiteiden suorittamiselle.

Paneeliin valmistautumiseen liittyvät tehtävät

Jäljempänä tarkastellaan yksityiskohtaisemmin, mihin asioihin on syytä kiinnittää huomiota aivan alustavasti. Käsittelyn perustaksi on valittu tehtävän mukainen järjestys, koska se yhtyy ajalliseen tapahtumajärjestykseen.

1. tehtävä eli tilanteenarvostelu

Tämä on syytä tehdä harkiten ja huolellisesti, koska laiminlyönnit kostautuisivat myöhemmin tarpeettomina yllätyksinä. Lähtökohtatilan-teen tulee olla selkeä.

Esiintymispaikka ja esiintymisjärjestelyt

Jo kutsun yhteydessä on saatava selvitys siihen, kuka järjestää tilaisuuden ja mitkä tavoitteet järjestäjä (ja yhteisö on sille (oletettavasti) asettanut. Tämä määrittää näet usein myös keskustelujen täsmällisen aiheen ja siihen liittyvien alustusten laadun, jotka on yksiselitteisesti saatava tiedoksi.

Kutsun yhteydessä on myös selvitettävä puheenjohtajan nimi sekä muut osallistujat. Tilaisuuden pitopaikka sekä tarkka aika on myös varmistettava tarpeettomien kömmähdysten välttämiseksi.

Myhempiä toimenpiteitä varten on syytä tiedustella esiintymisjärjestys sekä pyrkiä selvittämään, mitä muuta ohjelmaa tai erillisiä esityksiä tilaisuuteen liittyy.

Oman toiminnan suunnittelemiseksi on otettava selkoa esiintymistilojen tarjoamista havainnollistamismahdollisuuksista ja -laitteista. Usein vasta henkilökohtainen käynti antaa lopulliset tiedot.

Järjestäjän arviot tilaisuutta seuraamaan saapuvasta yleisöstä on pyydettävä. Yleisön mahdollisuudet alkoholin nauttimiseen antaa varmasti oman värinsä esiintymistekniikalle.

Arviot yleisöstä

Saatavissa olevista tiedoista on tehtävä omat arviot tilaisuuteen saapuvasta yleisöstä. Sen sidonnaisuudet mm ideologisesti, puoluepoliittisesti jne on oivallettava, koska ne säätelevät sen odotuksia, mitä tilaisuudelle asetetaan. Pään iskeminen kiveen saattaa joskus olla sankarillinen, mutta aina typerä teko! Parempi on löytää liittymäkohtia ja rakentaa niille.

Yleisön tiedon tasoa ei saa aliarvioida yleisissä tai sille luontenomaisissa asioissa. Maanpuolustusasioista tiedot ovat yleensä verraten vähäiset ja melkein aina tunneperäisesti värityneet. Eri yleisöryhmien suurimmat yhteiset tekijät on löydettävä. Suomen kansalaisuus-tekijä on ainakin yksi sellainen ja siitä on hyvä aloittaa. Mahdolliset kohderyhmät (kuva) on pyrittävä löytämään ja niiden lukumäärää lisäämään eri aihepiirien aloilta, (esim opettajat mukaan puolustuslaitoksen koulutustoiminnan avulla jne).

Omien tukiryhmien muodostamiseen on ehdottomasti pyrittävä. Osoittaa valvetuneisuuden puutetta, ellei yhteisöstämme löydy tukihenkilöitä yleisön joukkoon keventämään esiintyjän kuormaa tarkoituksenmukaisin keinoin. Ehdoton vähimmäismäärä on yksi henkilö, jotta edes tehtävät 7 ja 8 on mahdollista suorittaa.

Arviot keskustelun osanottajista

Osallistuvien henkilöiden taustatiedot ja luonnekuvat on pyrittävä selvittämään, jotta heitä osaa käsitellä oikein. Tässä työssä auttaa tiedotusvälineiden seuraaminen, jolloin henkilöiden normilähteet, niiden pääsisältö ja siten ryhmäsidonnaisuudet selviävät melko pitkälle.

Tavanomainen jakautuma saattaa olla esimerkiksi tarkoituksenmukaisuuspasifisti (usein maolainen), aatteellinen, eettinen pasifisti, YK-liiton edustaja, teinien edustaja, konfliktintutkija ja puolustuslaitoksen edustaja, joskus reserviläisellä vahvennettuna.

Edelleen on pyrittävä selvittämään esitettävien aatteiden ja väittämien vahvat ja heikot puolet, henkilöille luontenomaiset sanomat ja keppih evokset sekä heidän käyttämä keskusteluteknikka (välihuudot, replikointitaito, huumori, häirintä yms).

Rehelligesti on edelleen inventoitava keskustelijat suurimman yhteisen tekijän löytämiseksi (esim. tarkoituksenmukaisuuspasifisti ja resups ovat molemmat valmiit väkivallan käyttöön, em vallitsevan yhteiskuntajärjestyksen kaatamiseksi, vmsen puolustamiseksi).

Lopuksi on suoritettava arvio keskustelijoiden jakautumisesta mahdollisiin liittolaisiin, epämääräisiin ja vastustajiin aiheiden ja ideologioiden perusteella.

Arviot omasta persoonasta

Jo kutsun yhteydessä on selvitettävä itselleen osallistuuko kokoukseen nimenomaan puolustuslaitoksen edustajana tai yleensä maanpuolustuksen ammattilaisen tietosektorin edustajana. Toinen ei sulje toista pois, mutta vm rooli tarjonnee vapaammat puitteet, mm pukeutumisen suhteen.

Oma esiintymishahmo ja -tapa sekä heikkoudet ja vahvat puolet on kertaalleen tarkasteltava mm mahdollisten yllätystilanteiden luomiseksi. Tieto määrä omalta ja myös toisten keskustelijoiden aloilta on kriittisesti arvioitava ja ryhdyttävä täydentämistoimenpiteisiin mm yllätystietojen hankkimiseksi. Paras keino vastustajan torjumiseksi on tunnetusti hänen omilla aseilla. (Milloin luitkaan viimeisen aseistakieltäytymistä tai -riisuntaa käsittelevän kirjan?)

2. tehtävä eli päätös

Tässä yhteydessä on päätettävä siitä, mitä jamiin aikoo toimia perusteena tilanteenarvostelun yhteydessä esilletulle seikat. Kyseessä on luonnollisesti suuresta joukosta osapäätöksiä, joista jäljempänä esitetään eräitä.

Miten yleisöön halutaan vaikuttaa

Oman esityksen oleellisesta ja keskeisestä sanomasta sekä sen kohde-ryhmästä päättäminen luo perusteet kaikelle muulle. Tavoitteet on uskallettava asettaa riittävän korkealle. Mitoittamalla ne liian alhaisiksi asetetaan tahdottomaan, puolustautuvaan tilaan.

Tiedottamisen suurimpaan tehoon pyrittäessä tulisi päästä siihen, että maanpuolustuksesta kiinnostuneet yhteisöt kuten esim Kadettikunta, asettaisivat tiettyjä, määräaikaista ja yhteisiä teematavoitteita. Tähän hetkeen sopisivat esim PV-ohjelman tarve sekä aseellisen ja aseettoman vastarinnan käsitteemaailmat.

Myös toissijaiset vaikutusaiheet ja -kohde-ryhmät on päätettävä, jotta vaikutus yleisöön olisi mahdollisimman laaja-alainen.

Omien tukiryhmien käytöstä ja niiden osuudesta sanoman esittämisessä on myös päätettävä.

Esiintymisrooli

Esiintyjän on tilaisuuden luonteen ja oman tehtävänsä ja luonteensa mukaisesti päätettävä käyttäytymiskeinoistaan (liika kohteliaisuus: "Herra puheenjohtajan" jatkuva toisto tms vieroittaa), väittelytekniikastaan ja lähestymiskeinoistaan. Viimeksimainittu on tärkeä, sillä ellei saa otetta yleisöön, ei sanoma mene perille.

lika lähtee piipusta kuin ammuttuna

rihla

asekuidulla

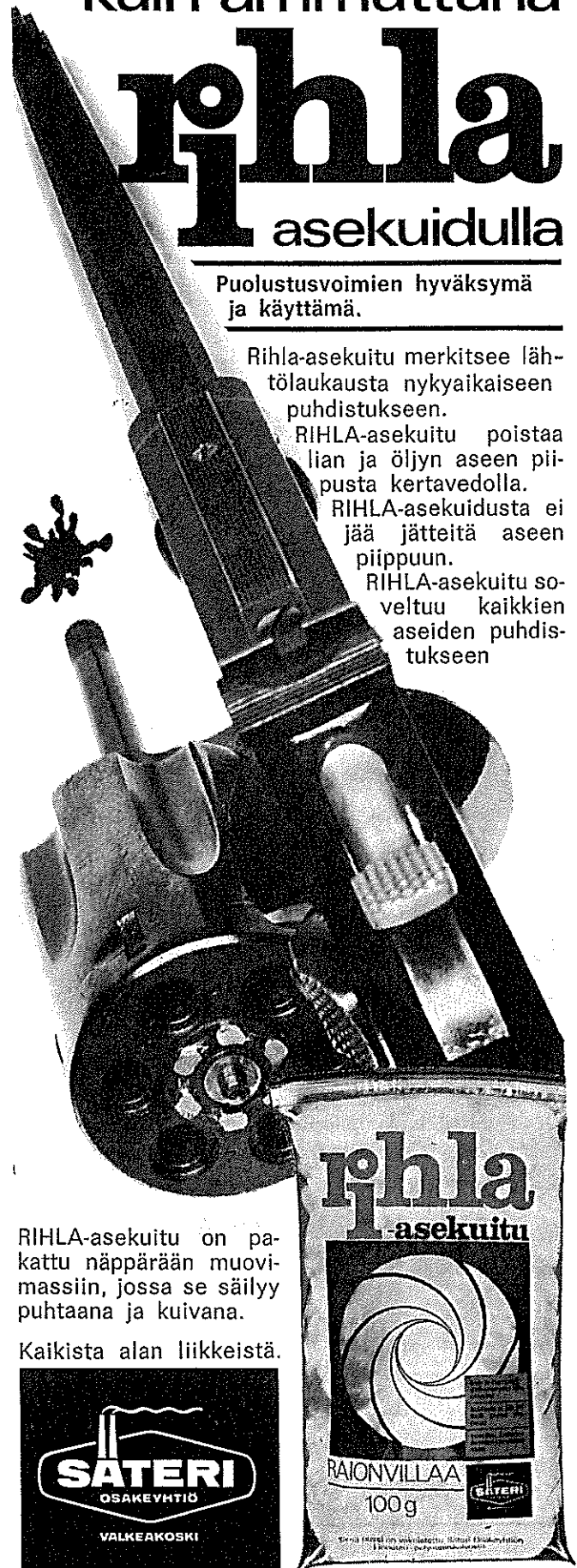
Puolustusvoimien hyväksymä
ja käyttämä.

Rihla-asekuitu merkitsee läh-
tölaukausta nykyaikaiseen
puhdistukseen.

RIHLA-asekuitu poistaa
liian ja öljyn ase-
en piipusta
kertavedolla.

RIHLA-asekuidusta ei
jää jätteitä ase-
en piippuun.

RIHLA-asekuitu so-
veltuu kaikkien
aseiden puhdis-
tukseen

RIHLA-asekuitu on pa-
kattu näppärään muovi-
massiin, jossa se säilyy
puhtaana ja kuivana.

Kaikista alan liikkeistä.

**Hyvät Herrat,
milloin sai valmonne viimeksi
uuden hiihtoasun?**

Leijonan todelliset vauhtiasut.

Sveitsiläistä nailonia, välivuori hyöhenen-
kevyttä Courtelle-vanua. Stretch-upotukset
lisäävät istuvuutta.

**SOKOS-TAVARATALOT
LEIJONA-PUKIMOT**

YHTYNEET PUKUTEHTAAT OY

Pukeutumisen on sovittava esiintymis-
ideaan. Päätös erilaisen rekvisiitan ja havainto-
materiaalin käytöstä on tehtävä huolella varoen
liiallista opettaja-asennetta. Se rooli istuu kuulem-
ma tiukasti meissä kiinni — kuten ammattiin
kuuluukin.

Keskustelijat

Päätös liittolaisista ennen ja keskustelun
aikana luo perusteet etukäteisvalmisteluille ja
yhteisesiintymisille keskustelujen aikana. Samoin
on päätettävä ketä ja mitä aikoo käyttää tietoi-
sesti hyväkseen omaa kantaansa tukemaan.

On myös päätettävä ketkä tulevat olemaan asia-
tai tunneperustalta todennäköisiä vastustajia.
Samoin on selvitettävä itselleen pahimman vas-
tustajan eristämistarve, -mahdollisuudet ja
-keinot sekä epämääräisesti asennoituilta
mahdollisesti saatavan avun äänirajat.

3. tehtävä eli suunnitelma

Edellä on luotu perusteita, joilta jatkaa. Nyt
on löydettävä vastauksia "miten"-kysymyksiin,
jonka jälkeen etukäteisvalmistelut lähenevät lop-
puun.

Tietouden lisääminen ja sanoman täydentäminen

Käytettävissä oleva aika on usein lyhyt. Silti
on pyrittävä järjestämään itselleen tilaisuuksia
keskusteluun liittyvän tietomäärän virkistämiseen
kirjallisuutta ja lehdistöä hyväksikäyttäen. Vasta-
puolen julkaisut tarjoavat runsaasti aineistoa.
"Ydin"- samoin kuin useat ylioppilaslehdet tar-
joavat asiantuntevalle lukijalle runsaasti materiaa-
lia. Myös Kadettikunta on osin jo alkanut tuntea
turvallisuuspoliittisen tietouden levittämistarvetta
sääntöjensä mukaisesti. "Maanpuolustuksen tien-
viitat" ja PETied-os:n julkaisut on tunnettava
tarkkaan. Keskusteluihin ja haastatteluihin on mah-
dollista nopeasti paneutua vallitsevaan tilanteeseen
ja kerätä lisätietoutta, mutta sillä on taipumusta
olla liian suppea-alaista. Tiedon nopea käyttöön-
saantijärjestelmä on suunniteltava. Mappi, joka si-
sältää aiheeseen liittyvää ja jatkuvasti täydenty-
vää tietoutta on ihanne. Se antaa tukevan poh-
jan, kun joudutaan dokumentointikiistoihin ja an-
taa siten lisävarmuutta, joka heijastuu yleisöön.

Oman sanoman jäsenteleminen

Oma sanoma on kyettävä jäsentelemaan asialli-
sesti toisaalta pää- ja sivuteemoihin toi-
saalta ajallisesti ja esiintymisteknisesti aloitus-,
keskustelu- ja loppupuheenvuoroi-
hin. Tämä on tehtävä huolellisesti, sillä muu-

ten on olemassa vaara, että esitys muodostuu hajanaiseksi, sekavaksi tai köyhäksi. Jäsentelyn on noudatettava yleisesti omaksuttuja linjoja, jotta yleisö omaksuisi sen.

Miten sanoma on tarjottava

Suora esitys ja esiintymistapa tehoaa. Pukeutumisen on sovittava tilaisuuteen ja roolihahmoon.

Dokumentointi ja havainnollistamiskeinot (miehellään humoristisetkin) on suunniteltava edellä olevaan jäsentelyyn pohjautuen, jotta ne tukevat pääteemoja ja ohjaavat ajatukset oleellisiin ongelmiin tai ratkaisuihin (esim piirros paneelista = ”Sökö”-sakki, jossa keskustelijat ovat pelaajina, keskusteluväittämät ovat kortteina ja yleisö on pottina).

Tukiryhmien ja -henkilöiden toiminta on suunniteltava ennakolta. Heidät on valmistettava tehtäviinsä ja suunniteltava kysymykset, välihuudot ja niiden aikautus sekä muut tukitoimenpiteet.

Valmistautuminen vastustajan tekemään häirintään

Mikäki keskustelu aina noudattaisi ns sivistyneitä muotoja, ei tähän tarvitsisi paneutua. Nyt on kuitenkin käyttöön tullut eräitä häirintäkeinoja, joihin on valmistauduttava. Vastustajat pyrkivät syöttämään ajankäytön kyllästäviä sekä hyökkäviä kysymyksiä. Keskeyttävät puheenvuorot, välihuudot muilta keskustelijoilta tai yleisöltä kuuluvat kuvaan. Vastustajien tukiryhmät on voitu myös mobilisoida hyvinkin aktiiviseen toimintaan.

Puheenjohtajan persoonasta ja otteesta riippuu, millaiseksi tilanne kehittyy. Mikäli hänellä on antipatioita maanpuolustusta kohtaan, voi valmistautua keskuutelun tiettyyn epätasaiseen hallintaan.

Erityispiirteenä on vielä todettava, että tilaisuuden järjestäjien toimesta saattaa tapahtua häirintää ja tiettyä ”kotiinpäinvetämistä”. Tyyppiesimerkkinä mainittakoon eräisiin tv-ohjelmiin liitetyt taustakuvat, äänitehosteet, lauluesitykset ja ”taiteelliset dokumentit”.

Valmistautuminen omaan häirintätoimintaan

Vastavuoroisesti tulee valmistautua kyllästmään vastustajien aikaa tarkoitusta varten varatuin kysymyksin. Tilanteenmukaisesti tulee lisäksi valmistautua iskemään logiikan aukkoihin tai paljastamaan tietotyhjiöt sekä tehdä runsaasti omaa sanomaa tukevia kysymyksiä.

Repliiikkivalmiutta on kehitettävä suunnitelmallisella harjoittelulla. On valmistauduttava täydentämään osatouuksia, oikaisemaan vääriä tietoja ja käyttämään vastustajan väitteitä oman kannan tueksi.

Omien tukihenkilöiden valmiutta tehostetaan suunnittelemalla väliintulotilanteita.

Mikäli taitoa riittää, voi kohtuudella suunnitella käyttävänsä ”huulia” tai ilmehdintää, mutta se on tehtävä varoen ja tarkasti yleisöä seuraten.

Valmistautuminen omien oikeuksien valvontaan

On suunniteltava valmiiksi esitykset puheenvuoro-oikeuden ja puheenjohtajan toiminnan tasapuolisuusvaatimuksista. Samoin on oltava valmis vaatimaan oikeutta esittää häirittämättä asiansa ja suunniteltava jopa poistumisseremoniat (ulosmarssi) ääritilanteita varten.

Oma istumapaikka on suunniteltava lähelle puheenjohtajaa tai niin, että saa ensimmäisen tai viimeisen puheenvuoron (laitimaiset paikat).

”Paneelikeskustelijan yleisohjeen” kertaaminen

Valmistelujen yhteydessä on palautettava miehen henkisen virittäytymisen vuoksi ohjeitivistelmät, joissa paneelikeskustelija

- valitsee kohderyhmän ja painopisteen,
- esittelee keskusteltavan ongelman,
- esittelee muut vaihtoehdot heikkouksineen kokonaistavoitetta sotkematta,
- liittoutuu samanmielisten kanssa

tulossa
tehokkaan työskentelyn oivallinen opas

KÄSIKIRJA KIIREESTÄ KÄRSIVILLE

- Varoittavia esimerkkejä johtamisesta
- Tapahtumat johtivat johtajaa
- Itsensä pettämisen helppous
- Energisen osattava lepäämisen ja rentoutumisen taito
- Salkun kanniskelijako? Jätämmekö asian hautumaan, näennäisesti vai tehokkaasti?
- Ihmisten pelkkääminen, kansallinen heikkousko?
- Hajoittavat pikkutyöt
- Tehokkaan tuloksen avain

Aikaisemmista teoksistaan — Pelko ja pakokauhu; Miten neuvottelen ja johdan tuloksellisesti; Miten saan henkilökuntani kehittämään ammatillitaitoaan — kiitelyn tekijän, fil. maisteri Erkki Mielosen uusin teos. Perustuu kirjoittajan laajaan kokemusaisteeseen.

Pyrkii osoittamaan erilaista henkistä työtä tekeville keinot turhien kiireiden poistamiseksi. Ja selkeästi tositilanteita esimerkkinä käyttäen viitoittamaan lukijalle mahdollisuudet työtehonsa parantamiseen. Tästä lähtien on yhä enemmän kysymys seitsemänluvulla. Myös meistä itse kunkin kohdalla.

Sid. 16,—

KAUPPIAITTEN KUSTANNUS OY

Rauhankatu 15, Helsinki 17, puh. 15 566

- pyrkii kompromissiin, mikäli se on tarkoituksenmukaista,
- seuraa yleisöä,
- täydentää osatotuuden ja oikaisee — tarvittaessa virheen ymmärtäen — väärän tiedon,
- torjuu kilpailevan kannan,
- eristää jyrkimmän vastustajan,
- pelaa niin kovaa kuin puheenjohtaja sallii, tilanne vaatii ja yleisö suvaitsee,
- suosittelee omaa linjaansa sopivimmin loppupuheenvuoron yhteydessä,
- pitää aloitteen hallussaan ja
- säilyttää aina hyvätuulisena malttinsa.

Paneeliin osallistumiseen liittyvät tehtävät

Tavoite on saavutettava eli oma sanoma on saatava läpi tilanteen yllättävistäkin vaihteluista huolimatta. Tällöin on etukäteen valmisteltava alkupuheenvuoro täysin valmiiksi, loppupuheenvuoro melkein valmiiksi ja keskustelupuheenvuorot oleellisilta osiltaan valmiiksi.

4. tehtävä eli aloituspuheenvuoro

Hyökkäyksessä menestyvät vain yksinkertaiset keinot. Jäsentelyn on oltava selkeä. PerustotuuDET on tuotava esille. Lauseiden on oltava lyhyitä. Fraaseja on vältettävä. Esitykseen on saatava uskottavuutta ja sovinnollisuutta.

Esiintymisellä ja iskevällä sanonnalla on kuulijat temmattava mukaan. Esiintymisen miellyttävyydellä (ei mielistelyllä) tehostetaan vakuuttavuutta. Loppunousu on luotava. Sopiva, teemaan liittyvä iskulause (esim. "Suomi suomalaisille") terästä ja helpottaa tekstin muistamista. Turvallisuuspolitiikkamme ja maanpuolustuksen perusteema sodan ennaltaehkäisystä on aina sisällytettävä esitykseen.

5. tehtävä eli suunnitelmien toteuttaminen

"Tehtävä on pidettävä kirkaana mielessä" — "Vain aktiivisuus johtaa eteenpäin" — ja "Keskustelu on ottamista ja antamista" — sanonnat eivät saa unohtua keskustelijalta.

Oman sanoman perillemenon edistäminen

On korostettava omaa aitouttaan, tietämystään, oikeamielisyyttä, asiallisuutta ja yhteistyöhalukkuutta, jotta herättäisi kuulijoissa mieltymystä omaan persoonaan ja asiaan.

Tarvittaessa on uskallettava toislaa samaa asiaa hieman eri puolilta esitettyinä, jotta se omaksuttaisiin. Yleisön mielenkiinnon vangitsemiseksi saat-

taa joskus olla tarpeen hätkähdyttää se toiminnalla tai sanonnalla. Kerran viritetty mielenkiinto on ylläpidettävä reippaalla ja vivahtusrikkaalla, jopa temperamentisella asioiden esilletuomisella.

Tukiryhmiä ja -henkilöitä on hallittava katseella ja "sanattomasti".

Joskus tarvitaan vastenmielisyyden ja ehkä aggressioiden (varoen) herättämistä vastustajan aatteita kohtaan. Hymy ja nauru ovat harkiten käytettäviä, usein henkilöön kohdistuvia, tehokkaita aseita.

Missään vaiheessa ei pidä innostua niin, ettei muista yleisöä, aikaa tai paikkaa. Masentua ei liioin saa tilapäisistä vastoinkäymisistä, vaan yleisön myötätunnosta on otettava kaikki irti.

Muiden esitysten tarkkaileminen

Keskustelukäsitteen mukaisesti on seurattava ja tehtävä muistiinpanoja muiden osallistujien ajankohtaisista teemoista, käytetystä logiikasta, sen aukoista, vääristä tai puutteellisista tiedoista ja tahtuvista kömmähdyksistä.

Erityisen huolellisesti on siivilöitävä esille omaa kantaa tukevat lausunnot. Samaten on löydettävä sanontoja, joita voi käyttää hyväksi korostamatta vastustajan esitystä.

Vastustajan pyrkimykset sotkeentua epäoleellisuuksiin on heti havaittava ja häntä on hienovarasesti siinä autettavakin, jotta "asiassa pysymiseen" -pyynnölle löytyy katetta.

Suhtautuminen vastustajan kysymyksiin

Kysymys on kirjoitettava heti kuultaessa sanatarkasti muistiin ja samalla selvitetävä itselleen, miksi kysymys on tehty. Samalla on päätettävä, millä tasolla kysymykseen vastaa: konkreettisesti — abstraktisesti, tosikkomaisesti — huulella (keskeyttävä yleiskysymys), täsmennyspyynnöllä tai väsitöllä.

Tärkeintä on kuitenkin käyttää syntynyttä tilannetta hyväksi varastossa olevien vastakysymysten tekemiseen. On pyrittävä tempaamaan aloite ja kuluttamaan vastustajan aikaa yrittämällä repliikistä ylimääräistä puheenvuoroa itselleen.

Erityistä huomiota on kiinnitettävä siihen, ettei joudu toisten esittämien kysymysten perusteella yleiseksi kaikkien ja kaiken vastustajaksi eli eristetyksi.

Muita muistettavia seikkoja

Osallistujan tavoitteena tulee olla ihmisten parempi tulevaisuus, johon päästään vain koko kansan puitteissa tapahtuvalla, rakentavalla yrittämisellä. Puoluepoliittisia ansoja ja pyrkimyksiä joutua mukaan keinoitekoiisiin ryhmittymiin on siis vältettävä. Yleisön jatkuva seuraaminen on paneelissa menestyvien ehdoton edellytys. Itseen ja paneelia on uskallettava arvostella. Huumoria ei saa pelätä, mutta kadettiup-

serin vahvin valtti on asia- ja yleistietojen runsaus.

6. tehtävä eli loppupuheenvuoro

Loppupuheenvuoro on viimeinen tilaisuus päästä mielipidehyökkäyksen tavoitteeseen ja saavutetun menestyksen turvaamiseen.

Puheenvuorossa on koottava keskustelussa esilletulleet oman kannan ydinteetit ja sitä tukeneet väitteet ja asiat. Siinä on todettava muiden vaihtoehtojen heikkoudet ja esitysteknisenä voimakkaana nousuna on suositeltava omaa kantaansa.

Puheenvuorossa ei enää pidä ärsyttää myöhemmin puhuvia, vaan sensijaan on kiitettävä järjestäjiä ja yleisöä. Samoin on esitettävä, että ilmenneet epäkohdat saadaan korjatuiksi tulevaisuudessa.

Loppupuheenvuorossa on muistettava, että yleisö alkaa olla väsynyttä, joten asiat on esitettävä selkeästi ja lyhyesti.

Paneelin päättämiseen liittyvät tehtävät

Virallisen paneelikeskustelun päätyttyä ei keskustelija voi täysin vapautua lepäämään mahdollisille laakereilleen. Saatu menestys on pyrittävä varmistamaan ja kaikissa tapauksissa opit on vietävä kotiin.

7. tehtävä eli jälkihoito

Yleisö voi tuntea tarvetta vapautuneeseen jälkikeskusteluun virallisen tilaisuuden jälkeen. Tähän onkin suostuttava, sillä selkein kritiikki saadaan tuoreeltaan. Samalla on oiva tilaisuus kasvokkain tapahtuvalle, muodostuneiden myötämiehisten näkökantojen vahventamiselle.

Kirjaa heti ylös kaikki havainnot epäonnistumisesta, vääristä menettelytavoista tai väärinymmärtämisistä. Vielä on pieni mahdollisuus korjata asia.

Joukkotiedotusvälineisiin on pyrittävä järjestämään maanpuolustukselle suojeleminen. Tarvittaessa se on itse kirjoitettava tai ainakin valmisteltava etukäteen. Oman alustuksen, pääteeman ja loppupuheenvuoron sekä muun tiedotusmateriaalin jakamisella saatetaan päästä hyviin tuloksiin.

8. tehtävä eli analysointi ja johtopäätökset

Valmisteluihin osallistuneen työryhmän tulee tilaisuuden ollessa vielä hyvin muistissa — arvost-

tella se järjestelyiden, yleisön, osallistujien ja heidän esitystensä ja sanomansa perillemenon kannalta. Vastustajan uudet keinot on paljastettava ja niille on keksittävä uudet vastamenetelmät.

Samoin on tarkistettava keskusteluun osallistuneiden henkilöiden taustatiedot, luonnekuvat, pääteemat ja keskustelutekniikan keinot saatujen kokemusten puitteissa.

Oma menestys on taltioitava kirjallisesti, jotta niistä olisi hyötyä valmistauduttaessa seuraavaan paneeliin tai, että ne voidaan tiedottaa muille tarvitsijoille. Vastustajien "ammattipaneelikkojen" kärki on suhteellisen kapea, joten heistä on mahdollista saada nopeasti selkeä kuva. Päinvastoin taas tulisi tilanteen olla paljon vaikeampi, koska jokainen upseeri — julkiseen esiintymiseen koulutuneena — edustaa potentiaalista "paneelihatua".

Lopputoteamuksia

Edellä on aiheesta johtuen aivan alustavasti ja yleisesti käsitelty sitä tehtäväkenttää, joka liittyy erääseen julkisen esiintymisen muotoon. Se on muodostunut kirjoitetun kaltaiseksi eri yhteyksissä kuultujen, nähtyjen ja koettujen esitysten ja tapahtumien perusteella ja omaa vain mielipiteen arvon.

Siinä ei ole otettu kantaa kysymykseen, tuleeko, koska ja millä ehdoilla kadettiupseerin ottaa osaa maanpuolustukselliseen julkiseen keskusteluun, koska se edellyttäisi oman erityistarkastelunsa. Todettakoon kuitenkin, että upseeri on yhtäkaikki kansalainen ja jo pelkän kansalaisvas- tuun velvoittamana hänen tulisi tuoda yleisen maanpuolustuksellisen tietomääränsä ja näkemyksensä julkisuuteen.

Lisäksi on aihetta korostaa, että Suomen puolustuslaitosta palveleva tai palvelut henkilö toimii Suomen kansan (ja sitä kautta Euroopan ja koko maailman) ja sen yksityisen henkilön turvallisuuden, vapauden ja itsemääräämisoikeuden puolesta. Se on siksi eettisesti korkeatasoinen tehtävä, että sen puolesta voi huoletta osallistua mihin keskustelutilaisuuteen tahansa.

Ammus-Sytytin Oy

R a u m a

UPSEERIKOULUTUS POHJOISMAISSA

Everstiluutnantti A A Salin

Kirjoitus on jatkoa Kyllikiraudan numeroissa 2—3/70 upseerikoulutusta Pohjoismaissa käsittelevään kirjoitussarjaan.

Norjan upseerikoulutus

Puolustusvoimain sotilashenkilöstö on Norjassakin jaettu kahteen pääluokkaan: päällystö (befalet) ja miehistö (menige).

Päällystö voidaan selvästi taas jakaa upseereihin ja aliupseereihin, minkä lisäksi näissä kummassakin on vielä oma ns teknillinen henkilöstönsä, jonka koulutus ja asema poikkeaa muista. Upseereita ovat: kenr/amir, kenrl/v-amir, kenrm/k-amir, ev/kom, maj/komkapt, kapt/kaptl, ltn/ltn ja vänr/vänr tai ltn B. Eo arvot tarkoittavat maa- ja ilmavoimien/merivoimien arvoja ja ovat suoraan verrattavissa meidän arvoihimme. Aliupseereita ovat stabssersjant/flaggkvartermester, overserjant/vingerserjant/kvartermester I kl, sersjant/kvartermester II kl, korporal/äldre konstabel II kl, jotka arvot ovat ruotsalaisen tutkimuksen — SOU 1967:15, joka ei ota huomioon suomalaista sotilasmestarin arvoa lainkaan — mukaan yliv/vääp, ylik, kers, alik ja korpr.

Puolustuslaitos on Norjassa — vielä enemmän kuin Ruotsissa (Försvarets läroverk) ja Tanskassa (Försvarets Gymnasium) — uhrannut varoja kansalaiskasvatukselle. Paitsi erittäin monipuolista ja myöhempään siviilitehtävään tähtäävää teknillistä koulutusta, se tarjoaa mahdollisuuden sotilasuralle pääsyyn myös niille, jotka eivät syystä tai toisesta ole siihen siviiliopintojensa puolesta voineet valmistua. Norjassa on kahden tason sotilas/siviiliopetusta tarjolla, nimittäin kaksi ns sotilasalkeiskoulua (militær forskole), joista toinen on Haldenissa ja toinen Harstadissa. Näissä annetaan 17—22 vuotiaille vapaaehtoisille 2-vuotisella kurssilla sekä siviili- että sotilaskoulutusta, jotta ao voisi sitten kurssinsa (johon myös varusmiesaikakin sisältyy) päätyttyä siirtyä oppilaaksi jonkun aselajin päällystökouluun. Toinen, myös yleissivistystä jakava sotilasopetuslaitos, on puolustusvoi-

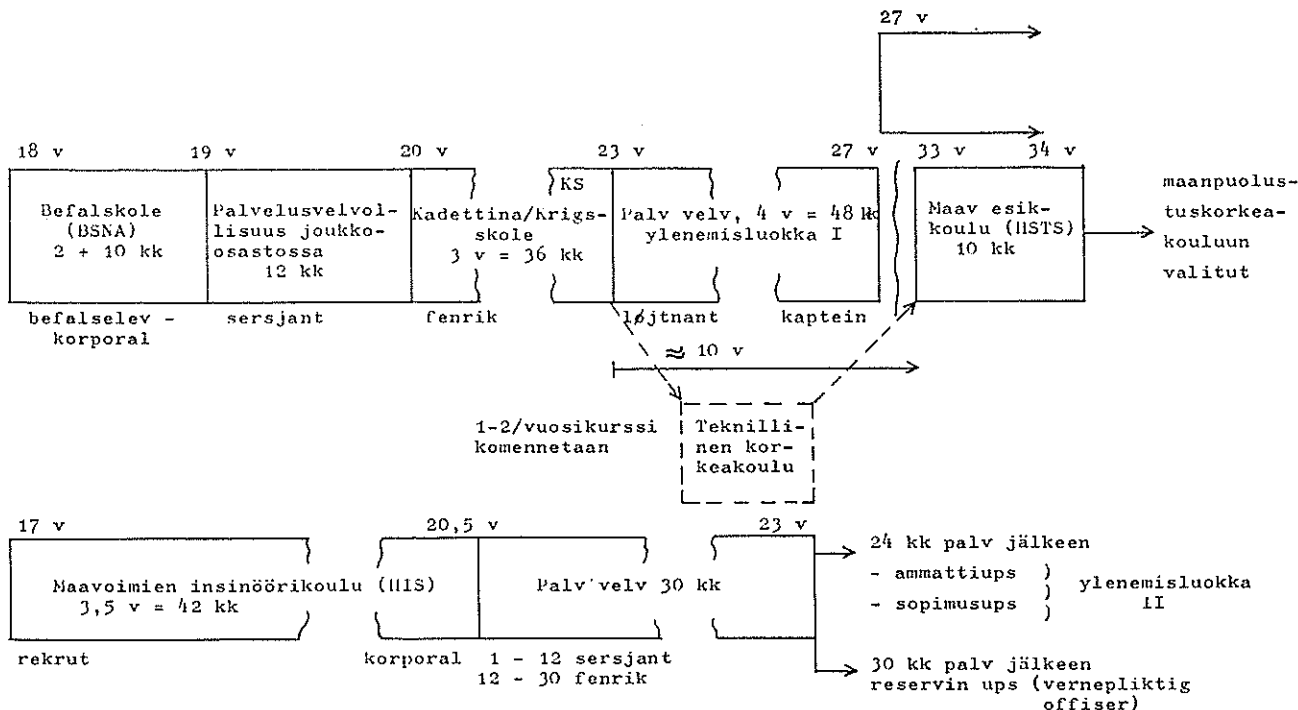
mien lukio (Försvarets Gymnas), joka on tarkoitettu niille päällystökoulun käyneille ”ei-ylioppilaille”, joiden katsotaan soveltuvan upseerin ammattiin. Sen 2-vuotisen kurssin hyväksyttävästi suorittanut rinnastetaan ylioppilaihin ja hän voi jatkaa opiskeluaan kadettikoulussa.

”Linjaupseerien koulutus”

Norjassa ei vakinaisen väen ”linjaupseerien” ja reservin upseerien peruskoulutuksessa ole eroa. Päätettyään yhteisen koulutusvaiheensa tulee toisista ns ammattipäällystöä (yrkesbefal) ja toisista reservin päällystöä (vernepliktig befal). Kummankin ryhmän koulutus alkaa yhdessä niiden nuoruusikäisten kanssa, jotka koulutetaan vakinaisen väen tai reservin varsinaisiin aliupseerin tehtäviin.

Alin ikäraja päällystökouluun (Befalskole) on 18 vuotta ja sinne voi hakea joko 2-kuukautisen alokaskoulutukseen (grundlaeggende soldatutdannelsen) jälkeen tai suoraan siviilistäkin, jolloin ao:n on suoritettava 2 kk:n kokelaskurssi (aspirantperiod). Kouluun pääsemisen teoreettisena edellytyksenä olevien siviiliopintojen määrä vaihtelee ylioppilastutkinnosta 9-vuotiseen peruskoulututkintoon, mutta käytännössä on pelkällä peruskoulututkinnolla kouluun pääsy erittäin vaikeata. Varsinainen päällystökoulu kestää 10 kk ja sen käyneillä on kaikilla 12 kk:n palvelusvelvollisuus kersantteina eri aselajien joukko-osastoissa. Palvelusvelvollisuusajan päätyttyä tapahtuu henkilöstön kahtiajako, kun upseereiksi koulutettavat (aktiivi- ja reservin upseerit) jatkavat palvelustaan kadettikoulussa ja aliupseereiksi koulutettavat (koulutetut) jatkavat palvelustaan sopimuksensa mukaan tai siirtyvät tämän ensimmäisen palvelusjaksonsa jälkeen siviiliin.

Upseereiksi koulutettavat jatkavat siis yhdessä palvelustaan kadettikoulussa (Krigsskole), joka kestää 3 vuotta. Se on yhteinen maavoimien kaikille aselajeille ja sijaitsee Oslossa. Kouluun pääsyn edellytyksenä on päällystökoulun lisäksi ylioppilastutkinto tai vastaava, ikä alle 25 vuotta ja hyvä fyysinen kunto. Ensimmäisen kouluvuotensa oppilaat ovat kadettikersantteja (kadetterserjant), joka arvo ei siis vastaa meidän kadettialiupseeri-arvojamme ja 2.—3. vuoden he ovat kadettivänrikkejä (kadettfenrik). Kadettikoulun aikana suoritetaan myös yliopistollisia alkututkintoja ns seminaariasteella, joista on sitten itsekunkin mahdollista jatkaa opintoja myöhemmässä vaiheessa. Oppiaineina ovat ainakin matematiikka, kielet ja psykologia. Kadettikoulun käymisestä seuraa 4 vuoden palvelusvelvollisuus luutnanttina ja sen päätyttyä voi ao siirtyä joko siviiliin = reserviin (vernepliktig offiser) tai jatkaa palvelustaan vakinaisessa väessä (yrkesoffiser). Jälkimmäisen tien valinneen koulutusta täydennetään heti välittömästi komentamalla ao vapaavalintaiselle 2 kuukautta kestäväälle laskuvarjohyppy- tai sammakomieskurssille. Reservin upseerin — reservin

KUVA 5
Upseerien koulutus Norjassa

luutnantin — on, arvossa yletäkseen, käytävä maavoimien kirjekoulun (Haerens brevskole) erilaisia kursseja sekä osallistuttava aselajinsa jatkokursseihin ja kertausharjoituksiin. Kertausharjoituksiin tai palvelukseen joukoissa on jokaisen aktiiviupseerinkin osallistuttava jokaista ylennistään varten aina everstiluutnantin arvoon asti.

Aktiiviupseeri käy yleensä hetimiten palvelusvelvollisuusaikansa alkupuolella aselajinsa n 3 kk pituisen erityisen asekurssin, joka on vaatimuksiltaan erittäin tiukka. Hän jatkaa sitten aikanaan (yleensä noin 10 vuoden kuluttua upseeriksi tulonsa jälkeen) maavoimien esikuntakoulun (Haerens Stabsskole) 10 kk kestäväällä kurssilla kotimaassaan tai NATO:n tai ulkomaisilla sotakorkeakoulun kursseilla. Esikuntakoulun kurssin käyminen on yleensä ns normaaliratkaisu ja NATO:n kouluihin Englantiin, Länsi-Saksaan, Kanadaan tai Yhdysvaltoihin mennään vasta tämän jälkeen. Ruotsin sotakorkeakouluun voi päästä ilman esikuntakoulun kurssiakin. Kuhunkin kouluun komennetaan tavallisesti yksi oppilas koulua kohden ja hänen ensimmäinen palvelupaikkansa ulkomaalaisesta sotakoulusta palattuaan on oman esikuntakoulun opettajan tehtävä. Ylimmästä sotilaallisesta koulutuksesta vastaa maanpuolustuskorkeakoulu (Forsvarshøjskole), jonka 6 kk kestäville kurseille komennetaan yleensä puolet opilasmäärästä everstin tai everstiluutnantin arvossa olevia esiupseereja.

Upseerien eroamisikä on 65 vuotta ja lähes kaikki kadettikoulutuksen saaneet eli ns K-upseerit (K-offiser) ylennetään ennen eroamistaan majureiksi.

Insinööriupseerien koulutus

Pioneeriaselajin — myöhemmin myös viestiaselajin ja maavoimien aseteknillisen toimialan. — teknillisiin tehtäviin koulutetaan sekä vakinaisen väen että reservin tarpeita varten miehet ns insinööritietä. Koulutus tapahtuu 3,5 v kestävässä maavoimien insinöörikoulussa (Haerens Ingeniørskole), jonne pääsyyn riittää teoriassa 9-vuotisen peruskoulun oppimäärä, 17 vuoden ikä, hyvä moraalinen ja hyväksytty suoritus 6 viikon kokelaskurssilta, joka toimeenpannaan kesällä ennen koulun alkua. Koulu on 4-luokkainen siten, että sen 1—3-vuosi on jaettu teknillisiin aineisiin vuosittain ajaksi 25. 8.—25. 6. ja sotilasaineisiin ajaksi 26. 6.—24. 8. Neljännen luokan muodostaa sotilasaineiden jakso 4. opiskeluvuonna aikana 25. 8.—20. 12. Ylioppilaat, joilla on vähintään arvosana "T" matematiikassa ja fysiikassa voidaan ottaa, mikäli tilaa on, suoraan koulun 2. luokalle. Opintosaavutuksiltaan koulu vastaa 3-vuotista teknillistä opistoa ja oppilaat saavuttavat insinöörin pätevyuden.

Koulun päätyttyä oppilaat ylennetään kersanteiksi ja heillä on 24—30 kk:n pituinen palvelusvelvollisuus. 12 kk:n palveluksen jälkeen ao ylen-

netään vänrikiksi ja hän voi halutessaan siirtyä 24 kk:n jälkeen siviiliin (vernepliktig officer) tai 30 kk:n jälkeen jatkaa palvelustaan vakinaisessa väessä joko ns ammattipäällystään kuuluvana tai erityisillä sopimuksilla. Kummassakin tapauksessa ao kuuluu ylennyseriyn II, jossa maksimi-arvo on alemmaa esiuupseeriluokkaa.

Kuvassa 5 on esitetty upseerikoulutuksen kaa-
viollinen jakautuma.

Aliupseerista upseeriksi

Päällystökoulun jälkeen palvelusvelvollisuutensa palvellut sotilas, jolla ei ole mahdollisuuksia upseerin uralle, voi, kuten edellä on mainittu jatkaa palvelustaan aselajissaan eri pituisin sopimuksin. Palvelustaan jatkavat tekevät sen sopivuutensa perusteella eri pituisina sopimuksina (kontrakt) palvelen joko aliupseereina tai alimpina upseereina. Sotilasarvoina tulevat tällöin kysymykseen arvot "sersjant" ja "fenrik". Vähintään 12 kk:n kersanttipalveluksen jälkeen (mikäli ao käynyt päällystökoulun sijasta vain ns 9 kk kestävä kersanttikurssin, eikä ole palvellut 12 kk:n palvelusvelvollisuusjaksoa, mutta jäänyt sopimuksella palvelukseen, on hänen palveltava nyt 18 kk) ja mikäli ao on käynyt tai käy keskikoulun voi hän aikanaan hakea oppilaaksi maavoimien päällystökoulun ylemmälle osastolle (Befalsskoles Øverste Afdeling = BSØA), joka on yhteinen koko maavoimille ja joka kestää 10 kk. Koulun hyväksytvästi suorittaneet ylennetään vänrikeiksi ja heille koituu tästä koulutusvaiheestaan 12 kk:n palvelusvelvollisuus. Tästä lähtien ao kuuluu upseerien ylennysluokka II ja hänet voidaan aikanaan hyväksyä oppilaaksi esim maavoimien huoltokouluun (Haerens Administrative Skole = HAS). Koulun I kurssille, joka kestää 4,5 kk otetaan yleensä huoltoalalle äskettäin siirtyneitä, joten koulu toimii siis uudelleen koulutuspaikkana. Koulun II kurssi on jakso, joka kestää 6 viikkoa ja sille pääsee vain vähintään kapteenin arvossa jo useamman vuoden palvelleet II ylennysluokan huoltoupseerit.

Vertailu eri koulutusten kesken

Koska tämän samoin kuin edellistenkin artikkelien tarkoituksena on ollut vain koulutuksen esittely — ei arvostelu, on eri maiden koulutusta koskevan vertailunkin tapahduttava samalta pohjalta. Vertailupohjia on useitakin, tässä rajoitutaan toteamaan eräiltä osin näissä vain yhtäläisyyksiä ja suurimpia eroja eri järjestelmien välillä.

Yhteispäällystä

Tanska ja Norja — 1930 luvulta lähtien — ovat käsitelleet päällystystä yhteisenä henkilöryhmänä sisällyttäen siihen sekä upseerit että aliupseerit miehistön vastapainoksi. Jako on tehty

näin pääasiassa enemmänkin käytännön syistä kuin periaatteesta, sillä eri maiden asevoimissa on myös muitakin vastaavanlaisia jakoja (esim. englantia puhuvien maitten asevoimissa jako "Officers and OR = officers and other ranks eli upseerit ja muut). Ruotsin todennäköinen siirtyminen tähän yhteispäällystöjärjestelyyn on siis nähtävä samalta ajatuspohjalta lähteneeksi, sillä se yksinkertaistaa nykyistä varsin ainutlaatuista — ja heidän itsensäkin mielestä — "epädemokraattista" nelijakoa, upseerit, aliupseerit, ali-päällystö ja miehistö.

Huolimatta päällystön yhteiskäsitteestä pysytetään ao maissa kuitenkin edelleen niin arvo/ palvelusarvot kuin erilaiset koulutuspaikkanimitykset ennallaan.

Asevoimien siviilikoulutus- oppilaitokset

Suomea lukuunottamatta on Pohjoismaiden asevoimissa myös siviilikoulutusta antavia oppilaitoksia. Ne ovat lähinnä oppikouluihin verrattavia, mutta Norjan sotilasakademioita voisi verrata jopa valmistavaan kouluun tai kansakoulun yläasteeseen. Kun pohditaan syitä, miksi ollaan päädytty näin kalliiseen ja lukumääräisesti vain erittäin harvoja palvelemaan ratkaisuun päädytään siihen, että ao yhteiskuntakokonaisuuksissa ei sotilasammatti ilmeisestikään ole ollut kovin kilpailukykyinen muiden rinnalla ja lukumääräinen rekrytointivajaus on pyritty pitämään kurissa tällaisin erikoisjärjestelyin. Näiden maiden jo toteutettu koulunuudistus — siirtyminen peruskoulujärjestelmään — tullee aikanaan tekemään nämä opetuslaitokset tarpeettomiksi. Millä sitten haluttomia houkutellaan on asia siinänsä.

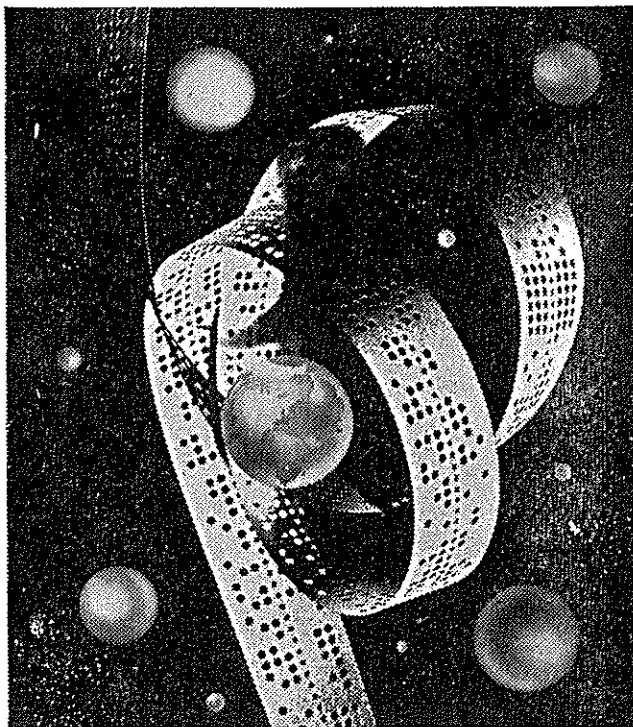
Siirtyminen aliupseerista upseeriksi

Siirtyminen karriäärissä aliupseerista upseeriksi on kaikissa Pohjoismaissa mahdollista. Tämä tosiasia todettakoon alleviivaten. Menetelmät ja tapausten yleisyys on vain erilaista. Norjassa "huoltoapu" upseerivakanssit ainakin alemmilla osin täytetään näin ja nämä "ex-aliupseerit" aikanaan ylenevät omassa sarjassaan. Tanskassa on periaatteessa sama mahdollista ja Ruotsissa voi asianomainen kuva 2 (Kylkirauta 3/1970) osoittamalla tavalla "ohittaa" (snedda) itsensä upseerin palvelusarvoihin. Usein unohdetaan, että tämä on mahdollista myös Suomessa, kunhan asianomainen vain käy tietyt koulut tai muutoin antaa itsestään tarvittavat opinnäytteet. Missään ei ole automaattista tai oikotietä eikä sellaista voi ollakaan koko järjestelmää järkyttämättä.

Lopuksi on todettava, että kunkin maan koulutus- ym järjestelmät on kehitetty sen itsensä tarpeita varten. Olosuhteet eivät ole ensiksikään yhdenmukaisia saati sitten järjestelmien toteu-

tukset toisiinsa rinnastettavia. Ei ole siis mielekäästä, eri maiden asevoimia tarkasteltaessa, panna niiden järjestelyjen — esim sotilas/palvelusarvojen, koulutusjärjestelmien jne — välille yhtäläisyysmerkkiä, vaan on tyydyttävä vain rinnastamaan ja käytettävä merkkiä $\approx$ eli likimäärin yhtä kuin.

Tässä yhteydessä on paikallaan korostaa myös sitä, että yhteispäällystö ei tarkoita sitä, mitä esim Aliupseeriliitto näyttää esittävän. Maissa, joissa tällainen järjestelmä on käytössä, on arvoasteikon aliupseeriarvot "lainassa" tulevilla upseereilla määrättyssä koulutusvaiheessa. Esim Norjassa on tuleva upseeri (res ja akt) 12 kk kersanttina ennenkuin hän siirtyy joko siviiliin tai kadettikouluun. Tanskalainen linja- eli A-upseeri palvelee samalla tavoin 6 kk ennen kuin hän siirtyy joko suoraan tai Maavoimien lukion kautta kadettikouluunsa ja reservin upseerin varusmieskersanttikausi on taas vain 4 kk ennen ao:n koulutusvaihetta aselajinsa upseerikoulussa. Sotilaat joiden ura on aliupseeritehtävissä, pysyvät sen sijaan myös aliupseeriarvoissa ja siirtyvät upseeriarvoihin vain koulutuksen kautta. Silloin he ovatkin siirtyneet yhteisen päällikköryhmän — päällystön — aliupseerien alaryhmästä upseerien alaryhmään.

AMULETTI

AIMO LAHTI

Kirja on kertomus suomalaisista aseista. Se on kertomus nerokkaasta uurastajasta, joka uskoi kotimaiseen aseleollisuuteen silloinkin kun arvovaltaiset komiteat ihastelivat ulkomaista. Ja se on kertomus raskaista huveista, joita raskas työ joskus vaati; kunnan kepposista, joihin "isot pojat" joskus kenraaleja myöten riehaantuivat.

Aimo Lahden muistelmat ovat mieluista luettavaa jokaiselle entiselle ja nykyiselle sotilaalle.

nid. 15 mk
sid. 20 mk

Ase-
suunnittelijana
Suomessa

Tässä puhuvat ne, joitten haluttiin pysyvän vaiti: sotavangit.

Sariola on haastatellut heitä ja koonnut kertomuksista kirjan — ainutlaatuisen yhdistelmän kovinta jännitystä ja karmivaa todellisuutta.
14/18 mk

Armeija piikkilankojen takana

MAURI SARIOLA

Upseerikoulutuksesta Neuvostoliitossa

Majuri J Lintunen

Yleistä

Neuvostoliitossa jaetaan sotilashenkilöstö sotamiehiin, matruuseihin, kersantteihin, vääpeleihin ja upseerikuntaan. Länsimaista kanta-aliupseerikäsitetä ei Neuvostoliitossa sanan varsinaisessa merkityksessä näin ollen tunneta, joskin asevelvollisuutensa suorittaneet kersantit ja vääpelit voivat jäädä määräaikaissopimuksella ns "ylimääräiseen" palvelukseen. Tällöin he hoitavat samankaltaisia tehtäviä kuin kanta-aliupseerit muualla.

Upseerikoulutukseen yleisesti vaikuttavina tekijöinä on otettava huomioon Neuvostoliiton kansanopetuslaitoksessa toteutettu peruskoulujärjestelmä ja nuorison sotilaallinen esikoulutus ennen varusmiespalvelukseen astumista. Peruskoulujärjestelmän mukaan on jokaisen kansalaisen käytävä läpi kahdeksanvuotinen oppivelvollisuus. Tämän jälkeen suuri osa jatkaa koulutustaan lähinnä tulevan peruskoulumme lukiota vastaavissa teknisissä, yleissivistävissä tai erikoisopistoissa saavuttaakseen ns keskisivistyksen. Ilman keskisivistystä ei ole mahdollista jatkaa opintoja korkeakouluissa tai upseerikouluissa. Sotilaallinen esikoulutus ennen varusmiespalvelusta tapahtuu DOSAAF-järjestössä (= vapaaehtoinen maanpuolustusjärjestö). Esikoulutukseen osallistuvat useimmat asevelvolliset, joten varusmiespalvelukseen astuvat nuorukaiset eivät ole alokkaita, vaan heillä saattaa olla esim laskuvarjohyppääjän, radistin tms tutkinto suoritettuna ennen varusmiespalveluksen alkamista.

Reservin upseeriksi valmistutaan Neuvostoliitossa yleensä joko suorittamalla reserviupseeritutkinto korkeakoulujen yhteydessä toimivissa sotilasfakulteteissa tai varusmiespalveluksen loppuvaiheessa. Tutkintoon osallistuminen edellyttää keskisivistystä tai korkeakoulusivistystä. Varusmiespalveluksen päätyttyä voivat myös vain kahdeksanvuotisen koulun käyneet osallistua reserviupseeritutkintoon suoritettuaan sitä ennen reserviupseerikoulutusta antavan opetuslaitoksen kurssin.

Aktiiviupseerien koulutus ja pääsyvaatimukset sotakouluihin

Upseerien peruskoulutus tapahtuu upseerikouluissa tai ns yleisissä upseerikouluissa, joista viimeksi mainittu vastaa meidän kadettikouluumme.

Upseerikoulut ovat luonteeltaan aselajitekniillisiä ts niissä annetaan kyseisen aselajin teknillisen henkilöstön peruskoulutus. Koulutus niissä kestää yleensä kolme vuotta ja koulun läpäisseet saavat teknikkoluutnantin, indententtipalvelun luutnantin tms arvon sekä lisäksi diplomin ns keskitason erikoiskoulutuksen suorittamisesta. Diploimit on normitettu yleisvaltakunnallisesti, joten niiden perusteella upseeri voi myöhemmässä vaiheessa erotessaan vakinaisesta palveluksesta saada koulutustaan vastaavan työpaikan siviilielämässä. Esimerkkinä voidaan mainita diplomi auton huolto- ja korjausteknikon pätevydestä.

Ylemmät upseerikoulut ovat joko yleisotilaallisia, kuten meidän kadettikoulumme, puolustushaara- tai aselajisotakouluja tai sotilasinsinööri- kouluja. Koulutus näissä sotakouluissa kestää neljä tai viisi vuotta. Koulun loppututkinto rinnastetaan muiden korkeakoulujen loppututkintoon ja koulun läpäisseet saavat tästä diplomoin. Koulun päätyttyä upseerit astuvat luutnantteina joukko-osastopalvelukseen. Sotilasinsinöörin peruskoulutuksen saaneille annetaan myös yleisvaltakunnallinen insinööri-, radioinsinööri- tms diplomi.

Upseerikouluihin ja ylempiin upseerikouluihin voivat pyrkiä oppilaisiksi varusmiespalveluksessa olevat sotilaat ja aliupseerit, "ylimääräisessä" palveluksessa olevat aliupseerit sekä myös varusmiespalvelusta suorittamattomat nuorukaiset. Ikäraajat vaihtelevat oppilaitoksesta riippuen, mutta yläikärajoina ovat tavallisesti 21 tai 23 vuotta varusmiespalveluksessa oleville, 23 tai 25 v "ylimääräisessä" palveluksessa oleville kersanteille ja 21 v varusmiespalvelusta suorittamattomille. Viimeksi mainittuun ryhmään lasketaan kuuluviksi myös ns Suvorov- tai Nahimov-koulun suorittaneet nuorukaiset. Suvorov- ja Nahimov-koulut ovat sisäoppilaitoksia ja niissä annetaan lukiotasolla keskisivistykseen kuuluvien aineiden lisäksi opetusta myös sotilaallisissa aineissa. Oppilaat käyttävät sotilaspukua ja ovat sotilaallisten järjestyssääntöjen alaisia.

Perusvaatimuksena sekä upseeri- että ylempään upseerikouluun on aikaisemmin mainittu keskisivistys siis toisin sanoen 8+3-vuotinen peruskoulu. Hakijalta edellytetään myös hyvää terveyttä ja muutoinkin sopivuutta upseeriksi koulutettavaksi. Suvorov- tai Nahimov-koulusta hyvin suoriutuneet oppilaat pääsevät yleensä ylempiin upseerikouluihin ilman sisäänpääsyitutkintoa. Kersantit, jotka ovat suorittaneet reserviupseeritutkinnon ja selviytyneet sisäänpääsyutkinnoista, aloittavat opintonsa vasta toiselta vuosikursilta suoritettuaan sitä ennen 2—3 kuukauden aikana 1. vuosikurssin tutkinnot.

Alustava karsinta muiden pyrkijöiden osalta tapahtuu joukko-osastoissa tai paikallisissa sotilaskomissa-

riaateissa. Lopullinen valinta tapahtuu ao opetuslaitoksen järjestämässä sisäänpääsyutkinnoissa. Tutkinnot saattavat kestää useita viikkoja. Tutkintoaineet määrittyvät sotakoulun luonteen perusteella. Yhteisiä tutkintoaineita kaikissa kouluissa ovat venäjänkieli, kirjallisuus ja historia. Useissa kouluissa kuuluu sisäänpääsyutkintoaineisiin lisäksi matematiikka, kemia tai fysiikka. Eräät upseerikoulut järjestävät ennen sisäänpääsyutkintoa valmennuskursseja. Näiden kesto aika saattaa olla siviilielämästä suoraan tuleville kandidaateille kuukausi tai jopa kaksi kuukautta.

Sota-akatemia huolehtivat upseerien korkeakoulutuksesta. Eri puolustushaaroilla ja myös useilla aselajeilla on omat sota-akatemiensa, joista osa on luonteeltaan teknillisiä ns sotilasinsinööriakatemiaita. Sota-akatemiasta tunnetuin on Moskovassa sijaitseva Frunzen akademia, joka kouluttaa upseereja maavoimien korkeisiin komentaja- ja esikunta-tehtäviin.

Koulutus sota-akatemioiden kursseille kestää yleensä kolme vuotta. Opiskelu aloitetaan tavallisesti noin 30 vuoden iässä, joten oppilaksi tulevat yliluutnantit tai kapteenit ovat ennen akatemiaan tuloaan ehtineet jo toimia vastuunalaisissa tehtävissä joukko-osastoissa tai esikunnissa. Oppilasaine on erittäin korkeatasoista, sillä oppilaspaikkoja on varsin rajoitetusti upseeriston kokonaismäärään verrattuna. Sisäänpääsyutkintoon valmistaudutaan huolellisesti valmennuskursseilla, joita akatemian läpikäyneet upseerit järjestävät eri varuskunnissa.

Korkein sotakoulu Neuvostoliitossa on ns Yleisesikunta-akatemia, jonka oppilaat ovat everstejä ja kenraaleja. Yleisesikunta-akatemioita voidaan siten pitää eräänlaisena maanpuolustuskorkeakouluna, jollaisia on monissa muissakin suurvalloissa.

Koulutuksen yleisjärjestely eri upseerikouluissa

Koulutuksen järjestely on periaatteessa samanlaista kuin sotakouluissa muissakin maissa. Olenaisina eroina muihin maihin verrattuna voidaan pitää poliittisen koulutuksen osuuden korostamista ja sitä että koulutus aloitetaan aivan perusasioista. Perusteellisuus alkukoulutuksessa johtuneeksi siitä, että osa koulutettavista tulee suoraan siviilielämästä myös siitä, että yhtenäisen ja perusteellisen alkuopetuksen merkitystä pidetään erittäin suurena. Koulutuksen painopiste on selvästi sotilaallisissa aineissa, siis taktillisissa ja sotateknisissä aineissa. Laajan yleissivistyksen merkitystä ei kuitenkaan aliarvioida, onhan pitkän koulutusajan puitteissa riittävästi mahdollisuuksia myös ns yleissivistävien aineiden opettamiseen.

Taktillinen- ja kouluttajakoulutus jakautuu maavoimien yleissotilaallista koulutusta antavissa ylemissä upseerikouluissa siten, että 1. vuosikurssilla käsitellään yksityisen taistelijan ja ryhmän toimintaa, 2. vuosikurssilla ryhmän toimintaa johon liittyen oppilaat toimivat käytännössä ryhmänjohtajina noin

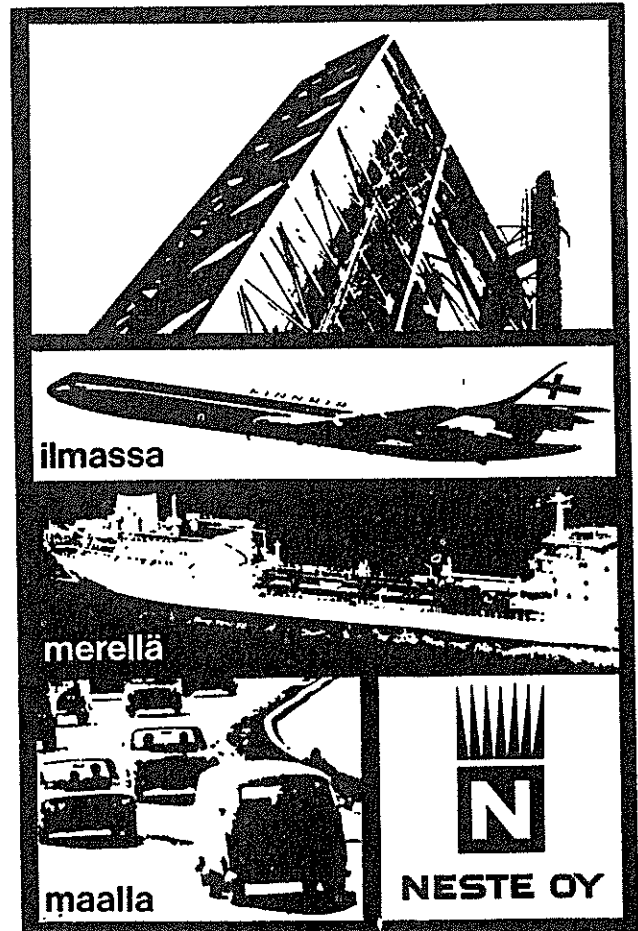
kuukauden ajan, 3. vuosikurssilla joukkueen toimintaa ja 4. vuosikurssilla komppanian toimintaa sekä johtamistoimintaa pataljoonan puitteissa.

Teknilliseen välineistöön — aseisiin, kuljetusvälineisiin ja johtamisvälineisiin — perehdytään erittäin tarkoin, joten tuleva upseeri todella hallitsee jokaisen pienimmänkin yksityiskohtan omalta erikoisalaltaan.

Yleissivistävissä aineissa annetaan oppilaille yleisen korkeakoulusivistyksen edellyttämät perustiedot. Yleissivistäviin aineisiin kuuluu mm filosofia, pedagogiikka, vieraat kielet ja puoluepoliittinen työ. Viimeksimainittua pidetään neuvostoarmeijassa erityisen tärkeänä, sillä ideologisella kasvatuksella luodaan perusteet normaalia rauhanajan palvelusta ja erityisesti sodan ajan kriisitilanteita varten. Sotakoulujen ja paikallisen puolueorganisaation välinen yhteistyö on erittäin tiivistä. Niinpä lähes kaikki vakinaisessa palveluksessa olevat upseerit ovatkin kommunistipuolueen jäseniä, jäsenkandidaatteja tai puolueen nuorisojärjestön (KOM SOMOL) jäseniä.

Tiiviistä sotilaskoulutuksesta huolimatta on upseerikouluissa varattu aikaa myös harrastustoiminnalle. Näistä tärkeimmiksi lasketaan urheilu, teatteritoiminta, musiikin harrastus ja erilaiset ekskursiot muihin korkeakouluihin ja tuotantolaitoksiin.

Neljä tai viisi vuotta kestäneen peruskoulutusvaiheen jälkeen seuraa upseereilla joukko-osastopalvelu-

vaihe, jonka jälkeen osa jatkaa opintojaan sotilasakatemioiden ja osa erilaisilla jatkokoulutuskursseilla. Jatkokoulutuskurssien läpikäyneillä upseereilla on mahdollisuus edetä urallaan aina pataljoonan komentajan (vast) virka-asemaan asti.

Sota-akatemioiden kursseilla oppilaat koulutetaan rykmentin ja divisioonan komentajan tehtäviin sekä vastaavan tasoihin esikuntatehtäviin. Komentaja- ja esikuntatehtäviin kouluttamisen ohella suoritetaan sota-akatemioiden laajamittaista sotatieteellistä tutkimustyötä. Sotatieteellisen tutkimustyön arvoa osoittaa Neuvostoliitossa mm se, että etevimmille upseereille annetaan sotatieteiden kandidaatin arvonimi suoritettujen tutkintojen ja julkaistujen tutkimustöiden perusteella.

Varsin suuri osa upseereista opiskelee myös siviilikorkeakouluissa joko kirjeopisto- tai iltaopiskelulinjalla. Näitä opiskelumuotoja tuetaan eri tavoin edellyttäen, että ao henkilön aineyhdistelmät ovat sellaisia, että ne palvelevat hänen sotilaallista erikoiskoulutustaan. Kuitenkin kieliopinnot muodostavat poikkeuksen tästä säännöstä, sillä niitä tuetaan koulutushaarasta riippumatta. Opiskelua autetaan mm siten, että ao upseerit saavat lisälomaa sisäänpääsyttutkintojen, laboratoriotöiden ja tenttien suorittamista varten. Lisäksi myönnetään vapaapäiviä ennen loppututkintoa tai diploomityötä varten sekä vapaita matkoja korkeakoulun sijoituspaikalle.

Yhdistelmä

Neuvostoupseerien koulutuksen luonteenomaiset piirteet ovat perusteellisuus ja pitkäjänteisyys. Järjestelmään kuuluvat lisäksi tehokas valvonta, koulutuksen vakioiminen ja pitkälle viety havainnollistaminen.

Upseerikoulutus ja moraalinen kasvatusta ovat usein esillä eri sotilaslehtien ja sotilasaikakauslehtien palstoilla, ja niistä vaihdetaan mielipiteitä varsin ennakkoluulottomasti.

Upseeriston korkea koulutustaso heijastuu myös upseerin yleiseen arvostukseen yhteiskunnassa. Upseerin ammattia pidetäänkin yhtenä kunniaakkaista ammateista neuvostoyhteiskunnassa.

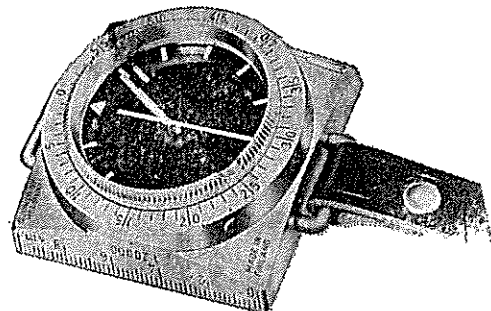
LAHTEET

- Neuvostoliiton asevelvollisuuslaki vuodelta 1967
- Krasnaja Zvezdassa ja Vojennyi Vestnikissä vv 1969—1970 olleet kirjoitukset upseerikoulutuksesta
- Neuvosto-Karjalassa 5. 1. 1968 julkaistu A Nedosugovin artikkeli "Kremlin opisto"
- Truppendienst 3/68 A. Nitshin artikkeli "Die Ausbildung zum Offizier in der Sowjetunion"
- Wehrkundessa ja Rev Mil Générale:ssa vv 1964—66 julkaistut E. F. Pruckin kirjoitukset NL:n upseerikoulutuksesta.

Oulu

Virsta väärään ja joudutte moneen vaaraan.

Kompassin avulla välttätte eksymisen vaarat. Luotettava ja tarkka Suunnon Marsssikompassi — malli M-311 — mahtuu mukavasti taskuunne. Se kuuluu retkeilijän vakiovarusteisiin. — Kevyt taskuun mahutuva ja tujatekoinen kompassi suunnistukseen on Suunnon Koulukompassi, malli SP-68.

SUUNTO KOMPASSI
löydät aina oikotiet.

KAINUUN PUUSTA
SELLULOOSAKSI,
PAPERIKSI ja
SAHATAVARAKSI —
KAJA-TUOTTEIKSI.

Kajaani Q

Lentokonekaappaukset – nykyajan merirosvousta

Majuri Eero Juurikkala

Merirosvoudesta ja matkustajien laivassa tekemistä kaappauksista oli aikoinaan tekoon syyllistyneiden kohtalona löytää itsensä raa'an nokasta kullumasta. Rangaistus ei kuitenkaan osoittautunut erityisen tehokkaaksi, vaan varsinkin merirosvous jatkui niin kauan kuin eräät merivallat — jolleivät suorastaan tukeneet — niin ainakin sallivat moisen alamaistensa harjoittaman liiketoiminnan, josta heltisi osuus myös valtion omaan ja jo silloin kyltymättömään verokirstuun. Merirosvous on nykyisin käytännöllisesti katsoen loppunut, mutta tilalle on astunut uusi, nykYTEKNIikkaan paremmin soveltuva, mutta aivan vastaava harrastus, ilmarosvous tai paremminkin lentokonekaappaukset.

Lentokonekaappauksilla on eräitä yhtymäkohtia entisaikojen merirosvouteen, mutta niillä on myös varsin selviä eroja. Erot näkyvät ennen kaikkea siinä, ettei lentokonekaappauksia suoritettaessa ole tavoitteena ollut taloudellisen hyödyn hankkiminen, vaan tarkoituksena on ollut saada muun tyyppisiä, joko poliittisia tai suoranaisia etuja. Yhtäläisyys taas näkyy eräiden valtioiden suhtautumisessa ilmarosvouteen. Läheskään kaikissa maissa ei sitä käytännössä tuomita, milloin kysymyksessä ei ole valtioon itseensä kohdistunut toiminta.

Kaappausten kulku

oli tavallaan huomaamaton. Keväällä 1961 ilmoitti muuan herra Crosisi yhdysvaltalaisen liikennekoneen ohjaamossa, jonne oli tunkeutunut vierailulle, halunsa matkustaa Kuubaan, tukien ilmoitustaan ilkeän näköisellä pistoolilla. Herra Crosisi matkusti Kuubaan. Seuranneena lähes kymmenen vuoden ajanjaksona onkin sitten yli kaksi sataa henkilöä käyttänyt samaa tapaa päästäkseen tri Castron hallitsemaan saarivaltakuntaan.

Kaapatun lentokoneen käyttäminen omiin matkustustarkoituksiin on tosin herättänyt varsin suurta huomiota ja turhien lentojen johdosta on lentoyhtiöille koitunut taloudellisia tappioita, mutta muuten tämän tyyppiset kaappaukset ovat sujuneet suhteellisen rauhallisesti, koska varsinkin länsimaiset yhtiöt, kuin myös ilmailuviranomaiset ovat vältäneet kovia otteita lentokoneissa. Miksi, siitä tuonempana. Eräillä Yhdysvaltojen eteläosan reiteillä olivat kaappaukset Kuubaan niin yleisiä, että

Sissit räjäyttävät kaapattuja lentokoneita.

Palestiinalaississit tanssivat 'jigiä' juhliessaan BOAC:n koneen räjäytystä syyskuun 12 p:nä Dawsonin lentokentällä Ammanin pohjoispuolisella erämaa-alueella. Kaksi muuta konetta TWA:n "jumbojet" ja SWISS-AIR:n suihkukone tuhottiin samaan aikaan sen jälkeen kun kaapatut matkustajat oli siirretty turvaan. (Kuva: Pressfoto)

koneiden papereihin liitettiin pysyvästi Havannan lentokentän lähestymiskartat ja tiedot lennonjohtomenetelmistä.

Vapaamatkustajien kaappaamat koneet muine matkustajineen ja miehistöineen pääsivät yleensä melko kivuttomasti pois Kuubasta saamatta edes niskaansa syytettä laittomasta maahan tulosta.

Jatko pahenee

Suhteellisen tasaisin välein Kuubaan suuntautuneet yllätysmatkat menettivät vähitellen mielenkiintoaan suuren yleisön silmissä, joskin muutamat erikoistapaukset herättivät silloin tällöin tiettyä huomiota. Erikoistapaukseksi riitti kaapatun koneen välilasku tai pari tankkauksineen, milloin reittimuutos oli todella huomattava, mutta myös se, että kaapatun koneen lento suuntautui jonnekin muualle kuin Kuubaan.

Loppukesällä 1969 alkoi konekaappausten historiassa kokonaan uusi vaihe. Palestiinalaississit pakottivat Trans World Airlines'in liikennekoneen suuntaamaan matkansa Damaskukseen. Matkustajat häädettiin koneesta ja välittömästi tämän jälkeen räjäytettiin koneen ohjaamossa muutama kilo dynamiittia, ja niin oli kone melkoisen korjauksen tarpeessa. Joitakin kaapattuja matkustajia pidätettiin ja heidät nimettiin panttivangeiksi kiristyskeinona omien prkimysten saavuttamiseksi.

Koneiden kaappaaminen ja tuhoaminen sai aika ajoin sodan luonteen arabien tuhotessa israelilaisten koneita jopa eurooppalaisilla kentillä ja israelilais-

TERVEHDIMME KADETTIUPSEEREITA

JA TOIVOTAMME

HYVÄÄ JOULUA JA

KESKINÄINEN VAKUUTUSYHTIÖ AURA
Helsinki

INSINÖÖRITOIMISTO H. AURAMO
Helsinki

OY ARWIDSON & Co AB
Helsinki

ASFALTOR OY
Helsinki

OY BLOMBERG STEVEDORING AB
Vaasa

EHO OY
Helsinki

HOTELLI EMMAUS
Tampere

ERMACO OY
Helsinki

OY FENNIA TRADING AB
Helsinki

FINNCELL
Helsinki

FINNISH-CONTRACTORS Ltd OY
Helsinki

FINTEL Ky
Helsinki

FORSSAN KIRJAPAINO
Forssa

HOTELLI HAAGA
Helsinki

HAKALEHDON HUOLTO OY
Tapiola

OY HALDIN AB
Vaasa

OY HELSINGIN LEIMASINTEHDAS
Helsinki

HELSINGIN MATTOTEHDAS OY
Helsinki

HELSINGIN MYLLY OY
Helsinki

HELSINGIN PUHELINYHDISTYS
Helsinki

HOLLMING OY
Rauma

**KESKINÄINEN HÄMEEN
VAKUUTUSYHTIÖ**
Hämeenlinna

HÄMEENLINNAN VANHA SÄÄSTÖPANKKI
Hämeenlinna

PUUTAVARALIIKE OY J. IVAKKO
Helsinki

JOKIOISTEN SÄÄSTÖPANKKI
Jokioinen

OY JUSLA AB
Turku

KASVINSUOJELU OY
Helsinki

KATTOHUOPAYHDISTYS r.y.
Helsinki

KIRJAVÄLITYS OY
Helsinki

KOIVISTON AUTO
Lahti

KYMIN OY — KYMMENE AB
Kuusankoski

LAATUBETONI OY
Helsinki

LUMIVALKO OY
Turku

LUOTTOKONTROLI OY
Helsinki

MAANPUOLUSTUKSEN TUKI ry
Helsinki

**KESKINÄINEN VAKUUTUSYHTIÖ
METSÄPALO**
Helsinki

MUSTAN HARAN GRILLI
Helsinki

LÄÄKETEHDAS ORION OY
Helsinki

PAINOTARVIKE OY
Helsinki

ONNELLISTA UUTTA VUOTTA!

PALKKI-PELLOS YHTIÖT
Helsinki

PAPERI-HUOLTO OY
Helsinki

ARKKITEHTITOIMISTO
SIRKKA & AARNE PIIRAINEN
Helsinki

PRINTAL OY
Pohjoismaiden suurin alumiinipakkausten
erikoistehdas
Helsinki

OY RAHKOLA AB
Vaasa

RAUMA-REPOLA OY
Helsinki

RIIHIMÄEN SEURAHUONE
Riihimäki

TEKNILLINEN TOIMISTO OY RUNEBERG
Helsinki

OY SHELL AB
Helsinki

SOTKA OY
Hämeenlinna

OY SUMATRAN KAHVI AB
Helsinki

T:mi SUNEX
Helsinki

SUOMEN HIIVATEHTAITTEN
MYYNTIYHDISTYS
Helsinki

SUOMEN HYPOTEEKKIYHDISTYS
Helsinki

SUOMEN PALLOLIITTO
Helsinki

SUOMEN PUUNJALOSTUSTEOLLISUUDEN
KESKUSLIITTO
Helsinki

SUOMEN RAKENNUSTEOLLISUUS-
LIITTO r.y.
Helsinki

SUOMEN RAVIRENGAS r.y.
Helsinki

SUOMEN SELLULOOSAYHDISTYS

SUOMEN URHEILUAITTA
Helsinki

SUURVALINTA PAULAMÄKI
Hämeenlinna

TAMMELUNDIN LIIKENNE OY
Helsinki

TAPIOLAN KUNNALLISTEKNILLINEN
HUOLTO OY
Tapiola

TEOLLISUUSSANOMAT
Helsinki

KESKINÄINEN YHTIÖ TEOLLISUUS-
VAKUUTUS
Helsinki

TERVAHOVI OY
Puh. 981—15 821
Oulu

A. TILLANDER OY
Helsinki

TUOTTAJAIN LIHAKESKUSKUNTA
Helsinki

TURKIS- JA LENINKIOMPELIMO
SYLVIA HAAPALA
Helsinki

TURUN HOPEA
Turku

TURUN VARTIOKESKUS OY
Turku

WETTERI OY
Oulu—Kuusamo

VILLAKUNTA
Jäsenet:
Barker-Littoinen Oy
Hyvilla Oy
Tampereen Verkatehdas Oy

OTTO WUORIO OY
Helsinki

ten puolestaan suorittaessa kommandohyökkäyksen arabien alueella olevalle kentälle, tuhoten puolueetomasti siellä olleet koneet niiden varsinaisista omistajista huolimatta. Useimmat koneet olivat nimittäin englantilaisilta yhtiöiltä vuokrattuja.

Kansainvälisellä sektorilla pyrittiin pääsemään sopimukseen konekaappausten tuomitsemisesta ja syyllisten rankaisemisesta sekä luovuttamisesta. Eräät ja nimen omaan kaappaustiheyden puolesta avainasemassa olevat maat eivät kuitenkaan ole yhtyneet sopimukseen, jonka ovat hyväksyneet lähinnä sellaiset maat, joihin kaappaukset eivät ole suuntautuneet, eivätkä ilmeisesti suuntaudukaan.

Liikennelentäjien kansainvälinen järjestö IFALPA on julkilausumassaan ottanut kaappauksiin hyvinkin jyrkän kannan. Tämä on luonnollista, koska yleensä on kysymys ohjaajasta, jonka niskaan pistooli painetaan vaatimattoman toivomuksen myötä reitin muuttamisesta. IFALPA on suunnitellut jopa boikottitoimia eräitä kaappauksia suosivia maita vastaan, mutta nämä toimenpiteet eivät ole konkretisoituneet, luultavasti eri maiden virallisten tahojen painostuksesta. Suurvaltojen mielenpiteet ovat estäneet jopa asiaan käsittelyn YK:n turvallisuusneuvostossa.

Lentoyhtiöt eivät ole myöskään olleet valmiit tarpeellisiin varotoimiin, pitäen niitä ilmeisesti liian kalliina, koska koneet ja matkustajat oli yleensä totuttu saamaan takaisin kokonaisina ja täysissä ruumiin ja yleensä myös sielunvoimissa.

Syyskuun kuudes 1970

oli sitten konekaappausten sen astisen historian huipentuma. Samana päivänä kaappasivat arabisisit Euroopan eri kentiltä neljä liikennekoneetta, joista yksi, israelilaisen El Al-yhtiön Boeing 707, tosin saapui Lontoon kentälle, mutta yksi kaappajista ammuttuna ja stuerti haavoittuneena. Ettei kone tuhoutunut ilmassa, johtui vain hyvästä onnesta, sillä naispuolisen kaappaajan, Leila Khaledin heittämä käsikranaatti ei räjähtänyt. Muut kolme kaapattua konetta pakotettiin arabimaihin. Suurin, PanAm'in Boeing 747 JumboJet, päätyi Kairoon, jossa sissit sen välittömästi tuhosivat. Kaksi muuta pakotettiin Jordaniaan erämaassa sijaitsevalle vanhalle sodan aikaiselle kentälle. Näiden kahden seuraan liittyi kolme päivää myöhemmin englantilainen VC 10, muiden kahden ollessa DC-8 ja Boeing 707. Jälleen kolme päivää myöhemmin olivat koneet muisto vain, sillä sissit polttivat ne kentälle.

Matkustajat otettiin panttivangeiksi tehostamaan sissien vaatimuksia vangiksi joutuneiden omiensa vapauttamisesta. Tosin osa panttivangeista vapautettiin melko pian, mutta varsinkin juutalaiset ja amerikkalaiset matkustajat, erityisesti miespuoliset, jäivät edelleen vaihtotavaroiksi.

Tilanne johti tavallaan Jordanian sisällissotaan, ja sen päätyttyä kaikkien vankien vapauttamiseen, mutta kaikkiaan ehti arabien vankeina olla 692 matkustajaa ja 60 miehistön jäsentä. Lisäksi sissit

polttivat myöhästyneinä juhannuskokkoina käyttökelpoisia lentokoneita noin 200 miljoonan markan arvosta. Huvinsa kullakin.

Turvallisuustoimenpiteet

keskittyivät tämän jälkeen ensi sijaisesti lentomat-kustajien ennakkotarkastukseen, jonka suoritus erällä kentillä — puutteellisten automaattilaitteiden johdosta — johti aikataulujen täydelliseen sekamelskaan, matkustajien hermostumiseen ja mielen pahoittamiseen; eräiden pitäessä varsin yksityiskohtaista ruumiin tarkastusta jopa loukkauksena.

Yhdysvallat ryhtyivät liikennelentäjien vastustuksesta huolimatta asettamaan erälle reiteille aseistettuja turvallisuusmiehiä, vedoten mm kuudennen päivän ainoaan epäonnistumiseen. Israelilaisessa koneessa oli nimittäin turvallisuusmiehistö, joka ampui kylmästi toisen kaappaajan. Mutta toisen — Leila tytön — käsikranaatti ei räjähtänyt. Tällä seikalla on varmasti suurempi merkitys kuin toisen ampumisella.

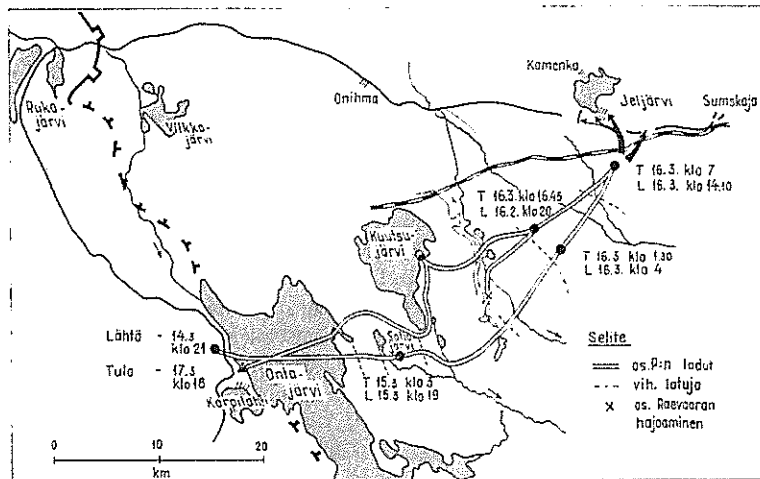
Miksi ohjaajat vastustavat ilmassa tapahtuvia voimatoimenpiteitä? Ensinnäkin uhkaus aseiden käytöstä suuntautuu suoraan heihin itseensä ja sitä kautta matkustajiin. Toisaalta, vaikka kaappaajat eivät pääsisikään ohjaamoon, niin pelkkä matkustajan hengen uhkaaminen riittää ihmiselle, jonka tehtävänä on kuljettaa nämä matkustajat turvallisesti ja varmasti määrän päähän. Ja tässä suhteessa on turvallisuus tärkein tekijä.

Vaikka yksityisen matkustajan tai ohjaajan koskemattomuudelle ei annettaisikaan kovin suurta arvoa, niin jokainen korkealla lentävässä koneessa ammuttu luoti muodostaa totaalisen vaaran koko koneelle ja siinä oleville. Paineistettu matkustamo on lentävä painepullo, johon tullut reikä saattaa aiheuttaa rakenteen särkymisen ja koneen välittömän tuhoutumisen. Esimerkkejä löytyy, vaikkei suorastaan ampumistapauksista. Lisäksi lentokoneen rungon suuntaan kulkee suuripaineisia hydrauliputkia, sähköjohtoja, ohjausvaijereita, polttoaineputkia ja kaikkea muuta, joihin osunut luoti saattaa myös aiheuttaa koneen välittömän tuhon. Pistoolimiesten inhoaminen on siten ymmärrettävää, olipa aseiden haltijalla sitten aseenkantolupa tai ei. Pieni lenkki maapallon toiselle puolelle on selvästi vaarattomampi ratkaisu kuin ampumakilpailut elävään maaliin.

Ilmarosvout tulee ilmeisesti jatkumaan. Nimen omaan tehokkailla ruumiintarkastuksilla sitä voidaan ehkä vähentää, mutta nämä tuovat mukanaan muita, tosin pienempiä haittatekijöitä. Kaikkien valtioiden yksimielinen kielteinen suhtautuminen ja solmittavien sopimusten noudattaminen sen sijaan olisi varma tae rosvoisten loppumiselle. Sen sijaan kaappaajan asettaminen lähes kansallissankarin asemaan on puolestaan toiseksi suurin kiihoke kaappausten suorittamiseksi. Pahin on, mikäli jokin valtio jopa tietoisesti niitä toteuttaa.

Jeljärven sissiretki

Majuri P. Kilkki

Osasto Puustisen retki Jeljärvelle

Nimittäessään 1. 8. 1943 majuri Timo Johannes Puustisen Mannerheim-ristin ritariksi päätti Yli-päälikkö, todettuaan majuri Puustisen aikaisemat ansiot sissiosaston johtajana, perustelunsa seuraavasti: "Eräällä toisella sissiretkellä vihollisen huoltokeskukseen majuri Puustinen johti osaston toimintaa erinomaisella rohkeudella ja taidolla. Tällöin viholliselle aiheutettiin erittäin suuret tappiot kaatuneina sekä tuhottiin suuren vihollismuodostelman koko huolto. Omat tappiot olivat vähäpätöiset huolimatta vihollisen paluumatkalla suorittamasta tarmokkaasta takaa-ajosta ja väijytyksestä."

"Os. P:n komentajana toimii majuri Puustinen"

Kyseessä oli osasto Puustisen maineikas sissiretki Rukajärven suunnalla maaliskuussa 1943. Sen aikana tuhottiin 14.D:a vastassa olleen vihollisen huoltokeskus Jeljärven kylässä yli 40 km rintamalinjojen takana. Suomalaisen sissitaidon mestarinäytteenä ja erään Mannerheim-ristin tarinana se jännittävytydessään voittaa monet todet ja tarinat viime sotiemme vaiheista.

Majuri Puustisen komentama I/JR 10 oli jo tammikuun puolesta välistä 1943 alkaen harjoitellut tiiviisti tulevan tehtävänsä suorittamista. Maaliskuun 10. päivänä tuli vihdoin odotettu lähtökäsky. Osasto Puustiseen tuli kuulumaan I/JR 10:n lisäksi 14.D:n kaukopartiot Mannerheim-ristin ritarin luutnantti Eino Penttilän johdolla, ryhmä pioneereja, neljä "kyynel"-radioasemaa yhteydenpitoa varten divisioonan esikuntaan sekä lääkintäjoukkue, yhteensä 581 miestä.

Aluksi oli suunniteltu hyökkäyksen suuntaamista kuutisenkymmentä kilometriä vihollisen selustassa olleeseen Lehdon kylään. Huonojen keliolosuhteiden takia päivälämpötila pysytteli $\pm 0^\circ$:ssa — kohde valittiin nyt kuitenkin lähempää. Osasto

Puustinen sai tehtäväkseen edetä Ontajärven län-sirannalta 14. 3. alkaen Jeljärven eteläpuolelle ja sieltä 17. 3. aamuyöstä hyökäten tuhota Jeljärven kylässä todettu vihollisen huoltokeskus sekä Jeljärven asema. Retken peitenimenä oli "metsänhakuu".

Liikkeelle lähdettiin Korpilahdelta määröpäivänä illan hämärissä ja aamulla 16. 3. osasto saapui tukialueelleen kumparemaastoon neljä kilometriä Jeljärven kylän eteläpuolelle. Marssin aikana oli poikittettu useita tuoreita varmistuslatuja, minkä takia oli pelättävissä osaston pian paljastuvan. Tämän takia päätettiin aloittaa toiminta vuorokautta käskettyä aikaisemmin. Tukialueen suojaksi jätettiin kaksi kiväärijoukkuetta. Muu osasto jakautui suunnitelman mukaan kolmeen hyökkäysryhmään. Kaksi joukkuetta vänrikki Viitasen johdolla sai tehtäväkseen katkaista Puustjärven itäpuolella tie ja estää vihollisen apuvoimien tulo lännestä. Kapteeni Penttisen kaukopartiomiehet etenisivät itään Jeljärven asemalle, jossa tuhoaisivat asemarakenteet sekä varmistaisivat Sumskajan suuntaan. Pääjoukko, kaksi kiväärikomppaniaa ja jääkärijoukkue, hyökkäisi majuri Puustisen johdolla suoraan Jeljärven kylään. Joukkojen tuli olla toiminta-alueillaan valmiina niin, että hyökkäys kaikilla suunnilla alkaisi yht'aikaa klo 10.15.

"Os. P:n tehtävänä on tuhota ja hävittää"

Huolellisesti valmisteltuna ja hyvin harjoiteltuna toiminta tapahtui täsmällisesti. Osasto Viitanen pääsi tielle, katkaisi puhelinjohdot, miinoitti tien ja miehitti asemansa. Hetken kuluttua ajoi väijytykseen kuorma-auto, joka tuhottiin. Osasto Penttilä joutui kovempiin taisteluihin asema-alueella. Siellä ollut joukkueen vahvuinen vihollinen pääsi vetäytymään läheiselle kukkulalle, josta alkoi tuhlata asemaa hävittäviä sissejä. Tehtävä suorit-

tiin kuitenkin loppuun. Viestiyhteydet, rata ja asemalaitteet räjäytettiin ja varastot poltettiin. Taistelun aikana ajoi lännestä asemalle kaksi kuorma-autoa ja traktori, jotka tuhottiin. Idästä, jossa vihollisella tiedettiin olevan vahvempia voimia, ei koko aikana näkynyt eikä kuulunut mitään.

Pääjoukko eteni Jeljärven kylän etelälaitaan vihollisen huomaamatta. Täältä 3.K kiersi vasemmalle, josta hyökkäsi kylän länsiosaan ja varmisti samalla pohjoiseen lentokentän suuntaan. 1.K eteni suoraan kylään ja alkoi vyöryttää länteen. Puolustaja tarjosi kiivaan vastarinnan, mutta talo talolta taistellen komppaniat pääsivät eteenpäin kunnes saivat yhteyden toisiinsa kylän keskiosassa. Viipymättä ryhdyttiin tuhoamaan kylään sijoitettuja varastoja. Kranaatit, ammukset, elintarvikkeet, rehut, polttoaineet, tallit ja autokorjaamo hävitettiin räjäyttämällä tai polttaen. Tuho oli täydellinen, kolmisenkymmentä rakennusta oli liekeissä. Rukajärven suunnan vihollinen menetti sinä päivänä erään tärkeimmistä huoltokeskuksistaan puhumattakaan syväälle sen selustaan kohdistuneen iskun aiheuttamasta moraalisesta järkytyksestä.

Irtautuminen alkoi kaikilla suunnilla klo 11.55. Vasta nyt oli Jeljärven kylään ennättänyt ensimmäinen vihollisen apujoukko, komppanian vahvuisen osasto, joka lähestyi pohjoisesta lentokentän suunnasta — jalan syvässä lumessa kahlaten. Tuntia myöhemmin oli osasto Puustinen jälleen koossa tukialueellaan. Tällöin voitiin todeta tappioiden olleen hyökkäyksen aikana neljä kaatunutta ja yksi haavoittunut.

Tukialueella ei viivytty kauan, vaan lyhyen levon ja ruokailun jälkeen antoi majuri Puustinen klo 14 käskyn paluumarssin aloittamisesta. Jälkikärjen suojaamana lähdettiin kaatuneita mukana kuljettaen kohti Ontajärveä. Matkanteko upottavalla keväthangella oli raskasta. Kolme tuntia hiihdettyään osasto pysähtyi ruokailua ja marssilepoa varten. Vaikka mielialat tehtävän onnistuneen suorituksen jälkeen olivatkin korkealla, aavistettiin retken vaikeimman osan olevan vasta edessä. Nämä aavistukset alkoivatkin toteutua, kun klo 19.15 saapui jälkikärjeltä ilmoitus, että pataljoonan vahvuisen vihollinen jäljittää osastoa hitaasti hiihtäen.

”Os. P:n on ilmoitettava noudattaako se suunniteltua paluureittiään . . .”

Osasto Puustisella oli takanaan vuorokauden lähes yhtämittäinen hiihto, päivän kovat taistelut sekä jäljittävä vihollispataljoona ja mukanaan raskaasti kuormatut suksireet. Etenemissuunnassa oli odotettavissa vihollisen olevan 30 km:n paluumarssin aikana hidastamassa liikettä Kuutsujärven itäpuolisilla harjanteilla, missä sillä tiedettiin olleen kenttävartioita. Tämän takia majuri Puus-

tinen päätti jakaa joukkonsa kahteen osaan. Kapteeni Raevaaran johtama 3.K sai tehtäväkseen edetä mukanaan kaatuneet ja haavoittuneet suorinta tietä maastonkohtaan, jossa kyseiset harjanteet olivat matalimmillaan. Tämän hidashiikkeen joukon suojaamiseksi muu osasto kääntyisi pohjoiseen ja kävisi täällä kenttävartion kimppuun. Näin pyrittäisiin kiinnittämään vastustajan huomio toiseen suuntaan, jolloin osasto Raevaaralla olisi paremmat mahdollisuudet selviytyä harjanteiden yli Kuutsujärven länsirannalle, jossa osastot jälleen tapaisivat. Kun klo 20 saatiin jälkikärjeltä ilmoitus, että vihollispataljoona oli jo kilometrin päässä, lähdettiin liikkeelle.

Harjanne Kuutsujärven itäpuolella kohosi jyrkästi lähes 50 m:n korkeuteen ympäröivästä suomaastosta. Harva puusto ei tarjonnut suojaa ja niinpä majuri Puustisen osasto joutui klo 22.15 harjannetta lähestyessään tuliylläköön kohteeksi. Hyökkäys jyrkkää rinnettä ylös näytti mahdottomalta. Tämän takia lähetettiin kaksi konepistoolipartiota pimeän suojassa kiertämään sivustoilta. Niiden vyörytys onnistui ja lopulta voitiin vetää koko joukko harjanteen päälle. Taistelu oli kuitenkin kestänyt jo kolme tuntia, minkä ajan majuri Puustinen arvioi riittäneen osasto Raevaaralle ja irroitti joukkonsa. Koska miehet olivat jo väsyneitä, päätti komentaja lepuuttaa osastoaan ennen järven ylitystä.

Sissit leiriytyivät 17. 3. klo 2 tulille pieneen niemeen järven itärannalla. Osasto Raevaaraan lähetettiin partio ottamaan yhteyttä, ruokailtiin ja levätettiin. Aamuyöstä palasi yhteyspartio tuoden huonoja uutisia — osasto Raevaara ei ollut saapunut sovittuun kohtaamispaikkaan. Sitä vastoin partio oli havainnut järven kaakkoispäässä komppanian vahvuisen vihollisosaston haravoimassa maastoa. Samalla hetkellä yllätti vihollispartio sissiosaston varmistuksen. Syntyneessä tulitaistelussa vastustaja tuhottiin, mutta klo 6.30 oli osaston lähdettävä jälleen liikkeelle. Koska päivä oli jo sarastamassa ei majuri Puustinen katsonut aiheelliseksi lähteä jälle, vaan päätti kiertää Kuutsujärven etelästä.

”... ja kielteisessä tapauksessa, missä Os. P saapuu Ontajärven itärannalle”

Rannalla tavattiin ryhmä 3.K:n miehiä, jotka vihollisen takaa-ajamina olivat pyrkimässä järven yli länteen. Nyt sai majuri Puustinen vahvistuksen pelkoonsa, jota hän oli tuntenut heti yhteyspartion ilmoituksen jälkeen. Pyrkinessään yllättämään harjannetta oli osasto Raevaara joutunut väijytykseen ja hajonnut. Osaston johtajan tai muiden kohtalosta ei miehillä ollut tietoa.

Maasto oli täynnä vihollisia ja sen voimat tuntuivat jatkuvasti vain lisääntyvän. Jälkikärki joutui taisteluun takaa-ajavan vihollisjoukkueen kanssa. Majuri Puustinen päätti nyt suunnata

joukkonsa suorinta tietä Ontajärvelle, tarvittaessa jopa taistellen raivata tie auki. Lähdettiin etenemään upottavassa hangessa nuoskalumen takeruessa kiinni suksiin ja tehdessä liikkeen yhä raskaammaksi. Kuutsujärven eteläpäässä kohdattiin viholliskomppania, joka hiihti ohi vain muutamana sadan metrin päästä sissejä huomaamatta. Kuutsujärven ja Ontajärven välille oli vihollinen lähettänyt 5—20 miehen vahvuisia tulivoimaisia partioita. Niiden laukausten hälyttämänä se pysyi seuraamaan sissien liikettä ja keskittämään paikalle lisävoimia. Kuusi kertaa joutui osasto tällä alueella taisteluun väijytyspartioiden kanssa ja samaan aikaan todettiin jäljittävän osaston vahvuuden kasvaneen pariin komppaniaan. Päivällä klo 14.30 saavuttiin vihdoinkin Ontajärven itärannalla olevaan niemeen.

Avoimen järvenselän ylitys valoisana aikana oli uhkarohkeata, mutta yhtä uhkarohkeata olisi ollut jäädä saarrettuna odottamaan pimeän tuloa. Majuri Puustinen sai radioyhteyden divisioonan esikuntaan ja pyysi ilmasuojausta järven ylityksen ajaksi. Komppaniat ryhmitettiin mahdollisimman hajalleen ja klo 15.30, luvattujen koneiden saavuttua, syöksyttiin jälle. Mantereelta ja saarista kohdistui osastoon kiivas konekivääri- ja kranaatinheitintuli. Kun vihollinen huomasi sissien irtautuneen se ryhtyi takaa-ajoon, mutta luopui siitä muutaman kilometrin hiihdon jälkeen. 17. 3. klo 18 osasto Puustisen pääosat saavuttivat Ontajärven länsirannan vain pari kilometriä sitä kohtaa etelämpänä, mistä vajaat kolme vuorokautta aikaisemmin oli lähdetty liikkeelle.

”Omien joukkojen tuntomerkinä on vasen lumipuvun hiha ylöskääritynä”

Osasto Raevaara oli, erottuaan pääjoukosta edennyt käskyn mukaan harjanteiden matalimmalle kohdalle vihollista tapaamatta. Harjanne näytti miehittämättömältä, jolloin kapteeni Raevaara lähti tiedustelevaan ylityskohtaan. Tosiasiasa vihollinen oli väijytyksessä harjanteen juurella. Kun kapteeni Raevaara kiipesi harjanteen laelle ja todettuaan sen tyhjäksi antoi komppanialleen merkin aloittaa ylitys, avasi vihollinen yllättäen kiivaan konekivääri- ja pikakivääritulen.

Päälliköstään erilleen joutunut komppania hajosi tällöin neljään osaan. Kun kapteeni Raevaara pääsi hetken kuluttua vihollisen kiertäen palaamaan takaisin, sai hän kootuksi johtoonsa noin 50 miestä. Tämä osasto yritti yön aikana turhaan ylittää harjannetta etelästä kiertäen. Aamuyöllä päällikkö lepuutti miehiään pari tuntia. Klo 7 lähdettiin uudelleen liikkeelle pohjoista kohti. Varovasti edeten saavuttiin keskipäivällä harjanteen korkeimmalle kohdalle lähelle sitä paikkaa, jossa osasto Puustinen oli yöllä taistellut. Kapteeni Raevaara totesi vihollisen jättäneen tämän alueen miehittämättä. Osasto ylitti harjanteen ja suunnautui länteen. Koko päivän kestäneen raskaan

hihtomarssin jälkeen saavuttiin Kuutsujärven eteläpuolitse enää vihollista tapaamatta Ontajärven rantaan ja sen yli omien puolelle 17. 3. klo 22.

Vänrikki Orkamo oli tuliylläköön tapahduttua ottanut johtoonsa 70-miehisen osaston ja johti jo klo 13 sen omien puolelle vihollisen asemien läpi tulolatujen suunnassa taitavasti pujotellen. Kolmas, 25 miestä käsittänyt osasto, lähti pataljoonan päävoimien luokse. Se ylitti harjanteen samassa kohdassa kuin osasto Puustinenkin ja ohitti yöllä osaston vain runsaan kilometrin päästä sen levätesä Kuutsujärven rannalla. Tarmokas lääkäri johti joukkonsa Kuutsujärven yli, karisti päivän aikana jäljittävän vihollisen ja iltahämärissä vei osastonsa onnellisesti Ontajärven länsirannalle.

Vaiherikkain oli kersantti Kärkkäisen johtaman neljännen ryhmän paluu. Ilman karttaa tämä 25-miehinen joukko joutui seikkailemaan vihollisen selustassa koko vuorokauden, hajosi kahteen osaan, kärsi tappioita, kätkeytyi lepäämään keskipäivän ajaksi ja vihdoinkin yön pimeyttä hyväkseen käyttäen hiipi vihollisen kenttävartioiden läpi Vilkkojärven eteläpuolelle 18. 3. aamulla. Missä kaikkialla osasto liikkui — siitä ei kenelläkään mukana olleella ollut aivan selvää kuvaa.

* * *

Linnuntietä mitattuna yli 40 km syvällä vihollisen selustassa suoritettu tuhoamistehtävä onnistui hyvin koulutetulta ja johdetulta joukolta, vaikka suunnitelmista olikin poikettava. Neljä lentokonetta suojasi koko ajan sissiosastoa, niin ettei vihollinen pystynyt sitä ilmasta häiritsemään eikä seuraamaan sen etenemistä. Viholliselle laskettiin tuotetun suurten aineellisten menetysten lisäksi ainakin 240 miehen tappiot. Tappioita eivät sissitkään selvinneet, sillä paluumarssin aikana osasto Puustinen menetti kaatuneina ja kadonneina 28 miestä. Erittäin vaikeissa olosuhteissa ja tilanteissa, joihin osasto oli joutunut, menetykset jäivät yllättävän pieniksi, mistä ansio on laskettava joukkojen sitkeydelle ja johtajien oma-aloitteiselle toiminnalle.

REPO OY

**SAVONLINNA—PORVOO—KOUVOLA—
HELSINKI**

KIRJOITA ARTIKKELI

Majuri Martti Sinerma

Meillä ilmestyy joka päivä noin kaksisataa erilaista lehteä. Niiden sivumäärä ylittää runsaasti 4000. Yhteinen palstamäärä lähentelee 70 000:ää. Se merkitsee noin 350 000 liuskaa koneella kirjoitettua tekstiä vuorokaudessa! Luulisi, että siitä nipusta jo löytyisi upseerien kirjoittamia artikkeleita tai muita juttuja huomattava määrä. Näin ei kuitenkaan ole. Upseeri on laiska kirjoittamaan! Johtuuko tämä sitten siitä, että hän uransa ja erityisesti koulutuksensa eri vaiheissa joutuu väntämään jos minkälaista tarinaa paperille ja siinä sivussa myös pahville ja kelmulle, on taas toinen kysymys. Joka tapauksessa taitoa ilmeisesti olisi, mutta halu puuttuu. Ehkä tämä kirjoitus voisi antaa erityisesti nuoremmalle polvelle joitain virikkeitä tai neuvoja, jotta alku olisi mahdollista.

Miksi kirjoittaisin

Se, joka ei ole koskaan kirjoittanut julkaistavaksi tarkoitettua artikkelia, kysyy heti, miksi kirjoittaisin. Kysymys sinänsä on aiheellinen, mutta osoittaa, ettei kysyjä ole sen syvällisemmin asiaan paneutunut.

Rahasta vai rakkaudesta on sitten jatkokysymys. Tähän voi aivan suoralta kädeltä sanoa, että aloittelijan on täysin turha toivoa rikastuvansa kirjoitustensa avulla. Aikakauslehdet yleensä maksavat parhaiten, aiheesta, kirjoitustyylistä, kirjoituksen pituudesta ja kirjoittajasta riippuen, muutamasta kymmistä jopa tuhansiin markkoihin. Viime mainitussa tapauksessa on kysymyksessä sensaatiojuttu tai joltain tunnetulta henkilöltä tilauksena pyydetty työ. Keskihinta vaihtelee 200—400 markan tienoilla. Sanomalehdet maksavat huomattavasti vähemmän.

Jos edellä mainittuihin palkkioihin sijoitetaan ne työtunnit, mitä "tarinan iskemiseen" on käytetty, niin todetaan, ettei ole kysymys juuri tupakkarahojen suuremmista summista, ainakaan aloittelijan kohdalla. Kylkirauta maksaa tämän pituisesta artikkelista 90 mk.

Mutta nyt tulenkin siihen kohtaan, miksi esimerkiksi juuri Sinun kannattaa tarttua kynään tai istahtaa kirjoituskoneen ääreen. Puolustuslaitos on vuosikautia ollut vetäytyneenä kuoreensa. Se on

pikemminkin ollut tyytyväinen, ettei sen asioista ole liiemmälti puhuttu. Viime vuosina on tapahtunut huomattava muutos. Mutta suurikaan muutos ei ole vielä merkinnyt sitä, että riittävästi tietoa olisi tullut suuren yleisön saataville. Viralliset kanavat ovat aivan liian kankeat siihen taroitukseseen ja niiden kapasiteetti myös liian pieni. Upseeriston tulisi ottaa tilaisuudesta vaarin. Tämä palvelisi ennen kaikkea maanpuolustuksen etua. Lisäksi on muistettava, että jokainen kirjoitus, minkä yhteydessä joutuu selvittämään jonkin kokonaisuuden, selvittää samalla useita yksityiskohtia, joten siitä on myös kirjoittajalle huomattavasti enemmän hyötyä, kuin mitä ensinäkemältä tuntuu.

Aiheen valinta

Kun olet tehnyt päätöksesi artikkelin kirjoittamisesta, niin olet ehkä vaikeimman tehtävän edessä heti alkajaisiksi. Aiheen löytäminen muodostaa melkein puolet koko työstä. Siitä ehkä suurelta osaltaan myös johtuu, ettei kirjoittamiseen yleensä ryhdytä. Jos aihe taas työntyy esiin ensiksi, ja vasta sitten teet päätöksesi kirjoittamisesta, niin olet jo vaikeimman ohittanut.

Ensimmäisellä kerralla ei kenties ole syytä tarttua "suomalaisen yhteiskunnan rakenteeseen", "suurvaltojen strategian puutteisiin" tai "kuumatkailun näkymiin", jollet ehdottomasti katso olevasi huippuasiantuntija näillä aloilla. On parempi pysytellä jokapäiväisten aiheiden piirissä, vaikka tulkoon todettua, ettei mistään ole niin helppoa kirjoittaa kuin asiasta mistä ei juuri mitään tiedä. Tosin silloin on myös kestävä kirjoitukseen kohdistuva arvostelu. Sitä on varmasti odotettava.

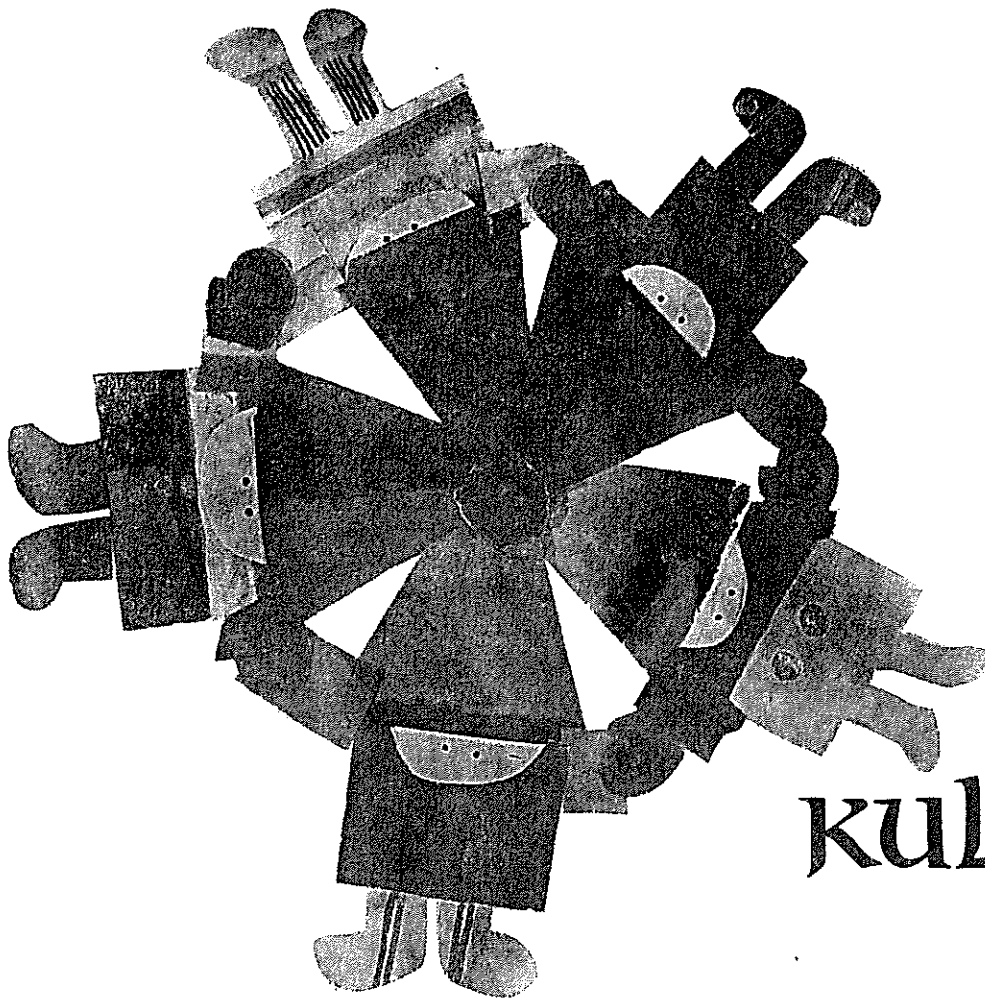
Erityisesti on muistettava, että mitä ajankohitaisempi aihe on, sitä varmemmin sen saa julkaitua. Tällaisia ajankohtaisia aiheita ovat mm

- maanpuolustusta koskettelevat päivän kysymykset,
- sotahistoriaan liittyvät vuosipäivät,
- sotilaspoliittiset tapahtumat ja
- erilaiset kalustoa käsittelevät aiheet (muistaen kuitenkin eräät näitä koskevat rajoitukset).

Toisaalta taas kuivastakin ja varsin mitättömältä tuntuvasta aiheesta saa mielenkiintoisen ja luetavan, jos sen osaa käsitellä oikealla tavalla ja kirjoittaa hivenen lennokkaasti. Vastaavasti on olemassa kaikki mahdollisuudet hyvän idean pilaamiseen unohtamalla edellä mainitut seikat.

Tutustu aiheeseen

Aiheeseen valinnan jälkeen on syytä ensiksi selvittää, mitä siitä on aikaisemmin kirjoitettu. Ei siksi, etteikö ennen käsiteltyä asiaa voisi ottaa

TULE JOULU KULTAINEN

SOK OSUUSKAUPAT **SOKOS**

uudestaan esille, vaan siksi että näkisit, mitä muut ovat siitä esittäneet. Voit aivan puhtaasti olla eri mieltä, sitä ei kukaan kiellä. Mutta jos olet keksinyt esimerkiksi aivan uuden systeemin reserviläisten kouluttamisesta kertausharjoituksissa ja sitten toteat, että muutamaa viikkoa aikaisemmin on koulutuspäällikkö eräässä antamassaan haastattelussa esittänyt samankaltaisia ajatuksia, mutta tyrmännyt ne mahdottomina toteuttaa, niin silloin sinun lienee syytä hieman tarkistaa kantaasi.

Vaikka omasta mielestäsi olisitkin täydellinen asiantuntija alalla, mistä aiot kirjoittaa, niin lue siitä huolimatta runsaasti käsiisi saatavissa olevaa lähdeaineistoa. Sieltä voi lisäksi aina löytää jonkun kultajyvän.

Kirjoita muistiin aivan luettelonomaisesti esiin tulevia kysymyksiä tai asioita ja ryhmittele ne jonkinlaisten kokonaisuuksien mukaan. Sitten selvitä epäselviksi jäävät kohdat. Älä koskaan ryhdy kirjoittamaan kuten romaania, jonka loppu ei ole vielä näkyvässä, kun kirjailija aloittaa sen kirjoittamisen. Muussa tapauksessa se on parasta säilyttää vain pöytälaatikossa.

Jäsenetele johdonmukaisesti

Artikkeli on syytä aina alkaa 10—15 rivin pituisella ”johdannolla”, missä selvitetään taustatekijöitä tai miksi kirjoitus on yleensä laadittu. Sen tulisi myös auttaa toimitussihteeriä kärjen tähdenyksessä eli jutun alun luettavuuden korostamisessa. Joskus toimitus tekee sen itse poimimalla joitakin irrallisia lauseita itse tekstistä, mutta tämä ei sovi läheskään kaikkiin artikkeleihin, koska kokonaisuudesta irroitettavat lauseet saattavat muuttua aivan toiseksi ilman niihin liittyneitä asioita.

Jäsentelyn tulee olla yksinkertainen ja tasaisesti etenevä. Siinä voidaan käyttää sanontoja: suunnitelma, tulivalmistelu, murto, takaa-ajo, tavoitteen saavuttaminen. Mutta kun artikkeli saateetaan kirjoitettuun asuun, on väliotsikoiksi tarkoitettavat jäsentelyn kohdat nimettävä uudestaan. Edelliset muutetaan esimerkiksi seuraavasti: divisionan komentaja johti henkilökohtaisesti suunnittelua, tulivalmisteluun käytettiin 10 000 krannattia, murto lähes tappioitta jne.

Kirjoitus on syytä päättää yhteenvetoon, jos se on tarpeellista. Lyhyeen juttuun se ei oikein sovikaan. Silloin voidaan viitata käsitellyn kysymyksen aiheuttamiin seurauksiin, miten se on kehittynyt, miltä tulevaisuus tulee ehkä näyttämään tai miten olisi käynyt jos ...

Lehden valinta ja kenelle kirjoitat

Yleensä ennen kirjoitustyön aloittamista tulisi olla selvillä, kenelle haluat sanottavasi osoittaa ja mihin tai minkätyyppiseen lehteen pyrit sen antamaan.

Monet seikat vaikuttavat edellä mainittuun kysymykseen. Jo ensimmäisenä astuu esiin aihe. "Pataljoonan kehittämisen mahdollisuudet" tuskin kelpaa Hopeapeiliin sen enempää kuin "Voileipäpöydän hienouksia" Sotilasajakauslehteen, mutta vaihtamalla näiden osoitteet, tulos olisi ilmeisesti huomattavasti parempi. Puhtaasti ammattilista juttua ei kannata edes yrittääkään tarjota muille kuin alan ammattilehdille. Tällöin luonnollisesti kirjoitetaan aivan toisella tavalla kuin jos asiaa esiteltäisiin siviili-ihmisille. Näistä artikkeleista voi käyttää nimitystä tutkielma, jolloin pysytään tiukasti asialinjalla, otsikkoineen ja väliotsikkoineen. Terminologia on ammatillista, koska kaikki sen ymmärtävät.

Mutta jos kirjoitat sanoma- tai aikakauslehteen, niin silloin on kirjoitettava ennen kaikkea niille mahdollisesti tuhansille siviili-ihmisille, joiden uskot tai ainakin toivot artikkelisi lukevan. On turha lähteä esittämään kovin teknillistä yksityiskohtaa, vaikka ehkä ammattiverisi olisikin sitä siinä halunnut käsiteltävän. Muista, että et kirjoita häntä varten, vaan suurta yleisöä varten, jolle haluat jakaa tietoa juuri siltä maanpuolustussektorin osalta, jota juttusi koskee.

Artikkelin kirjoittaminen

Kaikenlainen fakkittietous ei juuri kiinnosta lukijoita, jollei ole kysymys edellä mainituista ammattijulkaisuista. Silti yksityiskohtia on syytä tuoda esille, jos se voidaan tehdä mielenkiintoisesti. Tähän samaan voidaan lisätä eräs kirjoittavien useimpien suurin pahe: monasti kirjoitettu sana on kuin kankeimmasta ohjesäännöstä suoraan otettu, jolloin sen luottavuus kärsii huomattavasti. Ohjesääntö on ohjesääntö. Jos sitä on pakko jossain jutussa lainata, niin tehtäköön se vapaamuotoisesti ja lyhyin lausein. Monimutkainen lauserakenne on aina vaikeatajuinen. Vältä siviili-ihmiselle vieraita käsitteitä, sillä koko sanomasi saatetaan pyyhkiä yli muutaman käsittämättömän termin takia. Ja tällaisia termejä sotilassanastossa kyllä riittää! Jokainen niistä voidaan ainakin jollain tavalla "kääntää" tai selittää siviilikielellä.

Jos haluat, että mahdollisimman monet lukevat artikkelisi, niin sellaisen sopiva pituus on 4—6 konekirjoitusliuskaa, à 30 riviä. Tällöin et ehkä saa tuotua esille kaikkea, mitä halusit, mutta pelkistäminen on myös eräs taito kirjoittaa, yksi niitä vaikeimpia. Lyhyttä artikkelia on aina helpompi myös tarjota julkaistavaksi.

Tee ensin riittävässä määrin ajatustyötä. Lue hankkimasi lähdeaineisto riittävän tarkasti. Jäsen-tele huolellisesti ja yritä sen jälkeen tehdä kirjoitustyö yhtäjaksoisesti. Pätkittäin tehdystä tulee aina epätasainen, joskin se on mahdollista myöhemmin korjata.

Kirjoittamisessa on tärkeintä, että on "henki päällä". Toisin sanoen, ettei jokaista sanaa tarvitse ajatella erikseen, vaan lauseet voi miettiä helposti etukäteen. Jos käy niin, että lennokkaasti alkanut lause pysähtyy kesken, ilman että siihen läytää järkevää jatkoa, on parasta luopua siinä päivänä kirjoitushommasta kokonaan.

Kun olet saanut kirjoituksesi valmiiksi, tarkasta se heti. Korjaa kirjoitusvirheet ja huonot sanonnat. Katso, ettei esiinny mitään töksähteleviä ilmaisuja tai irrallisia asioita. Jätä juttu sitten muutamaksi päiväksi hautumaan, jos se ajan vuoksi on mahdollista. Sen jälkeen voit lukea sen ikään kuin uutena tuotteena ja huomaat sellaiset puutteet, mitkä kirjoittaessa jäivät sanasokeuden vuoksi piiloon.

Puhtaaksikirjoitukseen sekä käsikirjoituksen yleiseen ulkoasuun on syytä kiinnittää erityistä huomiota. Päätoimittaja Olavi Järvi on kirjoittanut: "Yleensä siisti käsikirjoitus on puoli voittoa. Toimittaja tarttuu puhtoihin papereihin eräänlaisella ennakkosuopeudella jo hygieenisistä syistä. Hetken hän elättelee rinnassaan vienoa toivetta, että hänen pitelemänsä siistit liuskat hyvinkin voivat sisältää ellei kuolematonta niin ainakin niin puhdashenkistä tekstiä, että hän pääsee jutusta eroon läjäyttämällä siihen lehden leiman ja lähettämällä sen oikopäätä latomoon. Painoon ilmestyy muutenkin riittävästi suttuisia käsikirjoituksia (tavallisesti toimittajan omasta koneesta), joita vain haukansilmäinen latoja pystyy tavaamaan. Älä suotta lisää latojan kuormaa!"

Siinä vaiheessa kun pystyt kirjoittamaan artikkelin suoraan ilman mitään konsepteja ja saat sen vielä lisäksi julkaistuksikin, voit todella sanoa olevasi jonkinlainen juttunikkari, jonka ei ole syytä heittää kirvestään järveen. Mutta toisaalta tähän ei myöskään tarvitse pyrkiä, sillä onhan kirjoittaminen jo sellaisenaan pieni nautinto!

Entä lopputulos

Kirjoittajan itsensä on luonnollisesti vaikea sanoa, tuliko jutusta julkaisukelpoinen vai ei, varsinkin, jos on ensimmäistä kertaa asialla. Jos siitä haluaa etukäteen varmistua, niin kirjoituksen voi antaa luettavaksi jollekin ystävälle, jolta pyytää sitten "lausuntoa".

Artikkelin arvoa nostaa aina, jos pystyy hankkimaan siihen muutaman kuvan tai piirroksen. Ne on syytä tekstittää itse, koska toimitus ei läheskään aina ole riittävän suuri asiantuntija nimenomaan maanpuolustuksen sotilassektorilla. Mutta myös muutama vihje toimitukselle, mistä kuvia saisi tai millaisia kuvia siihen olisi syytä saada mukaan, riittää tekemään toimitussihteerin ikionnelliseksi.

Pelkästään julkaiseminen ei vielä osoita, että lopputulos olisi ollut erinomainen tai edes hyvä. Luvattoman paljon keinoa materiaalia läpäisee painokoneet. Sen sijaan painatuksen jälkeen syntyneet arvostelut on kohdattava masentumatta tai päinvastaisessa tapauksessa ylpistymättä!

Miten artikkeli kaupaksi

Ennen kirjoittamistyöhön ryhtymistä olisi hyvä neuvotella sen lehden toimitussihteerin kanssa, mihin juttu on tarkoitettu. Hän voi antaa lisäksi hyviä viitteitä artikkelin käsittelystä, pituudesta ja muista siihen liittyvistä seikoista.

Jos artikkelista ei ole ollut puhetta minkään lehden kanssa sen valmistumiseen mennessä, niin seuraavana tehtävänä on valita tarkoitukseen sopiva lehti, ellet ole kirjoittanut sitä juuri joltain määrättyä lehteä varten. Jos artikkeliin liittyy mielenkiintoisia kuvia, niin kuvitetut aikakauslehdet ovat niistä varsin kiinnostuneita. Tällöin on kuitenkin muistettava, että ajankohtainen aihe vanhenee nopeasti ja pari kertaa kuussa ilmestyvä lehti pystyy ottamaan artikkelin ilman erikoisjärjestelyjä siten, että sen on oltava toimituksessa vähintään 4—6 viikkoa ennen lehden ilmestymistä. Jotkut lehdet suosivat erityisesti värikuva-artikkeleita.

Paras tapa on marssia suoraan lehden päätoimittajan (maakunnallinen sanomalehti tai aikakauslehti) tai toimituspäällikön (valtakunnallinen sanomalehti) puheille tarjoamaan artikkelia. Postitse lähetettyyn tiedusteluun tai puhelinkyselyyn on yleensä helpointa vastata kieltävästi.

Jos saat artikkelisi helposti kaupaksi, eli se hyväksytään heti ensimmäisessä lehdessä, niin älä innostu siitä niin paljoa, että ryhdyt monistamaan sitä laajana jakeluna. Se lopettaa lupaa-vasti alkaneen urasi hetkessä. Jos tarjoat juttuasi usemmille lehdille samanaikaisesti, se on mainittava tässä yhteydessä ja melkeinpä poikkeuksetta on päätös toimituksen taholta silloin hylkäävä.

Jollet ole kiinnostunut pelkästään nimesi esiintymisestä sanomalehtien palstoilla, niin artikkelin hyväksymisen yhteydessä on saatava tietää, mitä lehti siitä maksaa. Muutoin asiaa jää epäselväksi ja joudut ehkä tyytymään sangen symboliseen palkkioon.

Ja nyt joukolla kirjoittamaan!

Vaikka et ensimmäistä artikkeliasi saisikaan julkaistuksi, niin ei silti tarvitse pukeutua säkkiin ja tuhkaan. Ehkä hyvä aihe meni väärään lehteen tai tuli kirjoitettua siitä vika-aikana. Aina kannattaa yrittää uudelleen!

Jokainen upseeri on niin kouliintunut kirjalliseen esitykseen, ettei hänen tarvitse hävetä taitojaan. Jos jokainen kirjoittaisi kerran vuodessa (vaikkapa vain kerran vuodessa) yhden artikkelin, ja niistä julkaistaisiin vain puolet, niin vuoden mittaan saisimme lehdistä lukea puolisen-toista tuhatta maanpuolustuksen eri aloja kosketelevaa asiallista artikkelia. Tämän ei pitäisi olla ylivoimainen tehtävä.

Upseeriston tulisi ryhtyä entistä enemmän osallistumaan yhteiskunnan rientoihin ja kirjoittamiseen olisi eräs rintama, jolla tämä osallistuminen voisi tapahtua. Samalla se voisi olla vasta-ohje kaikelle nykyajan negatiiviselle ilmaisulle puolustuslaitosta kohtaan, aseistakieltäytymiselle, oikeusturvattomuudelle ja viihtymättömyydelle.

Uskoen upseeriston joukkovoimaan ja talkoohenkeen lopuksi toivotus: "Hyvää yrityshalua ja hyviä tuloksia".

P. S.

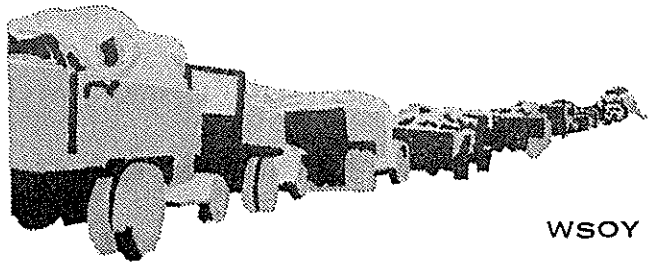
Edellä olevaan yhtyen "Kylkirauta" toivoo saavansa jäseniltään aihepiiriinsä soveltuvia kirjoituksia entistäinkin runsaammin.

Tarumaisten taistelujen historiaa

raatteen tie

Veikko Karhunen

Kainuun pataljoona talvisodassa. Kenraalimajuri Veikko Karhunen komensi Suomussalmen ja Raatteen taisteluissa kentätäydennysprikaatin IV pataljoonaa. Hänen teoksensa on ansiokasta, asiallista sotahistoriaa, samalla korutonta kertomaa kotiseutuaan puolustavista miehistä — jännittävää kuin romaani. Liitekuvitus, karttoja. 2. p. 14:—/17:—

WSOY

UPSEERIEN SOSIAALISISTA OLOSUHTEISTA YHDYSVALLOISSA

Kapteeni Pentti Lehtimäki

Amerikkalaisten sotilaan ja ennenkaikkea upseerin ammattiin kohdistuva arvostus näkyy selvemmin niissä sosiaalisissa eduissa, joita tälle ammattiryhmälle on valtiiovallan taholta annettu. Se tulee erityisesti esille pyrkimyksenä luoda upseeriston taloudellinen hyvinvointi korvaamaan heidän ammattiinsa liittyviä varjopuolia. Presidentti Johnsonin sanat voisivat hyvin olla kenen tahansa amerikkalaisen vallanpitäjän lausumia, kun hän, vuonna 1965 allekirjoittaessaan sotilashenkilöstöä koskevaa palkkalakia, joka takasi 6—11 % palkankorotuksen, lausui: "Laki antaa tunnustuksen sotilashenkilöiden tärkeydestä, sillä juuri sotilaat, eivät aseet, lentokoneet tai laivat, muodostavat sotilasmahtimme tukipylvään. Juuri heidän rohkeutensa ja päättäväisyytensä ansiosta Amerikka on tänään vapaa maa".

Allaoleva esitys on kirjoitettu maavoimien upseeriston elämästä tehtyjen havaintojen pohjalta, mutta näin lyhyessä ja pintapuolisessa käsittelyssä se voidaan yleistää koskemaan koko upseeristoa.

Asunto-olot

Amerikkalaisen upseerin ensimmäisiä toimenpiteitä, uuteen varuskuntaan ilmoittautumisen jälkeen, on asunnon hankkiminen. Jokaisessa varuskunnassa on majoitusupseeri toimistoineen, joka, mikäli valtion asuntoa ei ole saatavissa, auttaa asunnon hankkimisessa ja vuokrasopimuksen laatimisessa varuskunnan ulkopuolelta. Jos upseeri on poikamies hän voi olla varma omasta kalustetusta huoneesta poikamiesasuntolassa. Näiden asuntojen kunto vaihtelee varuskuntien mukaan. Asuntolat noudattavat hotellin palvelusmuotoja siivouksineen ja linनावatteiden vaihtamisineen. Asuntoloiden yhteydessä on ravintolan lisäksi yhteiset oleskelu- ja virkistystilat.

Mutta jos varuskuntaan saapunut upseeri on naimisissa ja hänellä on perhe mukanaan, on asunto-tilanne hänen kohdallaan toinen. Sillä vaikka armeija pyrkiikin rakennuttamaan jatkuvasti uusia asuntoja, on asuntopulaa edelleen olemassa miltei jokaisessa varuskunnassa. Yleensä upseeri joutuu odottamaan valtion asuntoa muutamasta viikosta puoleen vuoteen, sillä keskimäärin kolmelleneljänosalle riittää asunto varuskunta-alueelta. Asuntojen jaossa otetaan huomioon virka-aseman lisäksi myös perheen suuruus. Huoneistot ovat 3—5 huonetta käsittäviä ja yleensä osittain kalustettuja.

*Yhdysvaltain maavoimien Jalkaväkikoulu
Fort Benningissä, Georgiassa.*

Mikäli asuntoa ei varuskunnasta ole saatavissa, valtio maksaa asuntotukea, joka vuonna 1966 oli arvosta riippuen 470—850 markkaa kuukaudessa. Tämä summa riittää useilla paikkakunnilla hyvän asunnon vuokraamiseen. Niinpä monet mieluummin ottaisivatkin asuntotuen asunnon sijasta.

Lyhytaikaista oleskelua varten on varuskunnassa vierasasuntoloita, joissa upseeri voi perheineen asua jonkin aikaa. Vuokra näissä on vain nimellinen.

Palkat

Amerikkalaisen upseerin palkka on lähes kaksinkertainen verrattuna vastaavan arvoiseen suomalaisen upseeriin. Hänen reaali-palkkaansa nostavat vielä useat sotilashenkilökunnalle maksettavat lisät, joista taloudellisesti merkittävimmät ovat lento- ja muusta vaarallisesta palveluksesta maksettavat. Lentolisän suuruus vaihtelee arvon ja palvelusvuosien mukaan luutnantin 420 markasta kuukaudessa everstiluutnantin runsaaseen tuhanteen markkaan. Muusta vaarallisesta palvelusta maksettavan lisän suuruus on sama, n 450 mk, kaikilla upseereilla. Saman suuruisen kuljettajalisän saavat kuukausittain ne upseerit, jotka tehtävänsä puolesta joutuvat ajamaan itse moottoriajoneuvoa. Toimiessaan alueella, jossa vihollisuuksien, mahdollisten räjähdysten tai muiden vastaavien syiden vuoksi oleskelu on vaarallista, jokaiselle sotilashenkilölle maksetaan lisäksi 270 markan kuukausilisa.

Siirrot

Amerikkalaisen upseerin palvelusjakso kussakin paikassaan kestää noin 3 vuotta ja siirtymiset tapahtuvat usein maanosasta toiseen. Poikkeuksen tästä tekee palvelu Vietnamsissa, joka kerrallaan kestää 13 kuukautta. Suhteellisen tiheästä joukkojen vaihtumisesta johtuen useat upseerit ovat Vietnamin sodan kaksi- jopa kolminkertaisia veteraaneja. Näinollen upseeriperheet saavat oppia muuttamaan ja matkustamaan. Valtiovalta on tässäkin tullut pitkälle avuksi. Yhdysvaltain asevoimilla on

maailman laajuinen kuljetus- ja muutto-organisaatio, joka pakkaa, kuljettaa ja purkaa siirtyvän upseeriperheen tavarat sallittuun painorajaan asti ilmaiseksi. Tämä painoraja luutnantilla on neljä tonnia, kenraalilla 7—11 tonnia. Valtio maksaa luonnollisesti koko perheen matkustuskustannukset sekä siirtoajalta päivärahan. Muissa maanosissa olevissa paikoissa asunnot ovat usein pöytähopeita myöten kalustettuja, jotta täten vähennettäisiin muuttokuormien painoa.

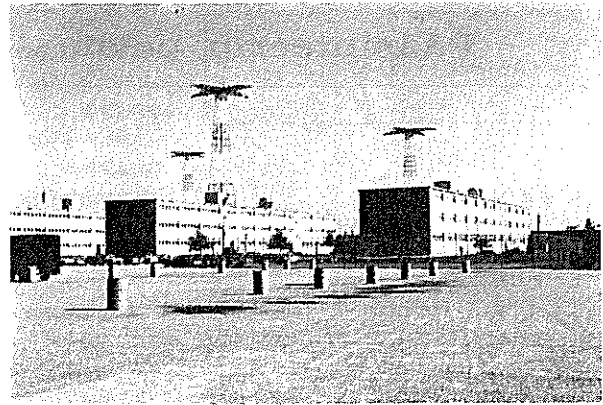
PX-kaupat

Sotilashenkilökunnan nauttimista taloudellisista eduista huomattavimpia on oikeus tehdä ostokset PX-kaupoista, joita on kaikkialla, missä amerikkalaisia joukkoja tai laitoksia sijaitsee. Nämä kaupat ovat armeijan omia kauppia, joiden lajivalikoiman ja hinnaston Pentagonon vahvistaa. Hintataso PX-kaupoissa saattaa olla joidenkin tarvikkeiden osalta jopa 40—50 % yleistä hintatasoa alhaisempi. Tämä johtuu järjestelmän suorittamista suurista ja edullisista hankinnoista ja ennenkaikkea siitä, että ostokset ovat verovapaita. PX-kaupoista tärkeimmät ovat elintarvikemyymälät ja eräänlaiset pienoistavaratalot, mutta järjestelmään kuuluvat myös parturi-, vaatturi- ja kauneudenhoitoliikkeet, sekä pesulat, valokuvaamot, kello-, radio- ja televisio- korjaamot. PX-liikkeet palvelevat ainoastaan sotilashenkilökuntaa. Niinpä siviilipukuisilta vaaditaan aina armeijan henkilökortti.

Terveydenhoito ja kouluolot

Sotilashenkilökunnan ja heidän perheenjäsentensä saama käytännössä ilmainen terveydenhoito muodostuu hyvin merkittäväksi nimenomaan Yhdysvalloissa, jossa tämän alan palvelut siviilisektorilla ovat kalliit. Ilmaiseen lääkintähuoltoon sisältyvät, joitakin poikkeuksia lukuunottamatta, lääkäristä, lääkkeistä ja sairaalakustannuksista aiheutuvat maksut. Poikkeuksista merkittävimpiä ovat rajoitukset hammaslääkintähuollossa, sillä ilmaiseen hoitoon kuuluvat ainoastaan kiireelliset tapaukset, hampaiden aiheuttamat sairaudet ja hammashoito alueilla, joissa siviililääkäreitä ei ole. Hammasproteesit, juuripaikat ja muut tämänlaatuiset hoitotoimet eivät siis kuulu ilmaisen hammashoidon piiriin.

Jokaisessa varuskunnassa on nursery'itä eli lastenseimiä, jotka ottavat vastaan alle kouluikäisiä lapsia aina kolmen kuukauden ikäisistä alkaen. Nämä lastenseimet ovat auki joka päivä ja lisäksi myös iltaisin aina kun varuskunnassa on lasten vanhemmille tarkoitettuja tilaisuuksia. Nämä seimet ovat verraten halpoja ja niihin voidaan lapsi viedä hoidettavaksi lyhyeksikin ajaksi. Mielenkiintoinen ja perheenäitiä helpottava on PX-kauppojen yhteyteen sijoitettu "nursery", jonne äidit voivat ostoksien ajaksi jättää lapsensa leikkimään n 50 pennin tuntimaksusta.

Fort Benningin varuskuntaa. Taustalla laskuvarjo-hyppykoulun harjoitustorni. Varuskunta antaa hyvän kuvan amerikkalaisten varuskuntien mittasuhteista. Sen alue on n 730 km² laaja ja siellä on pysyvästi n 50 000 sotilasta ja 10 000 siviilityöntekijää. Yhden sotavahvuisen jalkaväkirykmentin lisäksi varuskunnassa on jalkaväkikeskus, johon liittyy laajoja koulutus-, huolto- ja tutkimuskeskuksia ja -laitoksia.

Koululaisista alaluokkalaiset saavat käydä varuskunnissa olevia kouluja, mutta jo keskikoululaiset joutuvat varsinkin pienissä varuskunnissa hakeutumaan lähiseudun kouluihin. Tällaisissa tapauksissa armeija usein huolehtii koululaiskuljetuksista.

Virkistysmahdollisuudet

Upseerin tehokkaan työskentelyn edellytyksenä on, että hän ja hänen perheensä viihtyvät sijoituspaikassaan. Tämän vuoksi amerikkalaiset kiinnittävät aivan erityistä huomiota virkistys- ja viihtyvyyssyömyksiin. Kirjastot, elokuvateatterit, tennis- ja golfradat sekä muut urheilu- ja liikuntatilat, metsästys-, kalastus- ja retkeilyalueet kuuluvat jokaiseen varuskuntaan. Upseereiden henkisiä harastusmahdollisuuksia pyritään lisäämään erilaisilla kurssi- ja opiskeluohjelmilla jopa niin, että mm Fort Benningissä on mahdollisuus suorittaa yliopisto-opiskelua nk "Electives Program"-ohjelman puitteissa.

Upseerikerhotoiminta muodostaa tärkeän, upseereita yhdistävän ja aktivoivan järjestelmän jokaiseen varuskuntaan. Toimintakenttensä laajuuden ja erillisyytensä vuoksi ei sitä ole tässä kirjoituksessa kuitenkaan mahdollista tarkemmin käsitellä. Todettakoon kuitenkin, että upseerikerho usein täydentää armeijan jättämiä aukkoja upseerien taloudellisten asioiden hoidossa. Tällaisista voidaan mainita mm tilojen antaminen yksityistilaisuuksiin.

Upseerien Yhdysvalloissa saamista sosiaalisista eduista voitaisiin luetella vielä pitkä lista pieniä, mutta joillekin merkityksellisiä yksityiskohtia kuten esimerkiksi ilmainen lainopillinen neuvonta ja asianajaja.

Hyvällä syyllä voidaankin todeta, että ainakin Yhdysvalloissa laulu "Kyllä kruunu huolen pojistaan..." pitää paikkansa.

Pääsihteerin palsta

1. KADETTIKUNNAN 50-VUOTISJUHLAT

Kadettikunta ry läyttää 50 vuotta 27. 1. 1971. Hallitus on päättänyt, että aika 1. 1.—31. 3. 1971 pidetään järjestön toiminnassa erityisenä juhla-aikana, johon pyritään keskittämään kaikki 50. juhlavuoden merkeissä tapahtuva alkaen Kylkiraudan juhlanumeron ilmestymisestä vuosipäivän edellä ja päättyen juhlavuosikokoukseen 27. 3. 1971.

1.1. Valtakunnallinen 50-vuotisjuhla pidetään Helsingissä 27. 1. 1971 seuraavan ohjelman mukaisesti:

Kunniakäynnit haudoilla klo 9.30

Kunnianosoitus Hielaniemen sankarihaudoilla:

Alkusoitto
Kenttäpiispan puhe
Seppeleenlasku Sankaristille
Seppeleenlasku Suomen Marsalkan haudalle
Loppusoitto

Kunnianosoitukset ent. puheenjohtajien haudoilla:

Seppeleenlasku kenrmi T Saukkosen haudalle (Espoo)
Seppeleenlasku evl M. Alfthain haudalle (Riihimäki)

Vastaanotto Katajanokan Kasinolla klo 11.00

Hallituksen juhlakokous
Tervehdysten vastaanotto klo 11.30 —
Kahvitarjoilu

Pääjuhla Yliopiston juhlasalissa klo 14.00

Alkumusiikki (soittokunta)
Puheenjohtajan tervehdyssanat
Ansiomerkkien jako
Ateenalaisten laulu (Kadettikuoro ja soittokunta)
Juhlapuhe (ev. Veikko Pesonius)
Juhlakantaatti (Kadettikuoro ja soittokunta)
Puolustusministerin tervehdys

Juhlaruno (kirj. evl. Martti Santavuori)
Maamme

(Pääjuhlaan kutsutaan mm. Tasavallan Presidentti)

Iltajuhla Kalastajatorpalla klo 20.00

Tervehdyssanat
Kadettikvartetin esityksiä
Kadetti-show
Ravintolan oma ohjelma
Tanssia

Illallinen à mk 35,— juomineen (Istutaan kurssittain)
(Päivätöissä on sotilailla pukuna juhla-asu ja muilla tumma puku isoin kunniamerkein, iltajuhlissa kaikilla juhla-asu tai tumma puku isoin kunniamerkein)

Ennakoilmoittautumiskysely illallis-tilillepanokortteineen lähetetään jäsenille joulukuun lopulla.

1.2. Piirien 50-vuotisjuhlia vietetään joko 27.1.1971 tai muuna sopivana ajankohtana em. juhla-ajan puitteissa sen mukaan kuin piirit itse siitä päättävät. Näissä tilaisuuksissa suoritetaan mm. vuosikokouksen päättämä sellaisten henkilöiden ja yhteisöjen palkitseminen, jotka ovat huomattavalla tavalla tukeneet Kadettikunnan paikallistoimintaa.

1.3. Vuoden 1971 vuosikokous on suunniteltu pidettäväksi Oulussa 27.3.1971 juhlakokouksena. Sen lopulliset pitämisaajat ja -paikat sekä ohjelma ilmoitetaan myöhemmin varsinaisen kokoonkutsun yhteydessä. Tarkoituksena on, että kokouksesta tulisi juhla päätös Kadettikunnan 50-vuotistilaisuuksille.

1.4. Julkaisutoiminta, joka liittyy 50-vuotisjuhlaan, käsittää mm.

— matrikkelin "Kadettiupseerit 1920—1970", joka on parhailaan painossa ja ilmestyy juuri vuosipäivän aikoihin,

— Kylkiraudan juhlanumeron, joka ilmestyy ylimääräisenä erikoisnumerona vuosipäivän edellä,

— kirjusen "Kadettiupseeriston saavutuksista yhteiskunnassa", joka kapt S. Ahdon kirjoittamana on valmistumisvaiheissaan sekä

— erilaiset lehtiartikkelit, joita toivotaan aikaansaatavan myös piirien toimesta paikallisessa lehdistössä julkaitavaksi ao piirin vuosijuhlan aikoihin.

2. Kadettikunnan kokous 11. 12. 1970

Otsikon mainitsema kokous lie nee jo pidetty tämän lehden ilmestyessä. Sen varmastikin kauaskantoisia päätöksiä ja siellä esitettyjä näkökantoja tullaan selvittelemään paitsi kiertokirjeessä, myös Kylkiraudassa n:o 1/71, joka ilmestyy vuosikokouksen edellä ensi maaliskuussa.

3. Kadettikunnan merkki upseerin virkatutkinnon merkiksi

Tasavallan Presidentti on puolustusministerin esittelystä 30.10.1970 vahvistanut Kadettikunta ry:n jäsenmerkiksi 20.1.1928 vahvistetun merkin upseerin virkatutkinnon merkiksi. Samalla hän on jättänyt Kadettikunnalle oikeuden käyttää merkin aihetta virkatutkinnon merkistä poikkeavassa koossa tunnuksenaan lipussaan ja järjestötoiminnassa sekä jäsen- ja ansiomerkkinä.

Näin on siis jo pitkään vireillä ollut merkkikysymys saanut ratkaisunsa, joka on Kadettikunnan kannan mukainen. Parhailaan tekeilläolevassa sääntöuudistuksessa on asia myös otettu huomioon ja merkin käytön kaikkinaiset puitteet ratkennevat lopullisesti vuosikokouksessa.

4. Matrikelin ennakkotilaus ja jäsenmaksujen perintä

Matrikelin ennakkotilausaika on juuri päättymässä (15. 12. 1970). Jokaiselle jäsenelle on aikanaan lähetetty tp-kortti ennakkotilausta varten, jolloin kirja on saatavissa hintaan mk 37,50. Jos et ole vielä tätä oikeuttasi ja ko tp-korttia käyttänyt, tee se nyt heti! Jos olet hukannut tp-kortin, voit tilata teoksen käyttämällä Kadettikunnan (matrikelin) ps-tiliä n:o 71572-2. Vm tiliä käyttäen voit tilata myös kirjaa joululahjatarkoituksiin samaan hintaan; tp-kortin tiedonantotarakkeessa voit pyytää lahjakortin lähetystä välittömästi itsellesi tai haluamallesi henkilölle tai yhteisölle. — Teoksen valmistuttua tulee sen myyntihinta olemaan mk 50,—.

Jäsenmaksujen ensimmäinen keskitetty perintä on parhaillaan I "karhunkierrosvaiheessaan". Sen määräaika lienee jo päättynyt, mutta kaikkein "mattimyöhäisimpien" maksut vielä ehtivät perille, jos suoritetaan ao tp-kortilla heti. Tätä kierrosta seuraava vaihe onkin sitten siihen jääneiden osalta ratkaiseva II "karhunkierros", joka saataneen viedyksi loppuun ennen vuosikokousta. Tämä viimeinen perintäkierros on samalla selvittelyperintä, jonka yhteydessä käsitellään mahdolliset epäselviksi jääneet tapaukset. — Tosin koko perintä on tähänkin asti ollut yhtä selvittelyperintää sillä erityisesti rästien osalta on esiintynyt useitakin sellaisia virhemahdollisuuksia, joita ei etukäteen osattu tai voitu ottaa huomioon. Päävirhelähteinä ovat olleet piirien sihteerien ja rahastonhoitajien vaihtuvuus tai huolimattomuus ja jäsenten siirtymiset sekä näiden tekijäin tuloksena piirien puutteelliset tilitysluettelot. Myös toimiston tilitysvaatimuksissa ja korteille viennissä on ollut paikoin puutteita ja toivomisen varaa.

Jäsenmaksuperinnän yhteydessä on tullut esiin, että useat 60 vuotta täyttäneet jäsenet ovat olleet huolissaan jäsenetujensa säilymisestä (erityisesti SMM-Kadettisäätiön hautausavustus) nyt, kun heidän tähänastinen "puolijäsenmaksunsa" (= mk 7,—) on muut-

tunut täysin vapaaehtoiseksi mk:ksi 15,—. Heille todettakoon vielä tässäkin yhteydessä, että heidän kaikkien jäsenetunsa pysyvät ennallaan riippumatta siitä maksoivatpa he vapaaehtoisena jäsenmaksun tai ei. On lähdetty siitä, että oikeudenmukaisuuden kannalta on parempi, että ne, jotka ovat kohtuullisen hyvin toimeentulevia, maksavat, ja ne, jotka ovat taloudellisissa vaikeuksissa, voivat jättää hyvällä omallatunnolla maksamatta. Lopputulos lienee suunnilleen sama kuin ennenkin. — Kaikenikäisille taas muistutettakoon, että Kadettikunnan pysyvät konkreettiset jäsenedut ovat

— Kylkiraudan vuosikerta

— oikeus omaisille kiireellisesti maksettavaan SMM-Kadettisäätiön hautausavustukseen, joka on vähintään mk 500,— kaikille,

— mahdollisuus SMM-Kadettisäätiön avustukseen erityisen suurten taloudellisten vaikeuksien kohdatessa,

— mahdollisuus erikoisten tunnusvalmisteiden saantiin ja käyttöön kohtuuhintaan (pienoisliiput, merkit, adressit ja muut painotuotteet yms) sekä

— toimiston välittämät palvelukset (adressipalvelu yms).

Olenneisimpana jäsenmaksujen tarkoituksena on kuitenkin järjestyksen toiminnan pitäminen käynnissä yleensä ja ennen kaikkea sen kehittäminen vastaamaan niitä aatteellisen toiminnan vaatimuksia, jotka kadettiupseeri katsoo tärkeiksi.

5. Toimiston palvelukset

Kadettikunnan pienoisiivirejä (à mk 15,—), Kadettikoulun 50-vuotisjuhlaulkaisuja (à mk 6,—), adresseja (tekstaus ml) sekä joulun, onnittelun- ja kiitoskortteja on jatkuvasti saatavissa toimistosta. Soitto vain rva Törmäselle (p Hki 665739) tai kirje ja asia järjestyy käden käänteessä esim jälkivaatimusta tms menettelyä käyttäen.

KIRJAUUTUUKSIA

Gummerus OY:n tämän vuoden kirjasatoon kuuluu mm seuraavat toimituksellemme lähetetyt kirjat: Niilo Lauttamus: "Viikinkidivisioona", 238 sivua, Aimo Lahti: "Ase-suunnittelijana Suomessa", 263 sivua ja William Bradford Huie: "Vihan veljeskunta", 310 sivua.

Kaksi ensiksi mainittua sijoittuu "muistelmateosten" -sarjaan, kolmas sen sijaan lienee ns kantaa ottava. "Viikinkidivisioona" on "muistelmateos" lähinnä sen vuoksi, että se kuvastanee jälleen keran kirjoittajansa henkilökohtaisia muistikuvia SS-miehenä Saksan itärintamalla vierassa ja tylyissä olosuhteissa. Kerronnan katkeruudella on selvät motiivinsa. Suomalaiset, sotaa kokeneet ja isänmaarakkaudessaan vapaaehtoisina vieraaseen sotajoukkoon liittyneet rinnastettiin juhlapuheita lukuunottamatta muihin ei-arjalaisiin, pakola mukaan otettuihin alemman luokan ihmisiin, joiden teoille ja sanoille ei oman arvonsa tunteva saksalainen SS-sotilas ollut oikeutettu panemaan paljoakaan arvoa. Jos kirjoittaja on halunnut tämän jälleen sanomaksi saattaa, on hän siinä onnistunut, mutta muilta osin on kirjalla perin vähän annettavaa.

Sen sijaan ei ole epäilystäkään, etteikö kirja "Ase-suunnittelijana Suomessa" tulisi kiinnostamaan ainakin ammattisotilaista koostuvaa lukijakuntaa. Suomen sodat 1939—40 ja 1941—45 käytiin, niinkuin kirjan "keksintöjen luettelo" kertoo, suurelta osin juuri Aimo Lahden, suuren suomalaisen asesuunnittelijan keksimin ja kehittämin asein. Em luettelon 56 keksinnöstä otti 21 sarjatuottettuna osaa sotiin meillä ja muualla. Kuuluisimpia näistä olivat tietenkin "Suomi"-konepistooli (kal 7.65 mm), jonka perusase kehitettiin jo 1922, sen parannettu painos 9.00 mm "Suomi"-kp/1931, pikakivääri L/S 26/32, ilmatorjuntakonekiväärien ja -kone-tykkien eri mallit, "Lahti"-pistooli, 20,0 mm:n "Norsupyssy" ja useat

lentokoneaseet. Luettelo ei sisällä ns pöytälaatikkoaseita, mutta niitäkin lienee matkan varrella ollut runsaasti.

Keksijän tie on aina ja kaikkialla ollut kivinen ja kaita ja sitä se oli Aima Lahdellekin. Miehen, jolta puuttui teoreettinen teknillinen koulutus melkein kokonaan, ei ollut helppo saada sanoilleen pontta, varsinkin kun hänen luomiskautensa parhain jakso sattui ajankohtaan, jolloin itsenäisen Suomen nuoret asevoimat niin monella eri tavalla "hakivat tietään". Jälkikäteen on kenen hyvänsä helppoa olla viisas ja kaukonäköinen, mutta oudolta ratkaisulta tuntuu esim. kirjoittajan kertomus siitä, että v 1927 olisi vielä ostettu n 300 000 vaajaakuntoista venäläistä 3 linjan kivääriä eri Balkanin maista, kun oma kivääritehdas oli juuri aloittamassa toimintaansa. Tosin tehdas keskittyi aluksi pikakiväärien sarjatuotantoon, joka sekin kuitenkin pääsi käyntiin vasta lähes kolmen vuoden kuluttua. Itse kirja on laadittu Aimo Lahden muistelmien ja kerronnan varaan ja se ilmestyi vasta kertojansa kuoleman jälkeen. Rakenteeltaan kirja on erittäin mielenkiintoinen, mutta koska kerronta pakostakin rakentuu subjektiivisuuden varaan, saattaa joku — vielä elossa oleva ja kirjan sivuilta itsensä löytävä asemies — tuntee tölväisyn itseään kohtaan. Olojen ristiriitaisuuden huomioon ottaen on kuitenkin "sormella osoittelu" verraten vähäistä. Ammattimies lukee kirjan jo varmasti aiheen luonteenkin kiinnostamana ja vieraammallekin tarjoaa Aimo Lahden nimiin laadittu kirja mielenkiintoisen teknillisen kehitysvaiheen maamme itsenäisyyden alkuvuosikymmeniltä.

"Vihan veljeskunta" on, kuten tekijän nimikin sen jo osoittaa, käännöskirja teoksen alkuperäisnimen ollessa "The Klansman". Vaikka tämä kaikki selvästi ja peittelemättä käy ilmi, olisi lukijaa ehkä vieläkin selvemmin "varotettava" tästä, sillä kirjan alkuluvut tyrmistyttävät muutoin pahaa-aavistamattoman lukijan. Hämmennyksissään oleva lukija joutuu jo alkusivuilta lähtien harkitsemaan jatkaako vai ei. Jos päätös on ollut

myönteinen, ei lukija joudu sitä ilmeisestikään katumaan. Kirjoittaja kuvaa nimittäin erittäin mielenkiintoisesti USA:n etelävaltioitten "anglosaksisesti puhtaitten" valkoisten ajatusmaailmaa sekä suhdetta "Ku Klux Klaniin", tuohon jo kolmatta tulemistaan elävään valkoisia neekereitä "suojaavaan" terrorijärjestöön. Suomalaisen lukijan on vaikea ymmärtää sitä, että Jumalan nimeen vedoten voi kokonainen yhteiskunta, joka muissa toiminnoissaan käyttäytyy meidänkin mittojemme mukaan järjestäytyneesti, alistua muutaman vahvatahtoisen — mutta samalla kieroutuneen — johtajan vaatimuksesta tekemään lähes mitä vain.

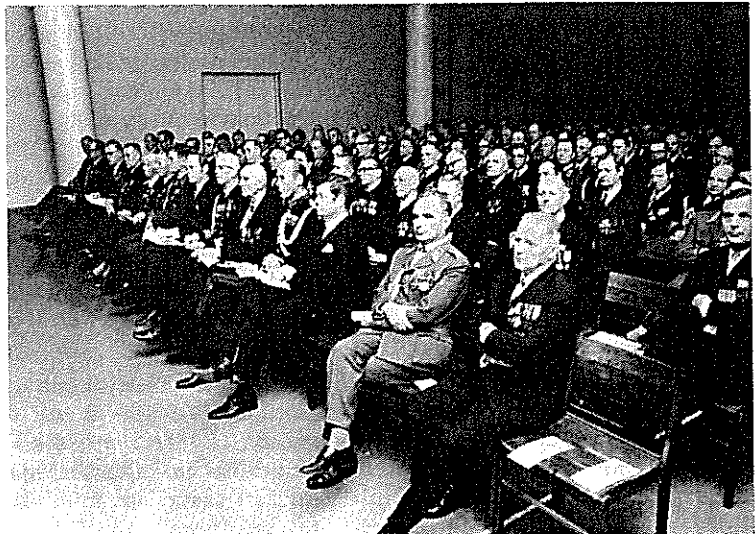
Kirjan teksti on väkevää ja omaperäistä. Jopa siinä määrin, että lukija aluksi luulee joutuneensa painovirheviidakkoon, joka jostain syystä on välttänyt oikolukijan argussilmän. Kääntäjä on hyvin oivaltanut kirjan sanoman ja suorittanut työnsä lähes orjallisesti tekstin rakenteeseen nähden ja tällä tavoin hän on onnistunut luomaan kirjaan aito alabamalaishengen. Rotu- ja sosiaalikiusymyksistä kiinnostuneille voi kirjaa suositella, mutta viihdekirjana ei sitä sen sijaan helposti ymmärrä.

MERISOTAKOULU 40 VUOTTA 18. 10. 1970

Merivoimien ja rannikkotykistön — nykyisin vain merivoimien — yhteinen opinahjo, Merisotakoulu, vietti toimintansa 40-vuotisjuhlaa 18. 10. 1970.

Hietaniemen hautausmaalla tapahtuneen seppeleenlaskun jälkeen alkoivat päivän muut juhlallisuuDET Suomenlinnassa MeriSK:n koulurakennuksessa tapahtuneella lipunaulauksella. MeriSK:n perinneyhdistys lahjoitti koululle uuden lipun ensimmäisen, jo v 1933 vihityn, lipun tilalle. Ensimmäisen naulan uuteen lippuun löi merivoimien nykyinen komentaja k-amir J P ir h o n e n ja viimeisen naulan löi koulun johtaja, komdri O H a i k a l a.

Tämän jälkeen paljastettiin koulurakennuksen portaikossa koulun entisten oppilaiden sankaritaulu. Koulun johtajan paljastuspuheen jälkeen piti sotpast A H u i m a harjautustilaisuuden todeten mm sen, että me suomalaiset usein jäämme

Päiväjuhlaan kokoontunutta kutsuvierasjoukkoa MeriSK:n 40-vuotisjuhlassa 18. 10. 1970.

"väärällä" tavalla vaatimattomiksi kieltämällä sankarivainajiltamme kunnioituksen, mikä heille oikeutetusti kuuluu. Tähän mennessä on MeriSK muistanut sankarivainajiaan erillisillä muistotauluilla, mutta nyt on vihdoin kaikkien koulussa oppilaina olleiden, sankari-kuoleman saaneiden nimet koottu yhteiseen kunnia-tauluun, jonka on suunnitellut koulun entinen oppilas, kapt res arkkitehti Jonas Cedercrutz. Koulussa on sen 40-vuotisen taipaleen aikana peruskoulutettu

- 611 kadettia
- 5147 reservin upseeria ja
- 1499 vakinaisen väen aliupseeria

ja näistä on nyt 195 nimeä saanut sijansa kunnia-taulussa. Luvuilla merkiten on kaatuneitten määrä 2,7 % edelläolevista. Vertailun vuoksi todettakoon, että päällystön ja alipäällystön kokonaistappiot (kaatuneet, kadonneet ja haavoittuneet) vv 1941—44 olivat puolustusvoimien kirjoissa olleesta keskimääräisestä maksimimäärästä n. 7,5 %.

Sankaritaulun paljastusta seurasi vielä toisenkin taulun paljastus. Komdri S Wikberg luovutti edustamiensa moottoritorpeedoveteveteraanien puolesta tait V Sjöströmin maalaaman taulun, jossa kolme moottoritorpeedovenettä, Syöksy, Vinha ja Viima 18.11.1942 hyökkäävät Lavansaaren satamaan tuhotakseen siellä torpedoilla 1700 tonnin kantoisen venäläisen tykkiveneen Krasnaja Znamjan. Koko hyökkäyksen johtajana oli Kadettikunnan puheenjohtajana vv 1968—69 toiminut k-amir Pirhonen.

Eri järjestöjen esitettyä onnitte-lunsa ja yhteisen kentälounaan jäl-keen seurasi ohimarssi Suomenlin-nan kirkkokentällä ja katselmus koulun pihalla. Kummankin tilai-suuden otti vastaan puolustusmi-nisteri K Gestrin. Tilaisuuden kohokohta — päiväjuhla — pidetiin tämän jälkeen koulun juhlasa-lissa. Koulun johtaja selosti opetus-laitoksen syntyvaiheita ja toimin-taa neljän vuosikymmenen kules-sa pitäytyen esityksessään pääasi-assa sen merellisessä puolessa. Tä-mä saattoi tuntua osasta kuulija-

kuntaa ehkä oudohkolta, sillä oli-han esim koulun johtajina toimi-neista 16 "merellisestä" upseerista kuitenkin peräti 7 rannikkotyki-stömiestä ja koulun kasvateistakin 37,8 % kadeteista, 53,0 % upseeri-oppilaista ja 55,3 % aliupseeriop-pilaista on saanut koulutuksensa juuri rannikkotyki-stöä varten. Tä-mä "yksipuolisuus" lienee kuiten-kin pantava kuitenkin lähinnä kou-lun nykytehtävän mukaiseen ku-vaamisen tilille.

Puolustusministeri K Gestrin pi-ti tämän jälkeen juhlaesitelmän pi-täytyen hänkin koulun nykytehtä-vän mukaan laivastoteemassa tode-ten mm sen, että vaikka laivanra-kennus- ja kehittämisohjelman tar-ve on aivan ilmeinen ei valtion tä-mänhetkinen rahatilanne kuiten-kaan mahdollista uusia laivastoin-vestointeja.

Kaunis sunnuntaipäivä muuttui syksyisen harmaaksi ja kummalle-kin merelliselle aselajille niin tyy-pillisen syyssateiseksi juhlien saa-vutettua päätöksensä. Merisotakou-lun kokoontunut monisatapäinen juhlayleisö — etupäässä koulun en-tisiä kasvatteja — oli tyytyväinen näkemäänsä ja kuulemaansa toi-voen, että ankeista ajoista huoli-matta merellisen puolustuksen ar-vo yhä edelleen ymmärretään ja arvostetaan. Yhdessäolo oli selkiin-nyttänyt sitä — ehken sekavaakin kuvaa, joka nykyhetkellä vallitsee rannikoillamme. Huolimatta siitä, että aselajien koulutus on haara-tunut erilleen, ei työkenttä ole mi-tenkään muuttunut ja näin ollen kumpaakin osapuolta yhä edelleen tarvitaan.

AAS

Hyvää menestystä ja Joulua maanpuolustuskomitealle

saattaa itsekukin maanpuolustusvä-ki toivottaa noin niinkuin tierna-poikien tapaan.

Olisi se nyt mukavaa, jos vih-doinkin saataisiin jonkinlainen poliitikkosten tunnustus sillekin valti-on laitokselle, joka tunnetaan puolustuslaitoksen nimellä. Joskus on laitoksessa palvelevalla pakostakin sellainen tunne kuin puliukolla jou-luna. Saa olla Vanhalla yötä ja na-paansa pullon kaljaa ja makkaraa, mutta kun pyhä on mennyt niin sitten taas kadulle. Vaikka kait me vaan paremmin olemme olleet ka-dulla koko ajan. Ei kait näissä hom-missa paljon vähentämisen varaa liene, meinaan puolustuslaitoksen tehtävissä. Mutta jos entiseen pää-dytään niin rahalaariin ollaan kur-kistelemassa, mutta ilmeisesti tyh-jään. Ollaan näet jonossa siellä hän-täpäässä. Saadaan vain yleensä "jä-mät". Me kun emme ole oikein "pop" tällä hetkellä. Jospa se "poliittinen siipi" laskisi nyt edes muutaman pykälän jonossa eteenpäin. Toivoa ainakin sopii.

On tässä tullut mietittyä

aatteellisiakin asioita. Eräät upsee-ritoverit ovat taittaneet kovasti peistään näistä järjestökysymyksis-tä. Ei saisi olla kahta järjestöä. Jä-senmaksut näet ovat kovat. Ei kait ne järjestöt muuten paljon liene-kään tavallista kaaderia vaivan-neet. Kyllä sitä mielellään heilu-taan kaikenmaailman klubeissa ja järjestöissä, mutta ne ovatkin asia erikseen. Niillähän on yleensä suu-ret ja jalot päämäärät. Mitäs vaika vähän kalliiksi tulee, saahan ainakin suhteita. Kyllä Ravistajan mielestä tarvitaan vielä näitä up-seerijärjestöjäkin. Tarvitaan sekä leipää että aatetta. Ja loppujen lo-puksi sijoitukset ovat niin kovin

pieniä, vaikka suhteet ehkä jäävätkin vähemmälle. Tiedä häntä, kuinka kovat ajat vielä on edessäpäin. Ei sitä meikäläisillä ole varaa heittää aatteita romukoppaan aikana, jolloin joka puolella esiintyy vain aatteita. Oikeita tai vääriä. Pääasia on pitää omat linjat selvinä antamatta sijaa keskinäiselle eripuraisuudelle.

Tapasin tässä vanhan kaverin

entisiltä ajoilta. Oli kovasti innostunut armeijan meiningeistä. Ihmetteli vain, mikseivät meikäläiset anna enemmän kuulla itsestään ja hommistaan. Julkisen sanan palstoilla meinaan. Sanoi kaveri, ettei hän niistä menneistä, mutta nykyisyydestä. Olisi mukava kuulla kenttämiestenkin juttelua tai lukea lehdestä. Jos siten saisi vähän enemmän sitä "hien makua" juttui-

hin. Ei noista seminaareista tai budjeteista tavallinen heikäläinen ymmärrä. Olisi mukava päästä katselemaan vähän tarkemmin niitä meininkejä myös kasarmin sisälle. Vaikkei kuulukaan mihinkään kerhoon. Sotamies näet. Sanoi äänestävänsä kuitenkin vaaleissa ja voisi viedä omalle kansanedustajalleenkin terveisiä. On näet heikäläisiä. Pitäisi tehdä vähän niinkuin ristisanatehtävässä. Jollei selviä vaakasuuralla niin yritetään pystysuoraan. Kannattaisi kait yrittää.

Hyvää Joulua vain kaikille

mutta erityisesti kenttämiehille. Vaikeuksia on varmasti joka puolella sotilasammattin harjoittajilla, mutta eiköhän ne suurimmat ole kasautuneet sinne organisaation alapäähän. Painetta on sekä ylhäältä että alhaalta, mutta aina on

selvittävä. Vaikkeivät koti ja yhteiskunta ole kasvatustehtävässään onnistuneet, niin teidän on onnistuttava. Onpa siinä vastuuta kerrakseen. Koulutuksen päämääränä kun on sotakelpoisen joukon luominen. Tehtävä on kova, mutta kylä te selviätte. Menestystä vain tulevallekin vuodelle teille ja kaikille muillekin kaadereille toivoo

RAVISTAJA

PS. Ovat kait Pentagonin pojat saaneet nuhteita naisten syrjimisestä, kun ovat hädissään ylentäneet kaksi naista kenraaleiksi. On se vaan hyvä, ettei meillä olla sentään vielä näin pitkällä. Moko matkin Elisabethit ja Annat. Sieltäpä olla kaadereitten tarkkana. Eihän niitä virkoja ole kuin kait 23 ?

AKAVA r.y. miehen ikään 14. 12. 1970

Akavalla oli merkittävä vuosipäivä joulukuun neljäntenätoista. Silloin tuli kuluneeksi 20 vuotta siitä, kun 35 edustajaa kahdestatoista akateemisia aloja edustavasta järjestöstä kokoontui perustamaan omaa keskusjärjestöään. Kokous pidettiin Helsingissä Metsätalolla ja siinä hyväksyttiin akateemis-ammattillisen valtuuskunnan laatima ehdotus Akateemisen Yhteistyövaliokunnan perustamiseksi. Kadettikunta oli se järjestö, joka sai tehtäväkseen tässä vaiheessa edustaa upseerikuntaa. Tehtävä siirtyi sittemmin edustuksen laadun ja järjestöissä tapahtuneen rakenteellisen muutoksen johdosta Upseeriliitto r.y:lle.

Kadettikunta esittää merkkipäiväänsä viettävälle "entiselle keskusjärjestölleen" parhaimmat onnitelunsa.

KADETTIKURSSIEN KUULUMISIA

32. Kadettikurssin 20-vuotistilaisuus 6. 6. 1970

32. Kadettikurssi kokoontui upseereiksi valmistumisensa 20-vuotispäivän johdosta 6. 6. 1970 Kadettikoululle. Päivän ohjelmaan sisältyi tutustuminen Kadettikouluun, kurssikokous ja yhteinen lounas. Iltatilaisuus vietettiin rouvien kera ravintola Mobilessa.

45. Kadettikurssi ja 30. Merikadettikurssi 10 vuotta

Kadettiupseereiksi valmistumisensa 10-vuotispäivän kunniaksi 45. Kadetti- ja Merikadettikurssi kokoontuivat Helsingissä 24. 10. 1970. Runsaat kolmekymmentä kadettiveljeä saapui "maille armaan saareni" muistojaan verestämään ja kuulumisiaan kertomaan. Aluksi hiljennyimme tämän päivän ryhdikkäiden seuraajiemme vartioiman sankaritaulun äärelle muistaaksemme niitä veljiämme, jotka lunastivat antamansa kadettilupauksen viimeistä piirtoa myöten. Kukkalaitteen laskivat Lassi Kopra ja Juhani Autti.

Maittavan lounaan jälkeen Gustav Hägglundin asiantuntevalla opastuksella tutustuimme koulun uusiin ajanmukaisiin tiloihin ja nykyiseen kadettikoulutukseen. Viikkaimman puheensorinan aikaansaivat silti pistäytymiset tutuissa moniaat muistot mieleentuovissa paikoissa.

Kadettikerholla kartoitettiin tulevia tapaamisia ja läsnäolleet velvoittivat kadettiväepelin palaamaan asiaan hyvissä ajoin ennen seuraavan viisivuotiskauden päättymistä. Osallistumisen mahdollistamiseksi in corpore tullaan kokoontumisen ajankohdasta ja tavasta järjestämään aikanaan kysely kurssien keskuudessa. Kokouksen yhteydessä saimme Matti Backilta tervetullutta informaatiota ajankohtaisesta yhtenäispäilystökysymyksestä. Saunominen ja uinti päätti yhdessä-olomme Santahaminassa.

Iilallispöytään isuuduimme rouvinemme Katajanokan Kasinon vast'ikään valmistuneeseen Karimon saliin, jonne kadettiväepeli toivotti viehättävät sisaremmet tervetulleiksi. Ennenkuin huomasimmekaan oli vuorokausi, aivan liian nopeasti, vaihtunut uudeksi rattoisan seurustelun ja tanssin myötä.

Näkemiin- tapaamme uudelleen ja silloin Sinutkin veli ja sisar, jotka ette tällä kertaa voineet olla joukossamme.

Kadetti n:o 3910

Merkkipäiviä v 1971

1. Kadettikurssit

50 vuotta				30 vuotta	
2. kurssin päättymisestä	31. 3. 1971			13. me-kurssin päättymisestä	16. 5. 1971
				24. kurssin päättymisestä	16. 5. 1971
45 vuotta				25 vuotta	
7. kurssin päättymisestä	16. 5. 1971			18. me-kurssin päättymisestä	29. 5. 1971
40 vuotta				20 vuotta	
13. kurssin päättymisestä	16. 5. 1971			34. kurssin päättymisestä	4. 6. 1971
6. me-kurssin päättymisestä	18. 9. 1971			23. me-kurssin päättymisestä	20. 12. 1971
35 vuotta				15 vuotta	
18. kurssin päättymisestä	16. 5. 1971			40. kurssin päättymisestä	4. 6. 1971
				10 vuotta	
				46. kurssin päättymisestä	28. 10. 1971
				31. me-kurssin päättymisestä	28. 10. 1971

2. Kadettiupseerit

75 VUOTTA

Oksanen, E J A	evl	3. kurssi	10. 1. Helsinki	Sandelin, K H	kaptl	1. me-kurssi	1. 11. Helsinki
Laaksonen, S E	ev	1. —,—	13. 2. Turku	Helsingius, Z O	evl	1. kurssi	18. 12. Helsinki
Pohjola, K I	evl	2. —,—	5. 3. Rauma	Järventaus, K-A	kapt	2. —,—	28. 12. Karjalohja
Heimolainen, P	ev	2. —,—	7. 8. Helsinki				

70 VUOTTA

Kyrklund, K J	ltn	4. kurssi	7. 1. Helsinki	Sourander, N G	kaptl	2. me-kurssi	22. 6. Pernaja
Törnroos, B S T	evl	3. —,—	9. 1. Helsinki	Ojanperä, P A	maj	5. kurssi	27. 6. Helsinki
Rantanen, A	maj	20. —,—	12. 1. Helsinki	Teutari, V J K	maj	4. —,—	1. 7. Lahti
Kyläsalo, G E	maj	14. —,—	21. 1. Helsinki	Sotisaari, L	kenrm	4. —,—	5. 7. Helsinki
Villi, H J	maj	12. —,—	21. 1. Virojoki	Merenheimo, U I	evl	5. —,—	13. 7. Oulu
Lindfors, G M	maj	4. —,—	22. 1. Helsinki	Christianisen, A I	kapt	4. —,—	22. 7. Tampere
Lundström, A A V	maj	3. —,—	22. 1. Vaasa	Vanhala, M J	maj	6. —,—	25. 7. Helsinki
Paloheimo, L J	evl	7. —,—	22. 1. Helsinki	Nummi, R R	maj	9. —,—	28. 7. Oulu
Aarnio, M A	ev	8. —,—	24. 2. Helsinki	Havolla, L I	ev	3. —,—	26. 8. Helsinki
Grönvall, R R	kenrm	2. —,—	28. 2. Helsinki	Ahrenberg, G A	maj	2. —,—	29. 8. Finnä
Laakso, K-S	ev	7. —,—	4. 3. Tampere	Hämeen-Anttila, Y S	evl	4. —,—	1. 9. Helsinki
Virtanen, K L	ev	9. —,—	22. 3. Helsinki	Nordman, L G	komkapt	2. me-kurssi	4. 9. Helsinki
Nordenstreng, B F	maj	8. —,—	24. 3. Helsinki	Olanterä, L	maj	7. kurssi	6. 9. Pori
Hinnerichsen, C-J	kapt	2. —,—	26. 3. Veikkola	Tötterman, C G	kapt	2. —,—	13. 9. Helsinki
von Konow, J E B	maj	3. —,—	29. 3. Kuurila	Harju-Jeanty, J W R	ev	4. —,—	7. 10. Lahti
Karanko, V	ev	8. —,—	5. 4. Helsinki	Rajanti, N	maj	8. —,—	24. 10. Helsinki
Savonjousi, K L I	kenrl	2. —,—	10. 4. Helsinki	Hällfors, V A A A	maj	8. —,—	6. 11. Turku
Pietiläinen, N A	maj	5. —,—	7. 5. Jokela	Santavuori, M J O	evl	5. —,—	11. 11. Helsinki
Jokipaltio, P	ev	5. —,—	19. 5. Helsinki	Hartikainen, E J	evl	8. —,—	11. 12. Kerava
Moring, K-J S	evl	4. —,—	20. 5. Helsinki	Tara, E O	ev	6. —,—	15. 12. Helsinki
Laurikainen, A J	maj	4. —,—	5. 6. Kerava	Soivio, S U	maj	5. —,—	23. 12. Helsinki

60 VUOTTA

Kaasinen, U A	ev	24. kurssi	7. 1. Helsinki	Yli-Ketelä, R V	evl	16. —,—	13. 4. Lappeenranta
Korhonen, A O	kenrl	16. —,—	9. 1. Oulu	Havola, A A	maj	17. —,—	16. 4. Williamsburg
Kauko, T	maj	18. —,—	14. 1. Hyrynsalmi	Östensson, S H	evl	17. —,—	16. 4. Kauniainen
Gripenberg, C G	maj	13. —,—	16. 1. Lidigö	Pellikka, I O	maj	16. —,—	24. 4. Oulu
Ek, R B	maj	17. —,—	23. 1. Las Palmas	Paatero, P V	maj	16. —,—	29. 4. Helsinki
Autio, P	kapt	13. —,—	24. 1. Lappeenranta	Nyman, S T	kom	7. me-kurssi	30. 4. Helsinki
Ratia, V O	evl	15. —,—	27. 1. Helsinki	Bremer, A N	evl	18. kurssi	7. 5. Helsinki
Huttunen, E H	maj	21. —,—	30. 1. Helsinki	Plathan, P-I	evl	16. —,—	14. 5. Helsinki
Poutiainen, V S	maj	15. —,—	31. 1. Ontario	Ilmola, P	kenrl	20. —,—	21. 5. Helsinki
Mäkelä, A P	kaptl	8. me-kurssi	2. 2. Helsinki	Suorsa, V I	ev	16. —,—	21. 5. Oulu
Kaasinen, K P	maj	18. kurssi	9. 3. Kirkkonummi	Standenskjöld-			
Soinio, A A	evl	18. —,—	18. 3. Helsinki	Nordenstam, C A M	evl	19. —,—	24. 5. Helsinki
Aittola, V O	kom	9. me-kurssi	22. 3. Helsinki	Rauhaniemi, S V R	ev	5. rt-kurssi	30. 5. Turku
Salojärvi, E P	evl	20. kurssi	28. 3. Helsinki	Alatalo, V M	evl	19. kurssi	1. 6. Helsinki
Helikari, K T	komkapt	9. me-kurssi	31. 3. Helsinki	Huttunen, M V	maj	16. kurssi	2. 6. Turku
Kokko, E O	maj	15. kurssi	11. 4. Venezuela	Pystynen, U S	maj	23. —,—	8. 6. Helsinki

Rosenqvist, O O	maj	10. me-kurssi	10. 6. Kauniainen	Laukkunen, T E	evl	5. rt-kurssi	24. 9. Helsinki
Sovijärvi, P E J	evl	16. kurssi	12. 6. Turku	Virkkunen, A H	evl	16. kurssi	24. 9. Helsinki
Seppänen, T A	kom	9. me-kurssi	18. 6. Helsinki	Tigerstedt, A S K	evl	16. —,—	1. 10. Tammisaari
Korhonen, U K	evl	24. kurssi	19. 6. Helsinki	Kakko, E	ev	19. —,—	2. 10. Rovaniemi
Järventaus, J J	kenrl	18. —,—	1. 7. Matinkylä	Latikka, O M	evl	26. —,—	9. 10. Helsinki
Metsola, T A E	maj	17. —,—	19. 7. Helsinki	Siitonen, A M	maj	19. —,—	15. 10. Helsinki
Haukkala, E J	evl	18. —,—	24. 7. Helsinki	Lehti, T A	evl	18. —,—	18. 10. Pori
Valtari, J J	maj	20. —,—	4. 8. Kotka	Oksanen, R I	maj	15. —,—	6. 11. Helsinki
Pakkala, L E	komdri	10. me-kurssi	9. 8. Helsinki	Autero, E T	maj	18. —,—	8. 11. Helsinki
Pälikkö, T H R	maj	16. kurssi	9. 8. Kilo	Välilmaa, O K	evl	24. —,—	13. 11. Turku
Komonen, O V	evl	20. —,—	3. 9. Hämeenlinna	Heinänen, P K	maj	15. —,—	15. 11. Helsinki
Lindeman, C-O	kenrl	15. —,—	4. 9. Turku	Itävuori, J E L	maj	20. —,—	15. 11. Vaasa
Kytölä, T A	kenrm	16. —,—	6. 9. Turku	Leppälä, I L J	kenrm	19. —,—	15. 11. Kouvola
Roiha, M T	ev	15. —,—	6. 9. Lahti	Vesenterä, U K H	maj	17. —,—	28. 11. Oulu
Ukkola, V I	maj	5. rt-kurssi	8. 9. Oulu	Paarma, B O	evl	24. —,—	6. 12. Turku
Knuutila, K O	evl	19. kurssi	15. 9. Joutjärvi	Tissari, E A	maj	25. —,—	27. 12. Helsinki

50 VUOTTA

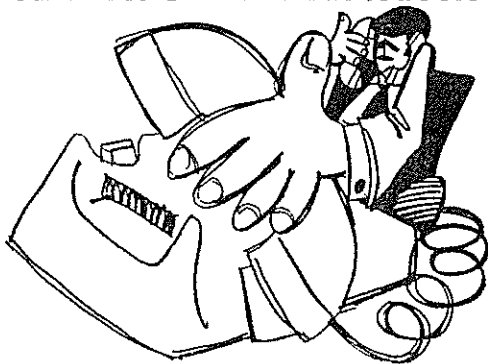
Oesch, K C	maj	24. kurssi	1. 1. Helsinki	Pilli-Sihvola, E	kapt	26. —,—	25. 6. Lappeenranta
Piispanen, A T A	evl	27. —,—	3. 1. Hamina	Fagnäs, K U T	ylil	26. —,—	26. 6. Helsinki
Heyno, C O R	ylil	26. —,—	5. 1. Canberra	Jokinen, T T	evl	26. —,—	28. 6. Helsinki
Ericsson, R B	maj	27. —,—	6. 1. Inha	Hankala, O P A	evl	26. —,—	29. 6. Hämeenlinna
Nysten, M N	maj	25. —,—	7. 1. Helsinki	Poroila, E E	ev	25. —,—	1. 7. Helsinki
Rasmus, A G	ylil	26. —,—	9. 1. Helsinki	Heinonkoski, S A	evl	26. —,—	7. 7. Helsinki
Väänänen, K	ltn	27. —,—	9. 1. Kotka	Helstamo, P S	ylil	27. —,—	9. 7. Kuopio
Vartiainen, K T	maj	26. —,—	13. 1. Helsinki	Hillo, J J	kapt	26. —,—	9. 7. Helsinki
Saikkonen, A U	ylil	25. —,—	21. 1. Helsinki	Auer, J A	kapt	27. —,—	14. 7. Helsinki
Pajula, J I	evl	26. —,—	28. 1. Helsinki	Kettunen, M J	maj	27. —,—	14. 7. Helsinki
Havo, E A	evl	16. me-kurssi	30. 1. Savonlinna	Paalanen, K O E	maj	24. —,—	17. 7. Helsinki
Keso, H R U	kapt	26. kurssi	3. 2. Helsinki	Tuomi, A K K	kapt	26. —,—	22. 7. Forssa
Hauhia, A U	kapt	26. —,—	10. 2. Helsinki	Sainio, A R	kapt	27. —,—	30. 7. Lokalahti
Jauramo, P E K	kapt	16. me-kurssi	14. 2. Pori	Uusipaikka, L K J	evl	26. —,—	5. 8. Turku
Railo, J E	maj	27. kurssi	14. 2. Salo	Alste, J A	maj	27. —,—	12. 8. Turku
Eriksson, J I	ylil	27. —,—	19. 2. Helsinki	Kontio, M	kapt	17. me-kurssi	13. 8. Tampere
Nyman, K E	kapt	27. —,—	19. 2. Vaasa	Levo, U J	kenrm	26. kurssi	15. 8. Helsinki
Vainio, K J S	maj	27. —,—	21. 2. Kankaanpää	Suutarinen, E O	maj	37. —,—	20. 8. Lieksa
Keränen, K E	ltn	26. —,—	24. 2. Iran	Varmanen, P V	kapt	26. —,—	20. 8. Helsinki
Olsonen, P	maj	28. —,—	25. 2. Jyväskylä	Iire, M T	evl	28. —,—	28. 8. Varkaus
Lundstedt, O O	maj	26. —,—	26. 2. Turku	Kärki, N T	lääkmaj	26. —,—	31. 8. Oulu
Forssel, N E	kapt	27. —,—	1. 3. Turku	Lahdenperä, T K	maj	26. —,—	1. 9. Tampere
Sainio, O J	kapt	26. —,—	6. 3. Helsinki	Helpi, T M	maj	27. —,—	6. 9. Helsinki
Brusi, U E	kapt	17. me-kurssi	10. 3. Jyväskylä	Aarnio, A A	evl	27. —,—	9. 9. Bern
Tiitinen, K V	evl	34. kurssi	11. 3. Oulunsalo	Kuismanen, K K	evl	27. —,—	10. 9. Sodankylä
Soini, H T	kapt	27. —,—	12. 3. Karstula	Ikonen, L E K	ylil	26. —,—	13. 9. Mikkeli
Laitinen, T E	kapt	27. —,—	13. 3. Rovaniemi	Rainela, E A	evl	27. —,—	15. 9. Helsinki
Juva, O P	evl	26. —,—	14. 3. Helsinki	Leinonen, A H	maj	27. —,—	17. 9. Oulu
Kankaanpää, L K	evl	26. —,—	15. 3. Hyrylä	Saressalo, L A	ev	25. —,—	23. 9. Hämeenlinna
Kaikko, J J J	ylil	27. —,—	20. 3. Helsinki	Kosonen, P A	evl	26. —,—	26. 9. Jyväskylä
Backberg, S A I	ylil	26. —,—	24. 3. Helsinki	Virnes, O A	maj	30. —,—	29. 9. Hämeenlinna
Mäkinen, P V	ylil	17. me-kurssi	25. 3. Tapiola	Heinrichs, P V	kapt	26. —,—	2. 10. Kauniainen
Lahtinen, E E I	kapt	27. kurssi	31. 3. Helsinki	Laakso, A A A	kapt	27. —,—	7. 10. Rovaniemi
Liimpää, H O	kapt	26. —,—	9. 4. Helsinki	Jalkanen, M	kapt	26. —,—	16. 10. Helsinki
Wähäjärvi, U M	maj	17. me-kurssi	13. 4. Helsinki	Liimatainen, A J	maj	27. —,—	21. 10. Kouvola
Merjamaa, V P	ylil	26. kurssi	15. 4. Helsinki	Enervi, E U	maj	26. —,—	25. 10. Säynätsalo
Wanamo, L V	maj	27. —,—	16. 4. Vaasa	Yannainen, K K	maj	26. —,—	25. 10. Turku
Järvilehto, J L	evl	27. —,—	17. 4. Vaasa	Kahma, P I	ylil	26. —,—	30. 10. Helsinki
Rusanen, A V	evl	26. —,—	20. 4. Helsinki	Taulaniemi, M T	kapt	26. —,—	30. 10. Koria
Arima, A A	kapt	28. —,—	21. 4. Helsinki	Suhonen, M E	evl	27. —,—	31. 10. Helsinki
Tiainen, I K	evl	29. —,—	24. 4. Järvenpää	Tudeer, A O T	ylil	26. —,—	31. 10. Hiekkaharju
Suhonen, N E	maj	28. —,—	26. 4. Niinisalo	Järvilehto, E V A	evl	26. —,—	7. 11. Tikkakoski
Lindholm, G O F	kapt	26. —,—	30. 4. Helsinki	Kivikoski, E O	maj	26. —,—	17. 11. Tampere
Pankamaa, J H	maj	26. —,—	1. 5. Haukilahdi	Männistö, A E	ylil	17. me-kurssi	19. 11. Trollhättan
Pentti, A M	evl	26. —,—	3. 5. Kuopio	Hirvi, P A	maj	27. kurssi	21. 11. Tampere
Kurkiala, J H	kapt	27. —,—	6. 5. Karkku	Juha, U A	evl	26. —,—	23. 11. Immola
Tuominen, T F	evl	26. —,—	14. 5. Lappeenranta	Innamaa, P S	komkapt	15. me-kurssi	24. 11. Helsinki
Tirronen, E O	evl	17. me-kurssi	21. 5. Turku	Källström, E A	kapt	26. kurssi	25. 11. Helsinki
Peltonen, P J	kom	16. kurssi	23. 5. Turku	Sipponen, O J	evl	26. —,—	26. 11. Hämeenlinna
Ehanti, P E	kapt	26. —,—	27. 5. Helsinki	Oinonen, K V	evl	25. —,—	4. 12. Helsinki
Saastamoinen, E P	ylil	25. —,—	27. 5. Tapiola	Linnakko, V A	evl	27. —,—	7. 12. Hämeenlinna
Häkkilä, V A	insevl	26. —,—	28. 5. Helsinki	Savisalo, T E	evl	27. —,—	9. 12. Oulu
Mauntula, M J	kapt	26. —,—	2. 6. Helsinki	Lundqvist, B T G	ylil	27. —,—	10. 12. Niittykumpu
Saarelainen, E I	kapt	26. —,—	2. 6. Vaarala	Järvinen, V V	ylil	26. —,—	11. 12. Tuusula
Pelkonen, P T J	ylil	27. —,—	3. 6. Helsinki	Olander, L G	maj	27. —,—	12. 12. Helsinki
Aarrevuo, T K	evl	26. —,—	4. 6. Helsinki	Salin, A A	evl	15. me-kurssi	12. 12. Helsinki
Lehti, Y A	kapt	26. —,—	8. 6. Espoo	Saarinen, S A	maj	28. kurssi	13. 12. Lahti
Keiski, V A	kapt	39. —,—	10. 6. Helsinki	Savolainen, A A	evl	26. —,—	18. 12. Helsinki
Rantama, J K	kapt	27. —,—	12. 6. Lahti	Sourander, G R	ltn	26. —,—	22. 12. Göteborg
Piirainen, A O	kapt	26. —,—	23. 6. Helsinki	Himmanen, H	maj	25. —,—	30. 12. Helsinki
Sulinmaa, J K A	lääkkapt	27. —,—	24. 6. Helsinki				

Sisällysluettelo

	Sivu
Puolustusvoimain komentajan joulutervehdys	2
Kenttäpiispa Yrjö Massa:	
Mitä joulun sanoma tahtoo meille tarjota	3
In memoriam	4
Kapteeni J A Niska:	
"8 kärjessä" paneeliin valmistauduttaessa	5
Everstiluutnantti A A Salin:	
Upseerikoulutus Pohjoismaissa	12
Majuri J Lintunen:	
Upseerikoulutuksesta Neuvostoliitossa	16
Majuri Eero Juurikkala:	
Lentokonekaappaukset — nykyajan merirosvousta	19
Majuri P Kilkki:	
Jeljärven sissiretki	23
Majuri Martti Sinerma:	
Kirjoita artikkeli	26
Kapteeni Pentti Lehtimäki:	
Upseerin sosiaalisista olosuhteista Yhdysvalloissa	30
Pääsihteerin palsta, kirjauutuuksia ym.	32
Kadettikurssin kuulumisia	36
Merkkipäiviä	37

ÄLKÄÄ KYSELKÖ -VAAN KATSOKAA!

AKATEEMINEN AJASTAIKA 1971 TIETÄÄ

Päivärahat, Matkakorvaukset, Palkkataulukot, Valtion akateemiset virat palkkaluokki-
neen ja kelpoisuuseh-
toineen. Akavan palk-
kiosuosituksien ja sopi-
mukset. Akavan jäsen-
järjestöjen nimet ja
tärkeät puhelinnume-
rot. Erilaisia tilastotie-
toja. Asiat, joita Teidän
täytyy hallita. Ja panna
muistiin. Sitä varten on
paljon muistiinpanoti-
lää. Tilatkaa kalenteri
Akavasta tiililepano-
kortilla, maksamalla
mk 6,— postisiirtotilille
16 684-7. Saatte sen ko-
tiinne ilman postimäk-
kuussa.

KYLKIRAUTA

Kadettikunta ry:n järjestölehti

N:o 88

Päätoimittaja: evl A A Salin, PEkoul-os
puh 625801/2495

Toimituskunta:

evl A A Salin (pj), evl P Impola, maj
E Rannikko, maj M Sinerma, komkapt
A Koivisto

Toimitussihteeri: maj E Rannikko, PE-
koul-os, puh 625801/2328

Ilmoitukset: herra T Honkaniemi, Hki 53,
Säästöpankinranta 4 A 2, puh Hki/710 153

Taloudenhoito ja ilmoitusaineis-
to: rouva Irja Wonkka, Hki 17, Liisank 1,
puh Hki 12681/333

Osoitteen muutokset: Kadettikunta ry/rouva
Sirikka-Liisa Törmänen, Hki 12, Fredrikink
16 A 12, puh Hki/665739

Tilauhinnat: 1/1 v 6,—, irtonumerot 1,50

Ilmoitusmaksut:

takakansi	600,—	sisäkannet	550,—
1/1 sivu	500,—	1/4 sivua	180,—
1/2 sivua	300,—	1/8 sivua	100,—
		rivi-ilmoitus	50,—

POSTISIIRTOTILI 30909

*Pieni vaiva,
hyvä mieli
verenluovuttajalla*

Suomen Punaisen Ristin
VERIPALVELU